

STENOGRAMA

ședinței Senatului din 12 mai 2010

SUMAR

1.	Declarații politice depuse în scris de doamna și domnii senatori: <ul style="list-style-type: none">- Ioan Sbîrciu (PDL) – declarație politică având ca titlu „Mens sana in corpore sano”;- Tudor Udriștoiu (PDL) – declarație politică având ca titlu „Asistența pentru dezvoltare în sprijinul sănătății globale”;- Șerban Rădulescu (PDL) – declarație politică având ca titlu „Revalorizarea studierii istoriei în școala românească”;- Alexandru Pereș (PDL) – declarație politică având ca temă contractarea de fonduri structurale alocate prin Programul Operațional Regional;- Dorel-Constantin-Vasile Borza (PDL) – declarație politică având ca titlu „Disciplina financiară – o măsură obligatorie în perioada de criză”;- Dorel Jurcan (PDL) – declarație politică având ca titlu „9 Mai – Ziua Europei”;- Dumitru Oprea (PDL) – declarație politică având ca titlu „PSD și PNL – joaca de-a anticipatele”;- Petru Bașa (PDL) – declarație politică având ca titlu „Eradicarea contrabandei cu țigări, o sursă suplimentară de venit la buget”;	10
----	---	----

- Doina Silistru (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Cel mai dur program de restructurare din România ultimilor 20 de ani”;- Dan Voiculescu (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Stop Boc!”;- Gheorghe Pop (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Ziua Internațională a Familiei – un prilej de reflecție pentru toți românii”;- Șerban Constantin Valeca (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Guvernarea degeaba”;- Valer Marian (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „SRI reînvie practicile Securității”;- Florin Constantinescu (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „«Ping-pong» cu bugetarii și cu pensionarii”;- Nicolae Moga (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Guvernul Boc a picat testul de guvernare”;- Alexandru Cordoș (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Reformă, ieșire din criză sau brambureală guvernamentală?”;- Sorin-Constantin Lazăr (PSD+PC) – declarație politică având ca titlu „Cine luminează mediul rural?”;- Emilian-Valentin Frâncu (PNL) – declarație politică având ca titlu „Guvernul Boc duce România în sapă de lemn!”;- Paul Ichim (PNL) – declarație politică având ca titlu „Reformiștii sănătății ar fi bine să citească și istoria medicinei”;- Vasile Nedelcu (Grupul parlamentar al senatorilor independenți) – declarație politică având ca titlu „Istoria falimentului unei țări”;	

2.	Aprobarea ordinii de zi și a programului de lucru.	67
3.	Aprobarea programului de lucru al Senatului pentru perioada 17 - 22 mai a.c.	68
4.	Adoptarea tacită, prin împlinirea termenului la data de 10 mai 2010, a Proiectului de lege privind sistemul unitar de pensii publice. (L124/2010)	68
5.	Dezbaterea și adoptarea Proiectului de lege privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. (L270/2010)	68
6.	<p>Notă pentru exercitarea de către senatori a dreptului de sesizare a Curții Constituționale asupra următoarei legi depuse la secretarul general al Senatului, conform prevederilor art. 15 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Lege privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative. 	185

STENOGRAMA
ședinței Senatului din 12 mai 2010

Ședința a început la ora 9.50.

Lucrările ședinței au fost conduse de domnul senator Mircea-Dan Geoană, președintele Senatului, asistat de domnii senatori Orest Onofrei și Cornel Popa, secretari ai Senatului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Îl rog pe domnul secretar Orest Onofrei să dea curs unui apel nominal pentru a mobiliza colegii către sala de plen.

Domnul Orest Onofrei:

Albert Álmos	prezent
Andrei Florin-Mircea	prezent
Andronescu Ecaterina	prezentă
Antonescu George-Crin-Laurențiu	absent
Arcaș Viorel	absent
Ariton Ion	prezent
Badea Viorel-Riceard	absent
Banias Mircea-Marius	prezent
Bara Ion	prezent
Bașa Petru	absent
Bădescu Iulian	absent
Bălan Gheorghe-Pavel	prezent
Belacurencu Trifon	prezent

Berca Gabriel	prezent
Berceanu Radu-Mircea	Guvern
Bîgiu Marian-Cristinel	prezent
Bîrlea Gheorghe	prezent
Blaga Vasile	Guvern
Boagiu Anca-Daniela	prezentă
Boitan Minerva	absentă
Bokor Tiberiu	prezent
Borza Dorel-Constantin-Vasile	prezent
Bota Marius-Sorin-Ovidiu	prezent
Calcan Valentin-Gigel	prezent
Câmpanu Liviu	absent
Chelaru Ioan	prezent
Chirvăsuță Laurențiu	absent
Chivu Sorin-Serioja	absent
Cibu Constantin-Sever	absent
Cinteză Mircea	absent
Coca Laurențiu Florian	prezent
Constantinescu Florin	absent
Constantinescu Viorel	prezent
Cordoș Alexandru	prezent
Corlățean Titus	prezent
Crăciun Avram	prezent
Cseke Attila-Zoltan	Guvern
Daea Petre	prezent
David Cristian	prezent

David Gheorghe	prezent
Diaconescu Cristian	prezent
Diaconu Mircea	prezent
Dobra Nicolae	prezent
Dumitru Constantin	prezent
Fekete-Szabó András-Levente	prezent
Feldman Radu-Alexandru	absent
Filip Petru	prezent
Fodoreanu Sorin	prezent
Frâncu Emilian-Valentin	prezent
Frunda György	prezent
Găină Mihăiță	absent
Geoană Mircea-Dan	prezent
Ghișe Ioan	prezent
Greblă Toni	prezent
Grosu Corneliu	prezent
Günthner Tiberiu	prezent
Gyerkó László	prezent
Hașotti Puiu	prezent
Hărdău Mihail	prezent
Humelnicu Augustin-Daniel	prezent
Ichim Paul	prezent
Igaș Traian-Constantin	prezent
Ion Vasile	absent
Iordănescu Anghel	prezent
Jurcan Dorel	prezent

Lazăr Sorin-Constantin	prezent
Luca Raymond	prezent
Mang Ioan	prezent
Marcu Gheorghe	prezent
Mardare Radu-Cătălin	prezent
Marian Ovidiu	prezent
Marian Valer	prezent
Markó Béla	Guvern
Mazăre Alexandru	prezent
Măgureanu Cezar-Mircea	prezent
Mărcuțianu Ovidius	absent
Meleşcanu Teodor-Viorel	prezent
Mihăilescu Petru-Şerban	prezent
Mitrea Elena	prezentă
Mitrea Miron-Tudor	prezent
Mîrza Gavril	absent
Mocanu Alexandru	prezent
Mocanu Toader	prezent
Moga Nicolae	prezent
Mustăţea Vasile	prezent
Mutu Gabriel	prezent
Necula Marius-Gerard	prezent
Nedelcu Vasile	prezent
Nicoară Marius-Petre	absent

Nicoară Romeo-Florin	prezent
Nicolaescu Sergiu-Florin	prezent
Nicula Vasile-Cosmin	absent
Nistor Vasile	prezent
Niță Mihai	absent
Onofrei Orest	prezent
Oprea Dumitru	prezent
Oprea Mario-Ovidiu	prezent
Panțuru Tudor	prezent
Pașca Liviu-Titus	prezent
Păran Dorin	prezent
Pereș Alexandru	prezent
Pintilie Vasile	prezent
Plăcintă Sorina-Luminița	absentă
Pop Gheorghe	absent
Popa Cornel	prezent
Popa Mihaela	prezentă
Prodan Tiberiu-Aurelian	prezent
Prunea Nicolae-Dănuț	prezent
Rasaliu Marian-Iulian	absent
Rădulescu Cristian	absent
Rădulescu Șerban	prezent

Robu Nicolae	prezent
Rotaru Ion	prezent
Ruşanu Dan-Radu	absent
Ruşeţ Ion	prezent
Saghian Gheorghe	absent
Savu Daniel	prezent
Sârbu Ilie	învoire
Sbîrciu Ioan	prezent
Secăşan Iosif	prezent
Severin Georgică	prezent
Silistru Doina	prezentă
Staicu Dumitru-Florian	prezent
Stănişoară Mihai	prezent
Şova Dan-Coman	absent
Tămagă Constantin	absent
Toma Ion	prezent
Țopescu Cristian-George	prezent
Țuţuianu Adrian	absent
Udriştoiu Tudor	prezent
Urban Iulian	prezent
Valeca Şerban Constantin	absent
Vasilescu Lia-Olguţa	prezentă

Verestóy Attila	prezent
Voicu Cătălin	absent
Voiculescu Dan	absent
Vosganian Varujan	absent

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Bună dimineața!

Rog secretarii Senatului să-și ocupe locurile pentru a începe ședința noastră de astăzi.

Dați-mi voie ca, înainte de a intra în ordinea de zi, să vă anunț că următorii colegi au depus în scris declarații politice, care fac parte integrantă din stenograma ședinței noastre.

Din partea Grupului parlamentar al PDL, următorii colegi senatori: Ioan Sbîrciu, Tudor Udriștoiu, Șerban Rădulescu, Alexandru Pereș, Dorel Constantin-Vasile Borza, Dorel Jurcan, Dumitru Oprea, Petru Bașa.

Din partea Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC, următorii colegi senatori: Doina Silistru, Dan Voiculescu, Gheorghe Pop, Șerban Valeca, Valer Marian, Florin Constantinescu, Nicolae Moga, Alexandru Cordoș, Sorin-Constantin Lazăr.

Din partea Grupului parlamentar al PNL, următorii colegi: Emilian Frâncu și Paul Ichim.

Grupul parlamentar al senatorilor independenți: Vasile Nedelcu.

Declarații politice consemnate conform materialelor depuse în scris de către senatori:

Domnul Ioan Sbîrciu:

Declarația politică se intitulează „*Mens sana in corpore sano*”.

Minte sănătoasă într-un corp sănătos! Cu siguranță ați auzit acest dicton aparținând latinilor: *Mens sana in corpore sano*.

Pornind de la acest dicton, voi prezenta un tablou succint al problemelor cauzate de excesul ponderal asupra sănătății.

Un sondaj recent al Comisiei Europene arată că doar 40% din europeni fac sport cel puțin o dată pe săptămână, iar 25% nu fac sport niciodată. Care sunt consecințele socio-economice ale unei populații puțin sportive?

Declarațiile unor reprezentanți europeni în legătură cu acest subiect:

Sean Kelly – Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), Irlanda: „Cea mai importantă consecință socio-economică este creșterea numărului de persoane obeze și de boli cauzate de aceasta. Pe de altă parte, sportul, în special în echipă, duce la o mai mare coeziune în societate. Când te implici în sport, te implici activ în comunitate. Anul european al voluntariatului – 2011 – va oferi mai multe oportunități de promovare a beneficiilor sportului pentru societate.”

Iva Zanicchi – Grupul Partidului Popular European (Creștin Democrat), Italia: „Sportul promovează valori ce servesc la o mai bună educare a societății. Dar familiile afectate de criza economică

au fost nevoite să reducă anumite costuri «inutile» și în multe cazuri asta a însemnat anularea abonamentului la sala de sport sau piscină.”

ZEIO (Ziua Europeană împotriva Obezității) în premieră, prin dezbateri

În 22 mai anul curent, specialiștii vor să realizeze programe și activități specifice pentru stimularea populației să-și schimbe stilul de viață. Intenția specialiștilor Comisiei Europene este de a conștientiza populația cu privire la pericolele excesului ponderal asupra sănătății.

Persoanele care doresc să susțină această campanie se pot alătura inițiativei Zilei Europene împotriva Obezității prin completarea chestionarului ZEIO, pe care îl găsesc pe www.obesityday.eu.

ZEIO a fost inițiată de doctorul David Haslam, președintele Forumului Național de Obezitate, și Jean-Paul Allonsius, fondatorul Asociației Pacienților Obezi din Belgia, și a fost lansată de către fostul deputat european Magor Csibi în Parlamentul European pe 15 aprilie 2009.

Cum este privită această problemă în România? Care este situația în țara noastră?

Inițiativa oficialităților europene este susținută și de Federația Română de Diabet, Nutriție și Boli Metabolice, ai cărei reprezentanți au anunțat deja că se alătură comunității internaționale, iar ziua respectivă va fi celebrată și în țara noastră.

„Este nevoie să tragem un semnal de alarmă asupra faptului că obezitatea și excesul ponderal cresc riscul de boli cronice, precum

diabetul zaharat și bolile cardiovasculare, două dintre principalele cauze de mortalitate din lume. Prin această campanie dorim să abordăm obezitatea și excesul ponderal atât din punct de vedere medical, cât și social și educațional, preventiv, pentru a contribui la scăderea numărului de persoane supraponderale și obeze din România”, a afirmat doctorul Nicolae Hâncu, președintele federației.

Medicii atrag atenția însă că și în țara noastră statisticile sunt îngrijorătoare: unul din patru români este obez. Conform sondajelor, unul din patru români suferă de obezitate.

Totodată, ca urmare a alimentației bazate pe fast-food, se constată o creștere alarmantă a numărului adolescenților și copiilor care au probleme cu greutatea corporală.

Având în vedere creșterea alarmantă a obezității în rândul copiilor, consider că este necesară o analiză amplă a acestui fenomen. Prin urmare, este oportună o analiză detaliată a copiilor care suferă de o astfel de problemă, analiză care să cuprindă: teste medicale periodice, dietă corespunzătoare în conformitate cu bioritmul fiecăruia, programe etapizate de exerciții fizice, traininguri de grup în vederea explicării diferitelor programe.

Consider că aceste programe ar trebui aplicate copiilor cu începere de la vârsta de 6, 7 ani, din momentul intrării în școală, dar și preșcolariilor din grădinițe și cămine.

Domnul Tudor Udriștoiu:

Declarația politică este intitulată „Asistența pentru dezvoltare în sprijinul sănătății globale”.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Anul trecut s-au împlinit 15 ani de la Conferința Internațională privind Populația și Dezvoltarea de la Cairo. Această aniversare a generat o suită de evaluări și dezbateri, din perspectivă globală, regională și națională, cu privire la progresele realizate și pașii necesari în continuare pentru realizarea angajamentelor asumate cu acel prilej.

Subcomisia pentru populație și dezvoltare a Senatului s-a asociat acestui proces de reflecție, care a avut și o consistentă dimensiune parlamentară.

Aș dori să amintesc întâlnirea organizată la Senat, în 17 iunie 2009, pentru a marca 35 de ani de la Conferința Mondială a Populației, de la București. Concluzionăm atunci că Programul de Acțiune de la Cairo – care rămâne relevant și se află în continuare în atenția tuturor statelor – este indispensabil pentru realizarea Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului.

Pornind de la această premisă, într-o logică firească, arătăm că sunt încă necesare eforturi pentru ca sănătatea să ocupe, în mod real, un loc prioritar în politica României de cooperare internațională pentru dezvoltare, în acord cu angajamentele Uniunii Europene și cu prevederile strategiei naționale în materie.

De altfel, încă de la constituirea sa, la scurt timp după aderarea țării noastre la Uniunea Europeană și, implicit, asumarea statutului de donator, Subcomisia pentru Populație și Dezvoltare a Senatului s-a străduit să promoveze, atât în Parlament, cât și în dialogul cu

partenerii instituționali, o perspectivă nouă asupra sănătății: cea de domeniu prioritar al asistenței pentru dezvoltare.

Într-un cadru mai general, pe baza experienței și bunelor practici ale colegilor noștri din alte parlamente europene, am încercat, prin diverse inițiative, să aducem în prim-plan rolul ce revine Parlamentului, prin comisiile sale de specialitate, în elaborarea și transpunerea în practică a politicii naționale de cooperare internațională pentru dezvoltare.

În acest sens, vă adresez invitația de a participa săptămâna viitoare, marți, 18 mai, de la ora 10.00, la Sala Constantin Stere, la o scurtă întâlnire cu tema „Asistența pentru dezvoltare în sprijinul sănătății globale: provocări și oportunități pentru România”.

Întâlnirea va debuta cu o prezentare a studiului „Euromapping 2009”. Studiul, realizat de Forumul European pentru Populație și Dezvoltare și Fundația Germană pentru Populația Lumii, cu sprijinul financiar al Comisiei Europene, oferă date comparative și exemple concrete privind performanțele țărilor europene în materie de asistență pentru dezvoltare.

Vom discuta apoi, împreună cu partenerii noștri din Ministerul Afacerilor Externe și cu reprezentanți ai sistemului ONU, ai societății civile și mediului academic, despre asistența pentru dezvoltare oferită de România.

Nu în ultimul rând, ne propunem să examinăm mecanismele și instrumentele pe care le avem la dispoziție sau de care avem nevoie

în Parlament pentru a susține eficient obiectivele politicii naționale de cooperare pentru dezvoltare.

Evident, pe întreg parcursul dezbaterilor, vom acorda o atenție specială asistenței în sprijinul sănătății globale, raportându-ne la Programul de Acțiune de la Cairo și la Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului 4 – Reducerea mortalității infantile și 5 – Îmbunătățirea sănătății materne.

Aș vrea să subliniez că, din păcate, țintele asociate acestor Obiective, respectiv reducerea cu două treimi a ratei mortalității în rândul copiilor sub cinci ani, reducerea cu trei sferturi a ratei mortalității materne și asigurarea accesului universal la sănătatea reproducerii, au puține șanse de a fi atinse în 2015.

Diverse studii arată că sute de mii de femei și fete mor încă în fiecare an la naștere sau în timpul sarcinii. Și multe altele – numărul lor se ridică la peste 10 milioane – rămân cu dizabilități de durată sau permanente.

Acesta este și motivul pentru care Secretarul General al Națiunilor Unite, domnul Ban Ki-moon, a lansat recent (14 aprilie 2010) o campanie mondială și un Plan Comun de Acțiune pentru reducerea mortalității materne. Acestea se adresează tuturor statelor, dezvoltate și în curs de dezvoltare, actorilor societății civile, mediului de afaceri, instituțiilor filantropice și organizațiilor din sistemul ONU, scopul fiind menținerea sănătății copiilor și a mamelor ca teme prioritare ale agendei de dezvoltare, națională și internațională.

Deoarece parlamentarii trebuie să cunoască, să se implice și să susțină astfel de eforturi, cred că dezbaterea propusă de Subcomisia pentru populație și dezvoltare este oportună și utilă.

Îmi exprim deci speranța că veți găsi răgazul necesar pentru a da curs invitației noastre și vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Șerban Rădulescu:

Domnule președinte,

Distinși colegi,

Prezint în fața dumneavoastră declarația politică intitulată „Revalorizarea studierii istoriei în școala românească”, pornind de la o scrisoare cu titlul „Pledoarie pentru viitor”, pe care am primit-o în calitate de senator al României din partea unor ilustre personalități, istorici de prestigiu, academicieni, universitari, cercetători, muzeologi, profesori din sistemul preuniversitar, dar și tineri, studenți ai facultăților de istorie din întreaga țară.

Fac această declarație politică în plenul Senatului pentru că sunt convins de importanța studiului istoriei într-o țară ca România, care traversează o criză de identitate ce împiedică progresul pe toate planurile.

Această scrisoare, din care îmi permit să redau pasaje, este un semnal de alarmă în fața diminuării constante a rolului istoriei în educația generației tinere prin „posibila reducere a numărului de ore dedicate disciplinei, dar și de dispariția acesteia din examenele care încheie ciclurile de învățământ, unde este inclusă într-o probă mixtă, confuză și irelevantă”.

În acest moment, România își caută repere în primul rând morale, dar și identitare, or, în contextual european actual, istoria le poate oferi, iar noi, parlamentarii, avem obligația să le susținem.

„Istoria este terenul pe care toți cetățenii țării noastre, indiferent de etnie, își pot găsi reprezentate valorile, tradițiile, identitatea; o dimensiune de neînlocuit, în care ne putem cunoaște și înțelege unii pe ceilalți. Proiectarea viitorului cere solidaritatea socială, or, tocmai aceasta nu se poate obține prin erodarea valorilor pe care le avem în comun.”

Sistemul de valori în România a fost dat peste cap, a fost falsificat forțat și conștient în cei 50 de ani de comunism. Acest sistem nu poate fi corectat, din nou alcătuit, dacă vreți, fără o cunoaștere detașată a trecutului, pe care numai studiul istoriei ți-o poate oferi.

„Abandonarea educației istoriei, diminuarea rolului său în școală, va conduce la adâncirea crizei valorilor, cu efecte autodistructive. Niciuna dintre națiunile membre ale Uniunii Europene nu a ales o asemenea cale și nu a abdicat de la valorile sale definitorii, ci au căutat modalități de a le asocia identității europene aflate astăzi în plină construcție.”

Susțin cu convingere că identitatea unei națiuni se bazează pe trei repere fundamentale: istoria, limba și cultura. A ignora acest lucru înseamnă pe termen lung autodistrugere. În contextual actual al globalizării o națiune se afirmă prin identitatea ei, prin caracteristicile ei distincte, asumându-și-le riguros, remarcabil și solidar cu alte națiuni, într-un europeanism armonios. Dar pentru

aceasta trebuie să conștientizăm, în primul rând noi, parlamentarii României, că studierea istoriei în școli rămâne o obligație, rolul ei în formarea cetățeanului nu s-a epuizat, ci, din contră, este mai actual, poate, ca niciodată.

Domnul Alexandru Pereș:

Domnule președinte,

Stimate colege și stimați colegi,

Prin declarația mea politică de astăzi doresc să vă supun atenției un proiect deosebit de important cu privire la dezvoltarea urbană, Alba Iulia fiind primul municipiu care beneficiază de fonduri structurale în acest sens.

ADR Centru a anunțat semnarea a două contracte de finanțare nerambursabilă la Alba Iulia, aceste proiecte fiind primele contractate în cadrul acestui subdomeniu, semnate de ministrul dezvoltării regionale și turismului, doamna Elena Udrea. Proiectele fac parte din Planul Integrat de Dezvoltare Urbană, care conține un set de șapte proiecte, depuse spre finanțare de către municipiul Alba Iulia în cadrul Programului Operațional Regional, Domeniul 1.1 – „Planuri integrate de dezvoltare urbană”, Subdomeniul „Centre urbane”.

Prin intermediul celor două proiecte se urmărește reabilitarea și modernizarea Căminului de persoane vârstnice din municipiul Alba Iulia – Serviciul social rezidențial de interes regional. Prin acest proiect se va înlocui tâmplăria interioară și exterioară a căminului, se vor reabilita conductele de instalații, pardoseala, vor fi executate zugrăvelile necesare și vor fi modernizate căile de acces,

iar în curtea interioară va fi amenajat un parc. Valoarea totală a proiectului este de aproape 3,5 milioane de lei, din care peste două milioane de lei reprezintă suma solicitată ca finanțare nerambursabilă.

Cel de-al doilea proiect se referă la reabilitarea a 24 de străzi din cartierul vechi al orașului, în lungime totală de peste 12,5 kilometri. După derularea procesului de atribuire a lucrărilor, pentru o perioadă de doi ani și patru luni, se vor face lucrări pentru reabilitarea carosabilului, a trotuarelor și a spațiilor verzi, de înlocuire a rețelei de apă și canal, precum și de construire a locurilor de parcare.

Din valoarea totală a proiectului, de peste 34,5 milioane de lei, municipiul Alba Iulia a solicitat finanțare nerambursabilă de peste 28 de milioane de lei.

Cele două proiecte fac parte dintr-un set de șapte proiecte reunite în Planul Integrat de Dezvoltare Urbană, depuse spre finanțare de către administrația locală pe Domeniul 1.1 – Planuri integrate de dezvoltare urbană al Axei prioritare 1 din cadrul Programului Operațional Regional, Subdomeniul „Centre urbane”. Celelalte cinci proiecte urmăresc reabilitarea și amenajarea interiorului cetății, două proiecte legate de intrările/ieșirile din oraș, pasajul peste calea ferată și, nu în ultimul rând, amenajarea zonei de vest.

Astfel, odată cu semnarea acestor contracte, demarează la nivel național activitatea de contractare a fondurilor alocate prin Programul Operațional Regional pentru dezvoltare urbană. Acesta

este un concept nou în România, dar este strâns legat de viitorul pe care dorim să îl dăm orașelor noastre. Nu întâmplător este legată dezvoltarea urbană de domeniul turismului, deoarece prin reabilitarea infrastructurii urbane vor fi atrași tot mai mulți turiști în municipiul Alba Iulia.

Vă mulțumesc.

Domnul Dorel-Constantin-Vasile Borza:

Declarația politică se intitulează „Disciplina financiară – o măsură obligatorie în perioada de criză”.

Săptămâna trecută, Guvernul a aprobat un proiect de lege cu scopul de a stabili unele măsuri privind redresarea financiară a unităților administrativ-teritoriale (primării, consilii județene) aflate în criză financiară sau în insolvență. Demersul Guvernului vine de la o constatare îngrijorătoare, și anume că, din 3 227 de primării, peste 2 400 întâmpină probleme la plata personalului propriu. Măsura Guvernului are darul de-a aduce o anumită disciplină financiară în unitățile administrativ-teritoriale.

Știm cu toții, mai ales senatorii aleși în colegiile rurale, că nu puțini sunt primarii care angajează tot felul de cheltuieli, în condițiile în care au mari datorii în spate. Și nu de puține ori e vorba de cheltuieli care n-au nicio legătură cu realitatea. O realitate care, trebuie să o recunoaștem cu toții, nu este tocmai trandafirie.

Proiectul de lege nu se dorește, așa cum pare la prima vedere, o măsură împotriva primăriilor. Din contră, el reprezintă o protecție a unităților administrative vizavi de agresivitatea unor creditori. Pe

de altă parte, măsura se dorește a fi și o garanție pentru mediul de afaceri că își va recupera creanțele de la primării.

Proiectul de lege face o clară separare între criza financiară în care se află unele unități administrative și insolvența lor. Evident, pentru fiecare dintre aceste situații există măsuri speciale. În astfel de cazuri vor fi luate măsuri de îmbunătățire a managementului, de creștere a gradului de colectare a veniturilor proprii și măsuri de reducere a cheltuielilor, precum și restructurarea aparatului propriu. În cazul procedurii de insolvență, administratorul judiciar numit poate să-i suspende pe primari sau președinții de consilii județene dacă nu aplică planul de insolvență.

Poate că sunt măsuri dure, dar ele sunt absolut necesare în unele situații unde indisciplina financiară este foarte mare. Trebuie să conștientizăm cu toții că parcurgem o perioadă mai grea, iar huzurul pe bani publici trebuie să se termine.

În altă ordine de idei, am observat în ultimul timp o adevărată frenezie la unii colegi din opoziție vizavi de situația mai grea prin care trece România. Se vorbesc multe și nevrute, se dau sfaturi, se caută vinovați. Eu nu cred că soluția pentru ieșirea din recesiunea economică este această mare hărmălaie. Nu cred că actualul Guvern poate fi considerat vinovat de actuala criză economică, o criză care afectează mult mai dur state vechi în Uniunea Europeană, precum Grecia, Spania sau Portugalia.

În această perioadă România are nevoie de o clasă politică responsabilă, un Parlament care să lase, pentru o vreme, vrajba la o parte. Soluția ieșirii dintr-o criză fără precedent în ultimele decenii

în întreaga lume nu este în niciun caz subminarea Guvernului. Poate spun cuvinte mari, dar în această perioadă avem nevoie de o anumită unitate, de un amplu acord social, iar nu de desfășurări politicianiste.

Domnul Dorel Jurcan:

Declarația politică este intitulată „9 Mai – Ziua Europei”.

Ziua de 9 mai este o dată cu multiple semnificații – Ziua Independenței României, sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial și Ziua Europei.

În fiecare an, la 9 mai, pe tot cuprinsul continentului se serbează Ziua Europei, pentru a marca istorica declarație din 9 mai 1950 a ministrului francez de externe, Robert Schuman, prin care propunea un plan de colaborare economică între Franța și Germania, pentru eliminarea rivalităților seculare dintre cele două state, „baze concrete ale unei federații europene indispensabile pentru menținerea păcii”.

Decizia serbării Zilei Europei în fiecare an, la 9 mai, a fost luată de Consiliul European de la Milano, din 1985. De atunci, fiecare țară care aderă la Uniunea Europeană trebuie să respecte valorile promovate de aceasta, solidaritatea și pacea. România a devenit membră a Uniunii Europene la 1 ianuarie 2007 și, de atunci, s-a supus regulilor și valorilor acesteia.

La 1 ianuarie 2009, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, a intrat în vigoare și Carta Drepturilor Fundamentale (CDF). Aceasta cuprinde toate drepturile civile, politice, economice

și sociale ale cetățenilor europeni. Ea este împărțită în șase capitole: Demnitate, Libertate, Solidaritate, Egalitate, Cetățenie și Justiție.

Fiecare țară care alege în mod democratic să adere la Uniunea Europeană își însușește valorile sale fundamentale de pace și solidaritate. Aceste valori prind contur prin dezvoltarea economică și socială care ține cont, în același timp, de dimensiunile de mediu și regională, garanții ale unui nivel de viață decent pentru toți cetățenii.

Intrarea României în Uniunea Europeană, la 1 ianuarie 2007, a fost momentul în care s-a petrecut cel mai important eveniment pentru 22 de milioane de români de la al Doilea Război Mondial încoace.

Românii au văzut în aderarea țării noastre la Uniunea Europeană un refugiu din calea efectelor negative ale tranziției. Chiar dacă suntem în plină criză economică, românii continuă să aibă încredere în instituțiile europene, cum ar fi Comisia Europeană și Banca Centrală Europeană. De asemenea, Eurobarometrul din ianuarie 2010 indică faptul că Uniunea Europeană are în continuare o imagine mai bună în România decât media înregistrată pe plan european.

Noi trebuie să demonstrăm că suntem conștienți de rolul nostru în Europa Unită și o putem face numai printr-o cetățenie activă! De aceea, în contextul actualei crize, trebuie să fim cu adevărat europeni, să dăm dovadă de înțelepciune, solidaritate și maturitate în gândire. Numai așa putem evita agravarea situației

financiare și putem determina o funcționalitate corectă a țării cel mai târziu în 2011.

Cred că interesul general este deasupra partidelor politice, a liderilor vremelnici sau a orgoliilor personale.

La mulți ani, români! La mulți ani, Europa!

Domnul Dumitru Oprea:

Declarația politică se intitulează „PSD și PNL – joaca de-a anticipatele”.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor colegi,

Stimați invitați,

Opoziția are dreptul și chiar datoria să critice Executivul atunci când i se pare că acesta greșește. Sistemul parlamentar democratic are acest principiu drept fundament al funcționării sale. Totuși, același sistem democratic nu poate obliga partidele neguvernamentale să fie și responsabile în acțiunea lor politică. O astfel de situație se poate constata în reacția față de ultima vizită a reprezentanților FMI și măsurile anunțate de președintele țării.

PSD și PNL au profitat din plin de situația economică și socială a țării pentru a ataca dur Executivul. Au fost criticați premierul și miniștrii săi, s-au reluat vechile acuzații la adresa președintelui statului. Dacă obiectivitatea lucrurilor aduse în discuție, în mod normal, poate fi discutată, soluția oferită de acești politicieni ține de domeniul ridicolului: alegeri anticipate.

Motivul pentru năstrușnica găselniță ar fi, evident, situația financiară dificilă a țării. Tocmai de aceea, domnul Crin Antonescu

ar vrea populația degrabă la urne pentru a crea o „majoritate sănătoasă”. Asta, evident, după ce domnii Băsescu și Boc își vor fi dat imediat demisia.

Așadar, în plină furtună economică, liderul liberalilor dorește o nouă campanie electorală, noi scandaluri politice în speranța că ar putea governa cu prietenii săi de suflet de la PSD. Împreună cu Victor Ponta, reproșează Guvernului și Președinției o stare de lucruri semnalată de FMI: lentoarea reformelor dure în sistemul bugetar. Cheltuielile publice sunt prea mari, birocrăția e prea stufoasă, iar lucrurile nu se corectează îndeajuns de repede. Există deci o situație pe care numai o guvernare liberalo-socialistă ar putea să o depășească, după părerea lor.

Legitimitatea pretențiilor opoziției ar părea comice dacă nu s-ar manifesta în circumstanțe atât de serioase. Tocmai PSD protestează de luni de zile la orice măsură care ar putea afecta sistemul bugetar. Adoptă poziții dure și instigă sindicatele la proteste de stradă. Dar acum are pretenția că ar fi un campion al tăierii cheltuielilor publice. La rândul ei, guvernarea PNL a reușit performanța de a crește spectaculos numărul bugetarilor. Nu mai e nevoie să amintim și enormul deficit bugetar lăsat ca dar României în prag de criză economică mondială. De data asta, ni se spune că ar trebui să-i credem pe liberali că ar performa mult mai bine pe timp de criză. Totul e să se ajungă la alegeri.

Fără îndoială, multe dintre nemulțumirile opoziției sunt firești. În afară de detaliile guvernării, există însă o realitate externă dură și probleme financiare regionale de o mare gravitate. Oricine poate

cere înlocuirea premierului sau a diverșilor miniștri. Dar de aici și până la a cere demisia președintelui și aruncarea țării într-o nouă campanie electorală e cale lungă. O cale la fel de lungă ca între politică și joaca de-a politica.

Vă mulțumesc.

Domnul Petru Bașa:

Declarația politică este intitulată „Eradicarea contrabandei cu țigări, o sursă suplimentară de venit la buget”.

Domnule președinte,

Dragi colegi,

Căutăm surse suplimentare pentru bugetul de stat. Există însă locuri în care nu a existat încă aplecare. Spre exemplu, contrabanda cu țigări.

Odată cu intrarea în Uniunea Europeană, România a devenit o țară de tranzit și de destinație pentru contrabanda cu țigări. În ultima perioadă fenomenul este atât de extins, încât s-a ajuns ca în piețe să se vândă țigări de contrabandă. Și nu pe sub mână sau sub tejghea, ci în văzul public, comercianții chiar strigând către potențialii clienți: „Țigări avem, hai la țigări!”, ca și când ar vinde semințe sau vată pe băț.

Cu toate că se spune că se fac controale, vânzarea de țigări de contrabandă înflorește nestingherită în piețele din toată țara. Mai nou, grupările și-au dezvoltat ramificații, astfel încât azi-mâine și florăresele vor renunța la flori și vor vinde țigări de contrabandă, asta dacă nu o fac deja.

De ce merge această afacere? Pentru că, dacă vrei să cumperi un pachet de țigări care în magazin costă 10 lei, în piață îl găsești cu 7 lei.

Dragi colegi, se estimează că evaziunea fiscală din domeniul tutunului este de circa un miliard de euro.

Conform cifrei înaintate de compania „Novel Research”, care a dat publicității un studiu, contrabanda cu țigarete în România a ajuns, în primele două luni ale acestui an, la 36% din totalul pieței, de la 22% în ultimul trimestru al anului 2009, și ar putea determina în 2010 pierderi la buget de peste un miliard de euro.

Aproape patru pachete de țigări din 10 provin din contrabandă. Documentul preciza că cea mai mare parte a țigărilor de contrabandă provine din Republica Moldova (32%), din magazinele de tip duty-free (27,4%) și din țări precum Ucraina, Rusia sau Serbia.

Poate ar fi util să cerem chiar premierului Republicii Moldova, în cadrul acordurilor avute, să fie luate măsurile necesare pentru descurajarea contrabandei, mai ales în contextul eforturilor de integrare în Uniunea Europeană a acestei țări.

Dragi colegi, este necesară o intervenție fermă din partea statului, care să contracareze acest tip de pierderi la bugetul de stat. Nu spun că noi vom reuși eradicarea acestui fenomen, însă un miliard de euro reprezintă fonduri care ne-ar ajuta în această perioadă grea.

Atât timp cât aceste aspecte din economia subterană vor continua să aibă o pondere foarte mare în PIB, nu putem discuta despre încasările dorite la buget și mai departe nu vom putea vorbi nici de o mulțumire a populației.

Vă mulțumesc.

Doamna Doina Silistru:

Declarația politică este intitulată „Cel mai dur program de restructurare din România ultimilor 20 de ani”.

Ziua de 6 mai va rămâne o zi neagră pentru bugetari, pensionari și șomeri. Pentru a nu mări impozitele, statul a decis să taie un sfert din cheltuiala cu salariile bugetarilor și 15% din pensii și indemnizațiile de șomaj. Astfel, fondul de salarii în sectorul bugetar va scădea cu 25% de la 1 iunie 2010, inclusiv salariul minim pe economie aplicat în sectorul de stat (de la 705 lei la 600 de lei), pe când pensiile vor fi diminuate cu 15%. Tot cu 15% va scădea și ajutorul de șomaj, iar toate cele 16 programe de asistență socială care funcționează în prezent vor fi reanalizate. Vestea reducerilor salariale a căzut ca un fulger peste bugetari. Mulți dintre ei, cu venituri derizorii, nu știu cum își vor mai plăti chiria, facturile.

Președintele Traian Băsescu, care și-a asumat personal programul de reduceri fără precedent în sistemul bugetar, a explicat că efectele pe care le-ar fi avut majorarea TVA asupra pensionarilor și salariaților cu venituri mici ar fi fost mai rele decât cele ce vor rezulta din reducerea pensiilor sau a salariilor. În plus, majorarea taxelor ar fi pus la pământ sectorul privat, deja sleit de falimente și concedieri după un an de criză.

Președintele a declarat că, dacă salariile și pensiile nu sunt reduse, România va fi nevoită să angajeze un nou credit extern, ceea ce ar însemna „amanetarea” viitorului țării și a milioane de români. Până în decembrie, atât instituțiile din administrația centrală, cât și

din cea locală vor trebui să facă evaluări ale fiecărui angajat și apoi să opereze reduceri de personal. Șeful statului a încercat să dea și o tentă pozitivă acestor măsuri drastice. Astfel, au existat două scenarii: unul prevedea majorarea taxelor și impozitelor – scenariu care presupunea că Guvernul Boc nu mai prezintă încredere – și scenariul doi, cel prezent, cu toate scăderile de pensii și salarii, dar care presupune că FMI și UE au încredere în Cabinetul actual că poate face reforme.

Măsurile anticriză anunțate de președintele Traian Băsescu i-au făcut pe sindicaliști să anunțe mișcări sociale de amploare. Aproape două treimi din bugetari primesc salarii mai mici de 1 000 de lei, iar prin reducerea fondului de salarii cu 25% aceștia vor primi mai puțin de 750 de lei, bani care nu le vor mai ajunge pentru plata facturilor, a ratelor la bănci și pentru traiul de zi cu zi.

Dacă soluția prezentată de președintele Băsescu rămâne în picioare, de la 1 iunie punctul de pensie va coborî de la 732,8 lei, cât este acum, la 622,88 lei. Astfel, fiecare pensionar din România va încasa cu 15% mai puțin decât acum. În momentul de față, în România sunt circa 3,7 milioane de persoane care iau pensii mai mici de 740 de lei. Numărul total al pensionarilor este de circa 5,5 milioane de persoane.

Statul român s-a împrumutat la FMI, sub pretextul relansării economiei, pentru a face investiții în infrastructură. A motivat că astfel își asigură o centură de siguranță împotriva crizei. La un an de la contractarea primei tranșe de la Fond, nu a realizat nicio investiție, nu a finalizat nicio construcție și nu a relansat niciun

sector al economiei. Bani împrumutați de la organismele internaționale au fost folosiți în principal pentru plata pensiilor și a salariilor din sistemul public. Dacă ar fi fost utilizați pentru investiții, în timp ar fi generat noi locuri de muncă.

Cauzele situației în care a ajuns România în acest moment sunt multe și variate. Astfel, potrivit FMI, faptul că reformele au mers mult mai încet decât se anticipase în 2009, creșterea economică mult sub nivelul așteptărilor, situația politică de la sfârșitul anului trecut, dar și situația economico-financiară internațională mai slabă au condus la o situație în care Guvernul să nu-și mai poată plăti obligațiile din resursele de care dispune, fiind nevoie de aceste măsuri drastice.

De asemenea, o problemă este reprezentată de incapacitatea României de a absorbi fondurile structurale, oferite de Uniunea Europeană.

Nu în ultimul rând, slaba colectare la bugetul de stat, inclusiv la nivelul administrațiilor locale, și problema evaziunii fiscale sunt două probleme care trebuie rezolvate pentru a asigura un deficit bugetar sustenabil în viitor.

La sfârșitul misiunii de evaluare a FMI, Jeffrey Franks a declarat că, în lipsa măsurilor luate de Guvern, deficitul bugetar ar fi ajuns la 9,1% din PIB în 2010, devenind nesustenabil, și că se așteaptă la o creștere economică abia la finele anului 2011. Reprezentantul FMI în România susține că măsura de reducere a personalului bugetar ar face parte dintr-o reformă drastică a sistemului, care consumă mai mult decât produce. În câțiva ani,

Guvernul trebuie să reducă numărul bugetarilor cu 250 000! FMI ar putea debloca următoarea tranșă din împrumutul acordat României dacă Guvernul va aplica planul de reducere a cheltuielilor bugetare până în luna iunie, când conducerea Fondului va lua în discuție raportul misiunii de evaluare. Dacă măsurile de reducere a salariilor, pensiilor și a ajutorului de șomaj care au fost propuse de Guvern nu își vor face efectul, Fondul Monetar Internațional va face ajustări.

Cei care suferă sunt, la urma urmei, tot românii, dar în mod special categoriile defavorizate, cum sunt pensionarii. Efectul acestor tăieri asupra bugetului va fi imediat, însă nu va rezolva problemele economiei. Eficiența acestor măsuri depinde de modul în care vor fi aplicate și, apoi, de cum vor fi gestionați banii rezultați în urma lor. Decisivă va fi gestionarea economiilor rezultate. Guvernul va trebui să găsească pârghii de susținere a economiei. România trebuie să accelereze procesul de absorbție al fondurilor europene. Ar fi cumplit pentru economia românească să ajungă în situația în care să nu poată să beneficieze de nicio finanțare de pe piețele interne sau de pe cele externe. Guvernul ar trebuie să direcționeze bani pentru susținerea atragerii de fonduri europene, pentru proiectele de investiții publice și în parteneriat public-privat, pentru a avea perspectivele de relansare economică.

Domnul Dan Voiculescu:

Declarația politică se intitulează „Stop Boc!”.

După anunțul prezidențial referitor la reducerea pensiilor cu 15% și a salariilor cu 25%, s-a instalat în spațiul public, dincolo de protestele previzibile, o formă de fatalism. Traian Băsescu a stabilit,

Emil Boc va aplica întocmai indicațiile sale, iar societatea românească va suporta încă un experiment aberant.

Personal nu sunt dispus să mă rezum la un protest formal. Nu sunt dispus să accept starea defensivă în care încearcă să ne fixeze agresiunea Guvernului Boc. Nu sunt dispus să accept că amputarea este unica soluție. Nu accept să renunț la un braț doar pentru că felcerul nu știe decât să taie.

Am hotărât împreună cu reprezentanți ai societății civile să demarăm acțiunea cetățenească „Stop Boc!”, care are ca principal obiectiv strângerea de semnături pentru demiterea actualului Guvern.

Vă prezint textul integral al acțiunii cetățenești „Stop Boc!”:

Fundația pentru apărarea cetățenilor împotriva abuzurilor statului, Fundația „Societatea civilă pentru democrație”, Fundația „Societatea civilă pentru reforma morală”, Fundația „Societatea civilă pentru educație și informatizare”, Fundația „Societatea civilă pentru reforma în sănătate” și senatorul Dan Voiculescu acuză Guvernul Emil Boc pentru:

1. Creșterea galopantă a șomajului – peste un milion de români nu au un loc de muncă.

2. Umilirea și sărăcirea pensionarilor – prin reducerea ilegală a valorii punctului de pensie, sunt furați peste 4 milioane de români. Scăderea pensiilor cu 15% este cauzată exclusiv de incompetența Guvernului Boc.

3. Reducerea arbitrară a salariilor din sistemul bugetar – prin Legea salarizării unitare au scăzut veniturile a peste un milion de

români. Scăderea globală a salariilor cu 25% este nedreaptă, nejustificată și nocivă pentru economia românească.

4. Blocajul sistemului de educație – prin diminuarea drastică a drepturilor salariale și prin politizarea întregului sistem de educație, este afectat chiar viitorul națiunii române.

5. Falimentul sistemului sanitar – personalul de specialitate este incorect remunerat, înzestrarea tehnică este învechită, iar multe dintre unitățile sanitare au devenit, din cauza subfinanțării, focare de infecție care periclitează viața și sănătatea tuturor cetățenilor români.

6. Degradarea dramatică a rețelei de infrastructură – niciun kilometru de autostradă nu va fi construit în anul 2010, 43,2% din totalul drumurilor publice din România nu sunt asfaltate, iar rețeaua feroviară este grav degradată, cu consecințe directe asupra siguranței transportului de persoane și mărfuri.

7. Dezastrul din agricultură – 1,2 milioane de hectare de teren arabil au rămas nelucrate în anul 2009, iar echiparea cu utilaje agricole este mult sub necesități și sub media europeană. În România există un tractor la 54 de hectare de teren agricol, în Austria există un tractor la 4 hectare!

8. Prăbușirea economiei naționale – în anul 2009 produsul intern brut al României a scăzut cu 7,2%, iar producția industrială cu 5,7%.

9. Disprețul pentru valorile românești – Guvernul Boc sfidează reperatele teatrului românesc, campionii mondiali și olimpici, scriitorii, artiștii, cercetătorii, oamenii de știință, creatorii din orice

domeniu, pentru care refuză să instituie un Program de respect și recunoștință și cărora le reduce brutal indemnizațiile și le interzice cumulul pensiei cu salariul.

10. Conflictul și dezbinarea din societatea românească – acuzând nedrept întregi categorii sociale și profesionale, Guvernul Boc a încercat constant să găsească alți vinovați pentru propria incompetență și a generat o stare de neîncredere acută, care poate conduce la disoluția societății românești în ansamblu.

Din aceste motive 10 motive, solicităm Parlamentului și Președintelui României demiterea Guvernului Emil Boc.

Pentru că voința națiunii este suverană, iar instituțiile statului trebuie să o respecte, deschidem Lista de semnături prin care cetățenii români pot trimite Președinției și Parlamentului mesajul lor tranșant: „Stop Boc!”

Nr. Crt.	Nume și prenume	Adresa	Semnătura	Mesaj pentru Guvernul Boc
----------	-----------------	--------	-----------	---------------------------

Domnul Gheorghe Pop:

Declarația politică este intitulată „Ziua Internațională a Familiei – un prilej de reflecție pentru toți românii”.

Ziua de 15 mai a fost declarată de către Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite ca fiind Ziua Internațională a Familiei, printr-o rezoluție dată în septembrie 1993. La propunerea Institutului Român pentru Drepturile Omului, propunere susținută și de Patriarhia României, ziua de 15 mai a devenit oficial „Ziua Familiei Române”.

Un citat al lui Jean-Jaques Rousseau spune: „Familia este cea mai veche dintre toate societățile și singura naturală!”

Această zi, de 15 mai, ar trebui să reprezinte pentru noi toți o ocazie de sărbătoare, de liniște și pace în cadrul fiecărei familii. Sărbătorirea acestei zile are o mare importanță pentru comunitatea internațională, care acordă sprijin în mod constant și contribuie la îmbunătățirea cadrului legislativ și social în vederea creșterii rolului familiei în viața socială.

Familia a fost și va rămâne celula fundamentală a societății omenesti. Ea a apărut odată cu istoria omenirii, fiind un important element constitutiv al acesteia.

Viața noastră de zi cu zi, în multiplele ei aspecte, materiale și spirituale, este practic de neconceput în absența familiei.

Familia nu este doar o oază de intimitate, un cuib de liniște în care ne retragem după o zi de tumult profesional. Nu este doar o unitate clădită pe sentimente și rațiuni economice, în care persistă încă patriarhala diviziune socială a muncii. Familia, departe de a fi un simplu mijloc de a conviețui, reprezintă pentru om un scop existențial.

Această zi trebuie să reprezinte o ocazie pentru sensibilizarea tuturor românilor cu privire la problemele cu care se confruntă familia în societatea prezentă, precum și pentru a promova inițiative care vin în sprijinul familiei.

Violența casnică a crescut alarmant într-o societate generatoare de nemulțumiri și frustrări, ce oferă premisele unui comportament violent în familie, iar femeile – partea vulnerabilă din cadrul familiei – sunt direct afectate.

Trebuie înregistrate progrese în înțelegerea și rezolvarea problemelor familiei, pentru că fenomenul violenței în familie nu are granițe economice, geografice, culturale sau religioase. Rezolvarea problemelor economice este vitală pentru echilibrul și pentru bunăstarea familiei. În familie trecem mai ușor peste greutăți. Într-o familie cel mai puternic îl ajută pe cel mai slab.

De aceea, în acest moment trebuie să fim cu toții o mare familie, pentru că numai împreună putem realiza reformele necesare relansării și modernizării României, numai împreună putem depăși criza economică.

Trebuie însă spus răspicat – Familia, în înțelesul ei fundamental, continuă să rămână piatra de temelie a oricărei națiuni. Nimic nu poate înlocui climatul familial și dragostea părintească, esențiale pentru educația și echilibrul sufletesc al copiilor.

În orice țară sănătatea și prosperitatea societății sunt direct legate de bunăstarea părților ei componente – celula familiei. Toți trebuie sau ar trebui să ne implicăm pentru a găsi un nou stil de viață, ce poate fi un remediu eficace pentru criza în care se află astăzi familia, pentru că ea rămâne pentru omenire un patrimoniu prețios, la care nu se poate renunța.

De Ziua Familiei, le urez din tot sufletul familiilor de români din țara noastră și din diaspora împlinirea năzuințelor și multe bucurii în marea familie românească.

Vă mulțumesc.

Domnul Șerban Constantin Valeca:

Declarația politică se intitulează „Guvernarea degeaba”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Am spus în mai multe declarații politice ca actualii guvernanți nu au habar despre ce trebuie să facă pentru a scoate țara din criză. Iată că acum avem și anunțul oficial al eșecului total al guvernării. Până acum, lipsa totală de idei privind măsurile menite să crească veniturile și să creeze locuri de muncă era compensată de cei care ne guvernează prin concedieri și introducerea de noi taxe. Acum însă tupeul puterii portocalii a întrecut orice limită. Nu-mi vine să cred că acești autoprocamați protectori ai „poporului” au hotărât ca nepriceperea și neputința lor să fie plătite chiar de către „poporul” pe care îl invocă tot timpul.

Stimate colege și stimați colegi, niciodată în istoria recentă a României nu s-a mai întâlnit un guvern care să micșoreze salariile, ba chiar și pensiile și ajutoarele de șomaj, prin simpla scădere a unor procente din niște cuantumuri și așa micșorate prin „legile unice” promovate în ultimul timp. Toate guvernele au încercat să mărească salariile și pensiile. Anunțul făcut zilele trecute după discuțiile cu reprezentanții FMI ne arată clar că actualii guvernanți nu se gândesc cum să crească veniturile prin dezvoltarea de politici economice ca să protejeze populația. Ei se gândesc cum să facă să ia cât mai mult din și așa puținii bani pe care îi au românii.

Mă întreb cum se mai pot uita în ochii părinților și bunicilor lor după ce s-au năpustit asupra pensiilor acestora. Cu ce tupeu le vor mai povesti oamenilor despre „speranța de viață”?

Doamnelor și domnilor, în afara lipsei de competență, actualii guvernanți se pare că sunt atât de speriați de o eventuală schimbare,

încât încep să și mintă. Lucru ce a fost dovedit de două ori în câteva zile.

Prima dată acuzația a venit din partea guvernatorului Băncii Naționale, care a spus foarte răspicat că Guvernul a făcut raportări mincinoase prin promisiunile repetate de creștere a veniturilor până la 39% din PIB. „Personal, am atras atenția și cu alte ocazii că Guvernul nu se poate baza numai pe politicile monetare ale BNR și în general numai pe relația cu băncile, ci are obligația legală de a elabora politici economice pentru creșterea veniturilor la buget și menținerea locurilor de muncă.”

A doua oară, guvernării noastre au fost ridiculizați de niște funcționari internaționali, respectiv reprezentanții FMI, datorită declarațiilor cunoscute privind faptul că reducerea salariilor și pensiilor a fost hotărâtă după discuțiile cu aceștia. Imediat, printr-un comunicat de presă, aceștia au ținut să precizeze: „Președintele a anunțat joi un pachet de măsuri de ajustare fiscală incluzând reduceri puternice ale salariilor din sectorul bugetar și pensiilor. Acest pachet a fost elaborat de autoritățile române, și nu a fost propus de FMI.”

După toate aceste „bâlbe”, iată că vine și o declarație „liniștitoare” a unui exponent al puterii portocalii, care ne povestește faptul că se vede că românii o duc mai bine, prin faptul că puteau să o ducă mult mai rău! Consider că, ajungând în domeniul ridicolului, nu mai este necesar niciun comentariu, ci trebuie recitată această declarație pentru a nu o uita.

Iată aşadar, stimaţi colegi, cine sunt cei care sunt la putere! Acum, în al doisprezecelea ceas, cred că aceştia ar trebui să aibă minima decenţă să se retragă, sau să fie demişii, iar forţele politice responsabile să se unească şi să scoată ţara din situaţia foarte grea în care se află.

Pentru a se convinge de cele de mai sus, le propun guvernanţilor să-şi lase măcar o zi pe săptămâna birourile confortabile din Bucureşti şi să meargă în comunităţile locale pentru a discuta cu oamenii şi a vedea, fără filtrele consilierilor, ce doresc românii cu adevărat, care sunt priorităţile şi necesităţile lor.

Vă mulţumesc.

Domnul Valer Marian:

Declaraţia politică este intitulată „SRI reînvie practicile Securităţii”.

În şedinţa de plen a Senatului din 13 aprilie anul curent am prezentat o declaraţie politică intitulată „Răpirea din Irak – certitudini şi întrebări după cinci ani”, prin care am solicitat declassificarea dosarului privind răpirea jurnaliştilor români Marie Jeanne Ion, Sorin Mişcoci şi Ovidiu Eduard Ohanesian în Irak şi iniţierea unei anchete parlamentare în care să fie audiaţi principalii protagonişti ai operaţiunii de salvare a acestora, printre care şi generalul Florian Coldea, prim-adjunctul directorului Serviciului Român de Informaţii (SRI), referitor la care am făcut menţiunea că ştie câţi bani au fost alocaţi de statul român pentru răscumpărarea jurnaliştilor şi câţi au fost predaţi răpitorilor.

După trei zile, respectiv în data de 16 aprilie anul curent, generalul Florian Coldea a susținut o videoconferință cu angajații direcțiilor județene ale SRI, inclusiv cu cei de la Satu Mare, în care a prelucrat un ordin cu privire la contracararea și sancționarea scurgerilor de informații din instituțiile statului. Cu acest prilej, generalul Coldea a atras atenția că angajații SRI ce vor fi găsiți vinovați pentru scurgeri de informații, inclusiv pentru punerea la dispoziția unor persoane neautorizate a oricăror informații, vor fi trecuți în rezervă în termen de 48 de ore și vor fi deferiți organelor de urmărire penală.

În data de 28 aprilie anul curent am prezentat în plenul Senatului o declarație politică intitulată „Abuzuri, diversiune și șantaj în cazul Voicu”, în care am arătat, în esență, că arestarea senatorului Cătălin Voicu constituie o înscenare comandată de președintele Traian Băsescu, care a fost realizată de procurori și ofițeri de informații promovați și fidelizați de șeful statului, printre care l-am nominalizat pe generalul Florian Coldea, care a fost promovat în această funcție și la acest grad după participarea sa la operațiunea de salvare a jurnaliștilor români răpiți în Irak. În declarația respectivă am mai arătat că generalul Coldea este acuzat de deturnare de fonduri în cazul răpirii din Irak și de luare de mită în cazul unor achiziții pentru SRI.

După două zile, respectiv în data de 30 aprilie anul curent, generalul Florian Coldea a ținut o videoconferință cu angajații direcțiilor județene ale SRI, după care a avut o discuție de circa o jumătate de oră numai cu unul dintre adjuncții șefului SRI Satu

Mare, pe nume Cristian Soponar, căruia îi este naș de căsătorie. După această discuție, finul Soponar a afirmat: „Acum, pentru că s-a legat de SRI, o să-i rupem gâtul lui Valer Marian.”

Personal, n-am nicio teamă sau taină față de SRI, dar consider că o asemenea afirmație la adresa unui membru al puterii legiuitoare, ales al poporului și reprezentant al națiunii, constituie un atentat grav la adresa democrației și a statului de drept, circumscriindu-se poliției politice pe care o practică tot mai frecvent această instituție și statului polițienesc ce prinde iar contur în România.

N-am mai avut atitudini critice față de SRI de vreo 11 ani, când am apreciat că această instituție a fost reformată la un mod rezonabil și că trebuie lăsată să-și facă treaba, adică să-și exercite atribuțiile legate de siguranța națională.

În primii ani de după Revoluția din decembrie 1989, ca jurnalist, am scris mai multe articole critice despre SRI, inclusiv despre primul director al acestei instituții, Virgil Măgureanu, originar din județul Satu Mare, care mă denumea în perioada respectivă „dușmanul meu de la Satu Mare”, dar nu a dispus nicio măsură represivă împotriva mea.

Ultimul articol critic despre SRI l-am scris în luna decembrie 1999, la adresa șefului de atunci al Secției Județene Satu Mare a SRI, maiorul Vasile Ene, „parașutat” la Satu Mare de la Pitești de al doilea director al SRI, Costin Georgescu, căruia îi era nepot. La scurt timp, maiorul Ene a fost eliberat din funcție și transferat la Sibiu, dar nu a existat nimic represiv la adresa mea. Nu am scris și

nu am spus, până acum, nimic critic la adresa actualului director al SRI, George Maior, dar am tot mai multe îndoieli că ar fi șeful de facto al acestei instituții.

Nu mi-a fost teamă de fosta Securitate, așa că nu mă înfricoșează niște puțoi și marțafoi, îmi cer scuze pentru limbaj, care și-au pătat statutul și onoarea de ofițeri de informații. Vreau să le spun acestora că în anii 1988 – 1989, când eram procuror, am discutat de mai multe ori cu un coleg de serviciu (Arpad Selek) cum ar putea fi neutralizată Securitatea din Satu Mare (aflată în același sediu în care se află acum SRI) și am ajuns la concluzia că cea mai bună soluție ar fi lansarea de butoaie cu benzină aprinsă din ambele sensuri ale străzii pe care era situată (strada Prutului).

În după-amiaza zilei de 22 decembrie 1989, în calitate de procuror, am intervenit pentru ca securiștii sătmăreni să nu fie atacați și linșați de mulțimea furioasă adunată în fața sediului Securității, în fruntea căreia se aflau infractori periculoși, recidiviști, dintre care pe unii îi arestasem pentru tâlhării și violuri. A doua zi, după ce am aflat că în timpul nopții o parte dintre securiști au vrut să iasă din unitate, să tragă în demonstranți și să-i aresteze pe membrii Consiliului Județean al Frontului Salvării Naționale, dar au fost opriți de colegii lor mai lucizi, am solicitat gărzilor patriotice să instaleze mitraliere înspre sediul Securității, în fața Poștei și pe holul Tribunalului Satu Mare.

În luna ianuarie 1990, în calitate de vicepreședinte al Consiliului Frontului Salvării Naționale Satu Mare, am inițiat și am realizat o amplă percheziție la sediul Securității din Satu Mare,

ocazie cu care am verificat prezența personalului și situația armamentului din dotare și am controlat toate birourile (inclusiv cel de interceptări telefonice), celulele de la subsol și podul clădirii.

În cursul anului 1990, în calitate de procuror delegat în Comisia guvernamentală de cercetare a evenimentelor din decembrie 1989, am participat la anchetarea ultimului ministru ceaușist de interne, Tudor Postelnicu, care a deținut anterior funcția de șef al Departamentului Securității Statului, precum și la anchetarea unor generali și a altor ofițeri superiori de securitate.

Vreau să vă mai spun că după recente declarații politice am intrat și în vizorul serviciului secret al Ministerului Administrației și Internelor (DGIPI), așa-zisul „doi și un sfert”. Săptămâna aceasta, respectiv marți, 4 mai anul curent, a fost chemat de urgență la București șeful SIPI Satu Mare, chestorul Gheorghe Cheregi. Între orele 9 și 10, acesta a fost prezent în biroul ministrului de interne Vasile Blaga, unde a fost chemat și chestorul Virgil Ardelean, zis Vulpea sau Căruntu', fostul șef al DGIPI, actualmente șef al Direcției de Management Operațional din MAI, cu privire la care există suspiciuni că se ocupă în continuare de activități informative. Ulterior, chestorii Cheregi și Ardelean s-au deplasat la biroul celui din urmă. Ministrul de interne Vasile Blaga a constituit subiectul unei declarații politice intitulate „Poliția PDL-istă”, pe care am prezentat-o în Senat în noiembrie 2009. Ministrul Blaga și chestorul Cheregi se află în relații apropiate, fiind ambii originari din Oradea. Nu este exclus ca după intervenția pe care am avut-o luni, 3 mai anul curent, la adresa ministrului apărării naționale, Gabriel Oprea,

în cadrul dezbaterii moțiunii „Guvernanți, opriți umilirea pensionarilor și militarilor români!” (intervenție intitulată „Oprește-te, domnule Oprea! Sus mâinile, domnule ministru al apărării!”), să fi intrat și în vizorul serviciului secret al Ministerului Apărării Naționale.

Vreau să le transmit, pe această cale, președintelui Traian Băsescu, ministrului de interne Vasile Blaga și șefului de facto al SRI, generalul Florian Coldea, că nu mă intimidează și că nu mă pot opri. În curând voi face două declarații politice în care voi prezenta inclusiv fapte penale și imorale comise în tandem cu procurorul general al României, Laura Codruța Kövesi.

Prima declarație este intitulată „Cum a devenit nașul hoților ministru de interne al României?”, în care mă voi referi la afacerile financiare și clientelare ale ministrului Vasile Blaga, secretarul general al PDL (pe care am intenționat să o prezint la dezbaterile moțiunii de cenzură în urma căreia a căzut Guvernul Boc, dar mi s-a spus că s-a stabilit ca din partea PSD să vorbească doar președintele Mircea Geoană și că este prea dură, astfel că am difuzat-o pe internet către mass-media).

A doua declarație este intitulată „Grup de crimă organizată la cel mai înalt nivel statal”, în care voi prezenta cum este comandată și traficată justiția din România de președintele Traian Băsescu și acoliții săi din sistemul judiciar și din sistemul de informații.

Vreau să-i avertizez pe lucrătorii serviciilor secrete că voi reacționa în stare de legitimă apărare dacă îi voi surprinde în acțiuni de filaj ori de interceptare telefonică sau ambientală exercitate

împotriva mea. Vineri, 7 mai anul curent, am prezentat o declarație de presă în fața sediului SRI din Satu Mare, în care am prezentat aspectele anterior menționate, iar în curând vreau să organizez în același loc un miting de protest, la care să-mi invit susținătorii din Țara Oașului, din zona Codrului, din satele de moți de la granița cu Ungaria și, bineînțeles, din municipiul Satu Mare, inclusiv cadrele militare în rezervă sau în retragere pentru care mă bat în Parlament.

Poate că securiștii lui Bănescu își vor aminti de lecția din decembrie 1989, când scânteia revoltei a fost declanșată de o mână de oameni adunați pe o stradă din Timișoara. Poate că Bănescu și acoliții săi își vor aminti de lecția lui mai 1968 din Franța, când în urma revoltelor declanșate de noua stângă (curent de inspirație maoistă și guevaristă, ce reunea studenți, elevi, tineri muncitori și intelectuali) a fost obligat să demisioneze un președinte francez (Charles de Gaulle) ce devenise tot mai autoritar.

În încheiere, țin să anunț plenul Senatului că voi sesiza, prin prezenta declarație, Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru exercitarea controlului parlamentar asupra activității SRI, pentru a solicita Serviciului Român de Informații conținutul discuției purtate în data de 30 aprilie anul curent de prim-adjunctul directorului SRI, generalul Florian Coldea, cu adjunctul șefului Direcției Județene Satu Mare a SRI, Cristian Soponar, și pentru a stabili dacă această discuție conține elemente de poliție politică.

Totodată, îmi rezerv dreptul de a formula o plângere penală la Parchet împotriva ofițerilor SRI Florian Coldea și Cristian Soponar

în vederea cercetării acestora sub aspectul infracțiunilor de poliție politică și de instigare la omor.

Domnul Florin Constantinescu:

Declarația politică este intitulată „«Ping-pong» cu bugetarii și cu pensionarii”.

Stimați colegi,

Doamnelor și domnilor,

Am avertizat cu mult timp înainte despre traseul greșit pe care l-a ales Guvernul în domeniul economic. Încă de acum două luni, vorbeam despre falimentul statului și despre modelul grec al virusului care a infectat și România. Iată că săptămâna trecută și reprezentanții puterii au observat evidența și au vorbit despre grecizarea țării și despre necesitatea colaborării tuturor forțelor societății pentru depășirea crizei.

Acum, în plină degrading socială, puterea, de la președinte la Guvern, vorbește mios despre colaborare. Ne întrebăm retoric: unde a fost dorința de colaborare când mediul de afaceri și, fără modestie, parlamentari ai PSD, și ai opoziției în general, au avertizat despre acest virus iminent care era pe cale să infecteze România?

Și mai întreb eu: acum este nevoie de solidaritate, dar unde a fost solidaritatea când s-au cheltuit banii de la FMI? De ce nu a fost nevoie de discuții cu opoziția, cu partenerii sociali și cu societatea civilă înainte de a se lua hotărârea curbei de sacrificiu? Ministrul finanțelor publice nu a găsit nicidecum soluțiile pentru ieșirea din impas. Nici Guvernul nu a avut specialiști care să rezolve situația.

De ce nu au fost întrebați alții, care ar fi putut rezolva problema? PSD avea nenumărate variante de lucru, printre care, știți cu toții, cota unică diferențiată pentru reducerea decalajului bogați-săraci. Nu am fost ascultați nici când am fost la guvernare, nici acum. Puterea a preferat o soluție rușinoasă atunci când, practic, situația devenise fără ieșire!

Stimați colegi,

Săptămâna trecută, Guvernul Boc a găsit de cuviință să se joace cu nervii românilor. A aruncat pe piață un document în care se vorbea despre mărirea TVA-ului și a cotei unice. A fost un gest nedemn pentru poziția guvernanților. S-au jucat ping-pong cu bugetarii, cu pensionarii, cu mediul privat.

A fost un balon care s-a spart când au fost anunțate adevăratele măsuri negociate cu Fondul: reducerea fondului de salarii cu 25%, a pensiilor cu 15%, recalcularea ajutoarelor sociale, micșorarea sumei acordate șomerilor, creșterea prețului la apă caldă, reducerea subvențiilor în agricultură. În plină campanie electorală, în 2009, PDL-ul promitea grijă pentru bugetari și pentru pensionari. Să ne aducem aminte că, la alegerile parlamentare din 2008, tot PDL-ul spunea că va mări punctul de pensie și va crește salariile bugetarilor. Promisiunile au ținut doar cât o campanie electorală. Vorbe aruncate pe apa sâmbetei. Nimeni nu a ținut cont de acele promisiuni.

Acum, nu putem fi demagogi! Era limpede încă de acum o lună că economia a scăpat de sub control și că măsurile de redresare trebuie să conțină obligatoriu și elementele austerității.

Se pun însă două întrebări:

1. Este oare corect ca măsurile de austeritate să-i lovească în mod deosebit pe cei defavorizați?

2. Reducerea cheltuielilor va duce oare, automat, la redresarea economiei?

La ambele întrebări răspunsul este: categoric nu! La prima întrebare răspunsul este evident. Iar pentru a doua vă amintesc de „epoca de aur” a lui Ceaușescu: tot așa, ca să se plătească datoriile, populația a fost supusă înfometării și înghețării. Și, tot așa, se spunea că se fac investiții. Și se făceau!

Dar iar vă întreb: ce a mai rămas din investițiile din anii 1985 – 1989? Ce investiții face Guvernul Boc? Ștrandul de la Arad și pârtia de schi din Parâng! Care, suntem convinși cu toții, vor fi luate cu asalt de șomeri și pensionari.

Ajungem astfel la punctul cu care se laudă puterea: faptul că nu s-au majorat cota unică și TVA-ul. Pentru moment, au fost cruțați investitorii, micii întreprinzători, firmele, în general mediul de afaceri. Spun pentru moment, pentru că, nu peste mult timp, tot acolo vom ajunge, adică la creșterea TVA-ului și a cotei unice de impozitare. Raționamentul este extrem de simplu: luându-le din puținul pe care îl au, bugetarii și pensionarii nu-și vor mai permite luxul de a cumpăra diverse produse și servicii. De unde – firmele nu vor avea cui să mai vândă. Și unde am ajuns? Banii, în loc să intre pe cercul virtuos al dezvoltării, vor executa semicercuri ce vor conduce la falimentul total al statului. Asistăm la o criză fără precedent executată la comandă de guvernanți.

Acum e mult prea târziu să mai tragem semnale de alarmă. Lucrurile merg ca un tăvălug spre proteste de stradă și greve, boicoturi și crize sociale. Responsabilitatea revine însă exclusiv puterii! A cere opoziției, acum, solidaritate și colaborare este, pur și simplu, nerușinare!

În această sesiune, aici, în Parlament, ar trebui să lucrăm pe Legea pensiilor, pe Legea educației și așa mai departe. Nu vom putea să facem legi bune, temeinice, pentru că, iată, guvernanții ne-au pregătit o altă agendă de lucru. Trebuie să tăiem în stânga și în dreapta, să-i plimbăm pe bugetari și pe pensionari de la Ana la Caiafa! Dar vă avertizez, stimați colegi, că lucrurile nu vor fi atât de constituționale pe cât par!

Vă mulțumesc.

Domnul Nicolae Moga:

Declarația politică se intitulează „Guvernul Boc a picat testul de guvernare”.

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor,

În urmă cu doar o săptămână, Curtea Constituțională ne-a dat dreptate nouă, celor din opoziție, și a apreciat corect, după cum nici nu ne îndoiam, obiecția de neconstituționalitate în privința Legii de modificare și completare a Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, ridicată de cei 33 de parlamentari ai PSD, printre care mă număr și eu, obiecție formulată de noi în data de 3 martie, în paralel cu aceea a celor 101 colegi deputați, atât de la PSD, cât și de la PNL.

Este vorba despre repunerea în temeiul legalității a unor prevederi aberante din legea menționată, lege modificată a nu știu câta oară pentru a servi exclusiv interesele politicianiste ale partidului aflat la guvernare, PDL.

Pentru a vă convinge de exercițiul nedemocratic pe care îl tot executați pe o singură coardă, dacă nu au făcut-o deja cei de la Curtea Constituțională, vă invit, stimați colegi de la guvernare, să recapitulăm împreună parcursul neconstituțional al acestei legi, care a suferit extensii demne de Patul lui Procust pentru a o ajusta în numele păstrării pe funcții a „obligațiilor” Guvernului Boc.

Știm cu toții de ce desfășurare de forțe a fost nevoie în teritoriu pentru alegerile prezidențiale și de principiul dumneavoastră demn de o cauză mai nobilă, că oamenii care au pus umărul la realegerea președintelui țării nu puteau rămâne nerăsplățiți!

Și mai știm cum obiecțiile de neconstituționalitate ale aceleiași Curți Constituționale privind Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2009 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, publicate în Monitorul Oficial în 22 aprilie, respectiv 6 octombrie 2009, nu au fost respectate, ignorându-se cu bună știință prevederile art. 147 alin. (1) din Constituție.

Mă voi referi, pe scurt doar la una dintre deciziile Curții, care stipulează fără echivoc ce joc lipsit de onoare și de legalitate face Guvernul dumneavoastră:

„Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2009, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 668 din 6 octombrie 2009, a continuat optica Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 37/2009, astfel încât,

chiar și ulterior Deciziei Curții Constituționale nr. 1257 din 7 octombrie 2009, conducerea serviciilor publice deconcentrate a fost încredințată aceluiași directori-coordonatori.”

Pe de altă parte, în spiritul aceluiași încălcări flagrante ale normelor legii fundamentale, o altă decizie, Decizia nr. 1629 din 3 decembrie 2009, a suspendat până la 27 februarie 2010 efectele Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2009, din 28 februarie, aceasta din urmă încetându-și efectele conform articolului 147 alineatul (1) privind caracterul imperativ al aplicării prevederilor Curții Constituționale în 45 de zile de la publicarea deciziei acesteia.

Să vedem ce a făcut în tot acest timp Guvernul Boc. Conform celor menționate, începând cu data de 28 februarie 2010, directorii numiți de PDL nu mai aveau drept de semnătură, prevederile prin care aceștia au fost numiți în funcții încetându-și efectele. În practică, instituțiile deconcentrate s-au confruntat cu o situație care ar putea fi caracterizată drept comică dacă noi nu am trece cu toții printr-o criză economică atât de profundă, încât nici măcar nu-i putem prevedea proporțiile pe termen lung.

Cazurile cu câte doi sau chiar trei directori adjuncți în instituțiile deconcentrate plătiți generos de bugetul de stat sunt, din păcate, o realitate. Și asta în condițiile în care președintele Băsescu ne anunță, așa cum ne-a obișnuit dumnealui, de la televizor, că intrăm în anul patimilor și că salariații trebuie să strângă cureaua cu 25%, iar pensionarii cu 15%.

Vă mai amintiți cum vă agitați triumfalist, în luna martie, dumneavoastră, membrii onor' puterii, înainte de adoptarea Legii de

modificare și completare a Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici?

„Adoptarea acestei legi este testul coaliției de guvernare”, susțineți pătrunși de solemnitatea momentului dumneavoastră, artizanii falimentului nostru economic și social. Tot dumneavoastră erați cei care vă frecați mâinile de bucurie că demersul nostru la Curtea Constituțională nu are nicio șansă de reușită.

Vă întreb, stimați colegi de la putere, ce aveți de gând să întreprindeți acum, când, din nou, Curtea Constituțională v-a demonstrat (a câta oară?!) că lucrați contra intereselor naționale și nici măcar nu țineți cont de deciziile ei?

O veți ignora și pe ultima, din data de 14 aprilie 2010? Aveți sau nu de gând să faceți o dată pentru totdeauna ordine în „deconcentrate”, dar nu „ordinea” dumneavoastră, subiectivă și strâmbă, ci aceea impusă de obligația de respectare a constituționalității legilor țării. Mai aveți de gând să mențineți în funcții de conducere oameni care au avut acces fără concurs la posturi publice, oameni care nici măcar nu sunt niște profesioniști în domeniile pe care le păstoresc, așa cum și președintele dumneavoastră recunoștea de curând? Ce veți face cu aceia pe care tot PDL-ul dumneavoastră i-a destituit abuziv și care au dat sau vor da în viitorul apropiat statul roman în judecată pentru a-i repune în drepturi? Ați făcut măcar un calcul pentru a vedea unde ne-ați condus cu incompetența, reaua-intenție și cinismul dumneavoastră?

Vă las să reflectați la aceste probleme și să luați măcar în al doisprezecelea ceas măsurile care se impun. Nu de altceva, dar

răbdarea populației acestei țări a ajuns la limită și nu vă doresc să vedeți pe pielea dumneavoastră ce înseamnă să trăiești cu 500 de lei, din care să ți se mai reducă și 25%. Sunt oameni care nu cunosc altă realitate și, dacă ați fi corecți, atunci când decideți soarta acestei țări, v-ați pune măcar printr-un minim efort de imaginație în locul lor și ați vedea dacă se poate mai rău de atât!

Vă mulțumesc pentru atenție.

Domnul Alexandru Cordoș:

Declarația politică este intitulată „Reformă, ieșire din criză sau brambureală guvernamentală?”.

La sfârșitul săptămânii trecute, Președintele României anunța – intempestiv și cu un aer de personaj triumfalist-malefic – o suită de măsuri, apreciate ca draconice chiar și de către observatori străini. E drept că trăim în țara lui Dracula, dar ne obișnuisem cu ideea că apucăturile vampirice țineau de o legendă din trecut și că nu este vorba despre o crudă realitate la care suntem somați să ne supunem în prezent.

Noul Program de guvernare livrat Executivului, mai exact băgat pe gât Guvernului Boc, FMI, bugetarilor, pensionarilor, șomerilor și altor oameni în dificultate cronică, este un program care cere victime, sânge și morți. Ni s-a spus că statul s-a îngrășat. Este adevărat că oamenii din fruntea statului s-au îngrășat. Uitați-vă la gâtul și la fălcile lor. Vedeți-i cum arătau acum șase sau doi ani când au venit la putere și ce fălci vampirice au astăzi.

M-am tot întrebat în aceste zile ce se întâmplă! A renunțat Emil Boc la programul de guvernare cu care a fost investit de

Parlament în urma votului din alegeri? Îl reînvestește președintele cu un alt program – făcut unde, de cine, când? S-a spus că în acest fel nu mai avem Guvern, dar cu această reînvestire nu mai avem nici Parlament! După cum se precipită lucrurile, se implementează deja proiectul de revizuire a Constituției, prin care toată puterea în stat emană de la un singur om.

Ca senator de Cluj și concitadin cu domnul Boc, am, în plus față de dumneavoastră, o jenă ardelenescă: nu am crezut că un fiu de ardeleni – oameni mândri și demni cum îi știm – va deveni un premier de plastilină și instrumentul de tortură mânuit într-un stil odios împotriva semenilor săi.

Tot săptămâna trecută am avansat consistent în plenul Senatului României în parcurgerea prevederilor Legii pensiilor publice. Noi am dorit să adoptăm un proiect de lege îmbunătățit pentru ca, prin amendamentele propuse, să apărăm drepturile la o viață demnă pensionarilor din prezent și celor din viitor. Dar indicațiile președintelui ne-au băgat într-o stare de stupeoare. În timp ce Parlamentul are în dezbatere un proiect de lege al Guvernului, în timp ce la Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale se lucrează la măsurile de aplicare a Legii salarizării unitare, vine președintele și ne spune peste capul tuturor instituțiilor responsabile: „Lăsați asta și apucați-vă de sarcinile pe care vi le dau eu!”

Halal democrație!

În loc de conlucrare între puteri și instituții, trăim în lumi paralele. În timp ce credem că analizăm proiecte lucrate, întoarse pe toate părțile, de specialiștii guvernamentali și ministeriali, ne trezim

că, dimpotrivă, miniștrii și experții aud la televizor ce trebuie să susțină în fața puterii legislative.

Dacă președintele a fost în stare în câteva clipe de inspirație să elaboreze, cu cifre și procente, un program de guvernare, atunci are dreptate să spună că nu ne trebuie nici miniștri, nici specialiști, nici Legislativ. Cea mai facilă metodă de guvernare este să bagi mâna în buzunarele celor mulți și săraci, dar, dacă este fără bătaie de cap, este o metodă hoțască, generatoare de corupție. De fapt, prin ceea ce ni s-a propus, s-a recurs la o variantă de ocrotire a corupției legate direct de puterea actuală.

Pun din nou întrebarea – ce facem? Mergem mai departe cu proiectul Legii pensiilor sau așteptăm noi recomandări? Vom aplica legea sau indicațiile cotroceniste?

De exemplu, în cazul pensiilor militarilor, întâi le reducem cu 15% și apoi le aplicăm viitoarea lege, prin care le vom reduce cu între 19% și 69% sau invers! În oricare din situații, ce-i mai rămâne militarului rezervist, în afară de uniforma ponosită cu care a participat cu inima plină de patriotism la ultima paradă militară?! Spun paradă și nu panaramă militară. Poate în această problemă ministrul Oprea ne mai dă o declarație cu jurământul de rigoare.

Desigur, noi, social-democrații români, vom apăra în continuare drepturile oamenilor, câștigate cu mari sacrificii. Nu vom accepta niciodată ca povara întregii crize să fie aruncată în răspunderea celor mai nevinovați și mai săraci dintre cetățenii noștri. Considerăm absolut inacceptabil războiul perfid declanșat

între cetățenii care lucrează în economia privatizată și cei care lucrează în slujba statului.

Sunt curios ce vor face și colegii noștri de la putere. Vor vota proiectele de lege ale Guvernului dumnealor sau pe cele ale președintelui țării? Vor avea un punct de vedere propriu sau vor băga capul în nisip? Vor da iar vina pe cei din trecut, pe FMI, care a venit cu altă variantă, cel puțin mai justă, pentru că nu presupunea reducerea pensiilor.

Am atins o nouă culme, un nou paradox, acela ca FMI să ne apere pensionarii de rapacitatea unor guvernanți incapabili și corupți.

O asemenea brambureală legislativ-guvernamentală nu am mai trăit și nu-mi imaginam că vom trăi. Ce-i mai rău este că toată incompetența, haosul și corupția sunt suportate și plătite, pe nedrept, total injust și antiuman, de o populație sărăcită, de bugetari de la care așteptăm servicii de calitate și a căror singură vină este aceea că au votat pe baza unor minciuni și avantaje de doi bani.

Sunt convins că programul și politicile ticluite în chiliile de la Cotroceni și date pe mâna unui Guvern fără autoritate, lipsit de o minimă demnitate și competență nu pot avea decât un final dezastros pentru cei mai mulți dintre cetățenii țării noastre. Oamenii încep să se gândească și să se pregătească de o cale de a scăpa cât mai repede cu putință de sub această putere obtuză, pentru a da un nou curs, unul pozitiv, vieții în țară, pentru a putea spera la un trai mai bun, într-o vreme de pace și normalitate, la o economie mai eficientă și un stat mai respectat. Un stat inteligent condus și slujit

de specialiști, de funcționari publici cu un moral nepătat și dedicați unui serviciu de calitate.

Domnul Sorin-Constantin Lazăr:

Declarația politică se intitulează „Cine luminează mediul rural?”.

O statistică recentă întocmită de Biroul „Protecția Mediului” din Iași a dezvăluit o situație îngrijorătoare. Mii de gospodării din județul Iași nu beneficiază de curent electric. Concret, este vorba de peste 6 000 de locuințe, adică aproximativ 5% din total.

În județ există 13 localități în care numărul gospodăriilor care nu sunt racordate la rețeaua electrică depășește cifra de 100. Recordul e deținut de Miroslava, cu 202 case fără curent electric. Interesant este că Miroslava e o comună care face parte din Zona Metropolitană Iași și reprezintă una dintre cele mai bogate localități ale județului.

Pentru cele peste 6 000 de locuințe care nu beneficiază de electricitate ar fi nevoie de circa 450 de kilometri de rețele noi. Deși există mai multe proiecte depuse la Guvern pentru electrificare, lipsește totuși o evaluare privind costurile acestei investiții. Dar cel mai mult lipsește o implicare a Guvernului în rezolvarea acestei probleme.

E surprinzător cum Guvernul a uitat atât de repede promisiunile pe care le făcea în campania electorală. Mai țineți minte ce spuneau candidații PDL?

A! B! C! Asfalt, Becuri și Canalizare! Adică drumuri mai bune, lumină pe ulițele satelor și băi moderne.

Ce s-a făcut din toate acestea ?

Păi, nimic! Drumurile rurale arată ca după bombardament, multe proiecte de canalizare pe bani europeni sunt blocate de contestațiile depuse de firmele clientelei politice a PDL, iar despre iluminarea satelor tocmai am vorbit. Nu numai că nu s-au extins rețelele de electrificare din sate, ci sunt tot mai multe gospodării care se întorc la opaiț.

Poate părea paradoxal, dar de când am intrat în UE ne depărtăm de civilizația europeană cu viteza luminii.

Toate acestea sunt rezultatele guvernării PDL. Mediul rural este tot mai primitiv!

Atunci, după A, B, C, nu poate urma decât D! Adică Demisia, domnilor!

Vă mulțumesc.

Domnul Emilian-Valentin Frâncu:

Declarația politică este intitulată „Guvernul Boc duce România în sapă de lemn!”.

În cazul în care mai aveam ceva dubii, Guvernul Boc a demonstrat în ultima perioadă că este fără îndoială cel mai prost guvern de după Revoluție care a ajuns să conducă România. Sau poate ar trebui să spunem Guvernul Băsescu, președintele fiind cel care „taie și spânzură” la propriu în locul premierului.

Săptămâna trecută au fost anunțate reduceri semnificative ale veniturilor pentru angajații din sectorul de stat. Un sfert din salariu este foarte mult chiar și pentru un director de agenție, ca să nu mai vorbim de funcționarul de rând. Iar pentru pensionari și cei aflați în

șomaj, 15% în minus înseamnă mâncarea pe o săptămână. Asemenea măsuri aspre sunt catastrofale pentru cei afectați, care trebuie însă să accepte totul cu seninătate, întrucât guvernării au în vedere „binele țării”.

Executivul a prezentat aceste reduceri ca alternative la creșterea taxelor, care ar fi afectat și mediul privat. Membrii Guvernului păreau că se confruntă cu o dilemă morală imposibil de trecut. „Ce putem alege între scăderea salariilor bugetarilor și creșterea TVA ca să micșorăm deficitul?”, se întrebau ei, împinși de la spate de către presiunile Fondului Monetar Internațional. Iar ecuația politică s-a rezolvat repede: „Creșterea impozitelor afectează toate segmentele sociale; în schimb, scăzând veniturile bugetarilor ne păstrăm măcar un fragment de capital politic.” Însă sistemele de sănătate, educațional și poliția aparțin tuturor românilor, care vor avea oricum de suferit de pe urma politicilor bășesciene.

Întrucât în România există un procent semnificativ din populație care se bazează pe stat pentru obținerea veniturilor, impactul social va fi enorm. Și nu putem să nu ne întrebăm: cum am ajuns în această situație?

Aruncăm cuvinte grele precum „urgență” și „austeritate”, când de fapt vina aparține incompetenței crase a Guvernului PDL. Drept urmare, singura soluție acceptabilă este înlocuirea imediată a domnului Boc și a miniștrilor săi.

Domnul Paul Ichim:

Declarația politică se intitulează „Reformiștii sănătății ar fi bine să citească și istoria medicinei”.

Doamnelor și domnilor senatori,

Stimați colegi,

Pe 10 mai 1866 depune jurământul în fața Parlamentului României Carol I – rege al României.

Din respect față de țară, necunoscând încă limba română, depune jurământul în limba franceză, în care se angajează să păzească legile României, să-i apere drepturile și integritatea teritorială.

Pe 29 mai 1866 apare prima Constituție a țării, una din cele mai avansate ale timpului, cu inspirație din cea belgiană din 1831.

Și astfel, până și regele, prin Constituția regală, consfințește că „Regele conduce fără a governa!”

Regele recunoaște că puterea unui stat modern se măsoară mai des după gradul culturii sale intelectuale...

Dacă ar fi știut regele atunci că așa ne modernizăm... nu știu dacă ar mai fi rămas în țară.

Acum, despre această monarhie și efectele ei asupra modernizării statale sunt alte persoane mult mai informate care să vorbească.

Normal, vă întrebați ce legătură are ceea ce am spus cu serialul „Paradoxuri în lumea medicală” pe care l-am început săptămâna trecută.

Are legătură din următoarele motive:

- domnia lui Carol a fost cea mai lungă din istoria noastră – 48 de ani;

- fost perioada în care s-au pus bazele statului modern.

Normal că, măcar din curiozitate, am citit ce s-a întâmplat în acea perioadă în privința asistenței medicale. Astfel, aflăm că s-au înființat cele două universități pentru învățământul medical superior. Apare prima Lege sanitară în 1874, care consfințește principiile reglementate în Regulamentul Organic. Serviciile sanitare locale rămâneau sub dependența directă a Ministerului de Interne.

Dorindu-se o descentralizare completă, legea acorda consiliilor comunale mijloacele financiare necesare bunei organizări sanitare locale, precum și asupra numirii și selectarea personalului medical.

Medicul primar al județului avea să lucreze în înțelegere cu prefectul, medicul primar al orașului era subordonat primarului.

În consecință, ministrul de interne era autoritatea superioară a întregii organizări sanitare a țării, iar împlinirea atribuțiilor sanitare de interes local revenea nu numai corpului medical oficial, ci și organelor administrative, prefecturi și primării.

Ulterior, în 1881, se completează legea stabilindu-se normele de organizare și funcționare ale primelor spitale rurale, orașele și județele având obligația de a subvenționa cel puțin câte un spital fiecare.

Legea din 1858 procedează la o nouă organizare sanitară, măsurile sanitare de interes local fiind consfințite ca aparținând autorităților locale.

Aceste două legi, din 1874 și 1858, care aveau caracterul unei descentralizări prea largi, au arătat incapacitatea organelor administrative de a rezolva atribuțiile de ordin sanitar cu care au fost învestite.

Marele neajuns a fost dependența întregii activități sanitare locale de bugetele autorităților administrative locale, alcătuite și votate de cele mai multe ori de persoane lipsite de orice competență în materie sanitară.

Astfel, prefecții, subprefecții, primarii, pe lângă calitatea lor de capi ai organizării locale, în organizarea sanitară dețineau și unele atribuții pentru care nu puteau fi indicate decât persoane cu o pregătire medicală corespunzătoare.

La ora actuală se testează o astfel de descentralizare.

Într-un sistem cronic subfinanțat, cu spitale cu datorii greu de descris, se încearcă o descentralizare, iar asta în plină perioadă de criză financiară, economică și de ce fel o mai fi ea... când bugetele locale sunt mai mult decât anemice.

Pe lângă perioada „romantică” administrativă în care erau buni doar manageri de altă pregătire, și nu medici practicieni, se adaugă la ora actuală altă contribuție, a specialiștilor de birou, ce nu cunosc sistemul de la pacient spre telefon și birou.

Am desființat, din 1989 până în 2009, 70 000 de paturi de spital din totalul de 207 000 (adică mai bine de 30%), fără un efect vizibil marcant.

Ca și în societate, au apărut discrepanțe notabile, de la clinici universitare care și-au avut ceva decidenți în minister sau case de asigurări ce și-au dotat serviciile cu roboți medicali de milioane la marea masă a spitalelor de urgență ce nu mai au materiale de sutură și feșe.

Am fost mai bine de 12 ani consilier județean și cunosc bugetele locale. Absolut niciun consiliu județean nu poate prelua cheltuielile de funcționare ale spitalului județean fără să-și dezechilibreze celelalte servicii de care răspunde.

Am învățat că în sistemul sanitar orice distrugi azi te costă de cel puțin trei ori mai mult ca să refaci acel serviciu.

Paradoxal este că, deși se știe ce se întâmplă în sistem, se consideră că dacă se ia gunoiul de la minister și se ascunde sub preșul celor din județe populația se va război cu administrația locală și îi va uita pe guvernanți.

Vă mulțumesc.

Domnul Vasile Nedelcu:

Declarația politică este intitulată „Istoria falimentului unei țări”.

De câteva zile, pornind de la declarațiile făcute joi de către președintele Traian Băsescu, peste tot se vorbește în termeni apocaliptici despre falimentul României. Se vorbește și se caută vinovați. Cel mai des în această categorie sunt pomeniți actualii reprezentanți ai puterii: președintele, Guvernul, Parlamentul.

Dar dacă ne întoarcem în timp, putem observa că declinul României a început cu 20 de ani în urmă. De-a lungul timpului, toate partidele s-au bătut să-și susțină punctele de vedere, au vorbit în gura mare despre dialog și colaborare, despre necesitatea dezvoltării durabile a României, dar, cu toate acestea, niciun guvern și niciun parlament nu au reușit să găsească luminița de la capătul tunelului. Nicio lege nu a ieșit din Parlament așa cum trebuie. Toate

au fost făcute pentru a susține interesele unora sau ale altora, nicidecum interesul național și interesul cetățeanului.

Amintiți-vă, de exemplu, de Legea privatizărilor, promovată de Convenția Democrată și susținută de PSDR pe principiul „una mie, două ție” și care a dus la împărțirea pe criterii clientelare a sferelor de influență, și nu la revigorarea acestor societăți, ba, din contră, la moartea lor. S-au făcut disponibilizări fără ca resursele financiare necesare pentru acest lucru să existe în visteria întreprinderilor respective, așa că banii au venit tot de la stat, tot din buzunarul tuturor românilor.

Tot așa s-a făcut și așa-zisa protecție socială în perioada 1995-1996, când sub pretextul susținerii fermelor acestea au fost conduse, de fapt, pe ultimul drum. Carnea și celelalte produse alimentare nu erau vândute la prețul de cost, ci mult sub prețul pieței, iar statul se făcea că suportă diferența, înglodând în datorii colosale aceste ferme pentru a putea fi vândute ulterior pe nimic. Astfel, fermele cu pricina au devenit neprofitabile, n-au mai fost bani, iar animalele rodeau fiare în lipsa unor furaje. Așa s-a întâmplat, de exemplu, la „Comsuin Modelu Călărași”, „Comtim Timișoara”, „Comsuin Căzănești”, care în 1997 – 1998 și-au dat obștescul sfârșit.

După același scenariu au murit și multe alte societăți comerciale cu capital de stat din România, în timp ce hipermarketurile, așezate bine mersi în mijlocul marilor orașe cu complicitatea primarilor, au impus, prin abuzul de putere exercitat, legi noi, înlăturând producătorul român.

Putem vorbi de multe legi apărute după 1990, ca de exemplu: Legea pensiilor nr. 19/2000, modificată un an mai târziu de către PSD, Legea nr. 18/1991 a fondului funciar sau Legea nr. 1/2000 privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere.

Toate aceste legi au fost făcute nu cu gândul la români, ci pe genunchi, de către gășcuțe politice al căror interes a fost doar binele propriu și clientela politică. Nimeni nu s-a gândit până acum la viitor, toți au trăit clipa puterii și au profitat din plin.

Așa că am ajuns în situația tristă în care nu putem vorbi de logică și continuitate legislativă, totul e un haos girat cu bună știință de către noi, parlamentarii români, de-a lungul a 20 de ani.

Gândiți-vă și la licitațiile făcute de-a lungul timpului – de la pix la autostrăzi totul are un comision de minimum 10 procente. Am ajuns în situația jenantă în care banii din spitale sunt cheltuiți în proporție de 80-85% pe salarii, iar pacienții – cei care ar trebui să beneficieze de un sistem de sănătate european – trebuie să vină de acasă cu medicamente și alte obiecte sanitare.

Este vorba despre un sistem politic neviabil, fiind mai degrabă o criză de sistem pe care ne facem că nu o înțelegem, ce a fost perpetuată cu bună știință de așa-ziii apărători ai țării și democrației.

E timpul să medităm la lucrurile care ne-au adus în această situație și să lăsăm deoparte demagogia și politicianismul ieftin susținut mai ales de liderii politici și mass-media.

Vă doresc tuturor o reflectare fructuoasă!

*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Declar deschisă ședința noastră de plen de astăzi, 12 mai 2010. Salut prezența în plenul nostru a domnului Cătălin Predoiu, ministrul justiției, și a colegilor din minister.

Voi fi asistat la conducerea ședinței de colegii noștri, domnii senatori Orest Onofrei și Cornel Popa, secretari ai Senatului. În acest moment, sunt prezenți 96 de senatori la lucrările plenului. Suntem în cvorum legal de ședință.

Avem în fața noastră o ordine de zi și rog colegii să-și ocupe locurile ca să putem vota ordinea de zi. Rog și colegii din Grupul parlamentar al PDL, Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC și Grupul parlamentar al senatorilor independenților să-și ocupe locurile.

Avem în față ordinea de zi. Conform deciziei noastre precedente, primul punct legislativ va fi Proiectul de lege privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, apoi, în limitele programului, vom continua cu legiferarea altor proiecte legislative.

Supun votului dumneavoastră ordinea de zi de astăzi. Vă rog să vă pronunțați prin vot. Reluăm votul. Vă rog să votați.

Cu 76 de voturi pentru, niciun vot împotriva și nicio abținere, ordinea de zi a fost aprobată.

Supun votului dumneavoastră programul obișnuit de lucru de astăzi. Vă rog să votați.

Cu 78 de voturi pentru, niciun vot împotrivă și nicio abținere, programul de lucru a fost aprobat.

*

Trecem la primul punct din ordinea de zi, probleme organizatorice – aprobarea programului de lucru al Senatului pentru perioada 17 – 22 mai 2010. Îl aveți în mapele dumneavoastră. Lucrări de plen luni și marți. Vă rog să vă pronunțați prin vot.

Cu 81 de voturi pentru, niciun vot împotrivă și nicio abținere, programul de lucru a fost aprobat.

*

Trecem la punctul 2 din ordinea de zi, notă privind adoptarea tacită, prin împlinirea termenului la data de 10 mai 2010, a următoarei inițiative legislative: Proiectul de lege privind sistemul unitar de pensii publice.

Acest proiect de lege urmează să fie trimis Camerei Deputaților, Cameră decizională.

*

Intrăm în ordinea de zi de legiferare, un subiect mult comentat în țară și în Europa. Este vorba de Proiectul de lege privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

În debutul dezbaterii noastre, invit președinții comisiilor raportoare, Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități și Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări să ne prezinte rezultatul activității susținute pe care acestea au întreprins-o în ultimele zile.

Domnul președinte Greblă? Domnul președinte Frunda. Raportul comisiei, microfonul 6. Domnule președinte Frunda, aveți cuvântul.

Domnul Frunda György:

Vă mulțumesc, domnule președinte. Bună dimineața, doamnelor și domnilor senatori.

Domnule ministru,

Membri ai Guvernului,

Reprezentanți ai ANI,

Comisiile reunite, Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități și Comisia de numiri, disciplină, imunități și validări am discutat în trei ședințe consecutive Proiectul de lege privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, așa cum ne-a fost trimis de Camera Deputaților.

În prima dezbateră s-a ridicat o excepție de neconstituționalitate. Aceasta prevedea faptul că atâta timp cât decizia Curții Constituționale, care declara mai multe articole ale Legii ANI neconstituționale, nu se publica în Monitorul Oficial al

României, nu putem dezbate modificările la lege, pentru că nu putem abroga unele articole declarate neconstituționale. Aceasta, întrucât Constituția României prevede că deciziile Curții Constituționale se publică în mod obligatoriu în Monitorul Oficial și că această decizie își produce efectele numai pentru viitor. În urma unor dezbateri lungi, majoritatea a votat pentru această variantă. În aceeași după-amiază, decizia Curții Constituționale a apărut în Monitorul Oficial, după ce a stat la Monitorul Oficial sau în altă parte mai mult de două săptămâni.

În urma publicării deciziei Curții Constituționale, ieri și alaltăieri am avut două ședințe prelungite ale celor două comisii. Am adoptat o variantă constituțională a legii, o variantă care plasează Legea ANI în albia constituțională normală. Agenția urmează să rămână pentru viitor o autoritate administrativă autonomă, care va verifica declarațiile de avere, probe date, informații care ajung la Agenție și care va putea decala concluzii în legătură cu averea și interesele a 1,3 milioane de cetățeni români.

Vreau să afirm clar și răspicat că nu este vorba doar despre verificarea averilor demnitarilor acestei țări. Nu 471 de deputați și senatori, nu 15 miniștri și încă 30 de secretari vor trebui să-și facă publice și să-și dovedească averile, ci 1,3 milioane de oameni. Vreau să vă reamintesc, doamnelor și domnilor senatori, că România este singura țară a Uniunii Europene, singura țară a Consiliului Europei, format din 47 de țări, care are o astfel de agenție. Într-un stat de drept nu este normal să ai o agenție specială. Într-un stat de drept, aceste declarații de avere se strâng la unitățile

unde ești demnitar sau unde lucrezi, iar atunci când există o suspiciune fondată și se ajunge la verificarea averilor, această verificare se face direct de către instanțele de judecată, pentru că într-un stat de drept este anormal să avem instanțe speciale, comisii și comitete înființate peste noapte care, trecând dincolo de cadrul constituțional, au puterea de a cita în mod obligatoriu, a verifica, a face probatorii și a propune confiscarea unor averi licite.

Constituția României și Convenția Europeană a Drepturilor Omului sunt univoce în acest sens; averea poate fi confiscată doar în cazul în care formează obiectul infracțiunii. Averea care a fost dobândită prezumtiv în mod legal nu poate fi niciodată confiscată, potrivit Convenției Europene și practicii constante a ei, după dreptul la viață și integritate corporală, dreptul la avere și prezumția de legalitate a acesteia, este cel mai puternic principiu al unui stat de drept. Totuși, noi, membrii celor două comisii, nu am respectat întotdeauna acest principiu. Nu am modificat articolele care privesc o responsabilitate colectivă a familiei demnitarului în cazul averii. Nicăieri nu există posibilitatea verificării concrete a averii membrilor familiei și, rareori, în unele cazuri da, și soția demnitarului trebuie să depună declarații de avere.

Vreau să vă spun de la început că am eliminat Comisia privind cercetarea averilor care s-a înființat potrivit propunerii colegilor din Camera Deputaților, introdusă în Camera inferioară a Parlamentului. În urma propunerii colegii de la Camera Deputaților, pe lângă Agenția Națională de Integritate, care urmează să colecteze, să verifice, să arhiveze, să documenteze datele pe care le are, se

înființau comisii de cercetare a averilor. Acestea urmau să ființeze pe lângă curțile de apel. Ele urmau să fie formate din doi judecători și un procuror care aveau dreptul să citeze reprezentantul ANI care își prezenta susținerile, persoana verificată și orice alte persoane care aveau date sau informații în legătură cu persoanele a căror avere era cercetată.

Această comisie ar fi putut să dispună expertiză, ar fi putut să ceară investigații în orice domeniu și hotăra printr-o ordonanță. Prin ordonanța respectivă se putea adresa curților de apel. Putea să stabilească contravenții și să le impună persoanelor verificate. Nu trebuie să fii jurist să-ți dai seama că asemenea construcție înseamnă o instanță judecătorească specială. Constituția României interzice asemenea construcții de instanțe speciale.

România a fost condamnată la Curtea Europeană a Drepturilor Omului chiar la niveluri mult mai mici și una din obiecțiile Curții Constituționale împotriva agenției a fost tocmai dreptul de a avea anumite puteri jurisdicționale, de a nu avea asemenea construcție în viitor.

De aceea, am propus și comisiile, cu o foarte largă majoritate, cu un vot împotriva și o abținere, au propus eliminarea acestor comisii.

Îmi asum răspunderea când spun în fața dumneavoastră că aceasta este nu numai decizia legală, ci decizia morală.

Cei care sunteți mai în vârstă știți că în 1968 Ceaușescu a adoptat Legea nr. 18 privind verificarea averilor. Acele comisii erau construite exact cum ni s-a propus a fi construită această comisie.

Deosebirea era că atunci nu exista o agenție, iar acum există. Dacă-mi permiteți sintagma de „șmecherie a Camerei Deputaților”, a fost că lăsa agenția să facă munca preparatorie și dădea putere comisiei să aducă decizia.

Și subliniez încă o dată, în special pentru presă. Rog cetățenii acestei țări să înțeleagă. V-o spune un avocat care a apărut zeci, sute de oameni în cercetarea averilor. Știu ce însemna când, la această comisie, trebuia să mergi și să duci cu tine factura, chitanța și, dacă nu aveai, se considera automat că ai dobândit bunul ilicit. Știu situații când oamenii au ieșit plângând afară și oameni care s-au sinucis pentru că munca de o viață le-a fost confiscată. Știu că în România lui 2010 nu trebuie să ne închipuim lucruri imposibile, dar știu că ocup acest loc în Senatul României pentru a-i apăra pe oameni și pentru a preveni abuzurile statului împotriva cetățeanului.

Dacă veți citi istoria instituțiilor, orice instituție înființată vrea să-și dovedească necesitatea. Dacă eu voi scoate din corpul judecătorilor și al procurorilor trei dintre ei și le voi da o jurisdicție specială, ce vor face? Își vor dovedi necesitatea.

Aseară am fost sunat de mulți reprezentanți ai presei, care mi-au reproșat faptul că această comisie a căzut la vot și vreau să-mi asum responsabilitatea pentru inițiativa... să-i felicit și să le mulțumesc colegilor pentru curajul și decizia înțeleaptă pe care am luat-o împreună: păstrarea agenției, a ceea ce ar trebui să fie, - autonomă și cu puteri de administrare, de strângere a probelor, pornind de la prezumția de bună-credință și de cinste a fiecărui cetățean al acestei țări – să aibă două declarații, una publică și una

confidențială, la care are acces, iar atunci când există evidența că una dintre persoanele cercetate a dobândit o avere mai mare, o discrepanță mai mare de 10 000 de euro în plus sau se află în stare de incompatibilitate, atunci are căile legale unui stat de drept. Merge la instituția competentă, care va sesiza organele, instanțele de judecată care vor aduce hotărâri.

Potrivit deciziei Curții Constituționale, am modificat și declarațiile de avere. O parte dintre declarații vor avea caracter public și în continuare. Acestea privesc terenurile, clădirile, autoturismele, situația materială, câștigurile pe care le realizează persoanele la care face referire legea.

Am adoptat însă ca bijuteriile, tablourile, obiectele de valoare pe care le avem în casa noastră aparțin de intimitatea noastră. Nu înseamnă că ele nu pot fi verificate, pentru că ele sunt prezente în declarațiile noastre confidențiale, dar este clar, atât în decizia Curții Constituționale, cât și în repetatele decizii ale Curții de la Strasbourg, viața la intimitate trebuie adusă la numitor comun cu interesul public, publicul are dreptul să știe situația mea materială, dar eu, persoană, care sunt supusă regimului acestei legi, am dreptul să fiu apărat preventiv pentru ceea ce am în casa mea.

Obiectele pe care le avem de generații și fiecare dintre noi le avem, inelele sau lanțurile rămase de la bunici sau de la părinți, tablourile pe care le păstrăm cu sfîntenie, nu sunt și nu pot fi obiectul îmbogățirii unora dintre noi. Dacă va exista vreo excepție în care va exista un om care să-și ascundă averea în bancă, în aur, în tablouri, există suficiente instrumente ale statului să descopere acest

lucru și să tragă persoana la răspundere, pentru că aproape întotdeauna, acest lucru este urmarea săvârșirii unei infracțiuni.

Am studiat, doamnelor și domnilor, situația din celelalte țări ale Uniunii Europene. Dați-mi voie să vă prezint două declarații de avere care sunt foarte actuale. Declarația lui José Manuel Durão Barroso, președintele Comisiei Europene. Trebuie să-și treacă numele, trebuie să-și treacă activitățile din afara celei politice, posturi deținute în ultimii zece ani, cu indicarea asociației sau a societății unde a activat, posturile deținute în prezent.

La punctul 2 – interese materiale, la Shares – active, Company – societate este pus „x”, numărul acțiunilor – „x”, valoarea acestora – „x”. Alte dețineri – „x”. Total valoare de depozit, bani – „x”.

La Real estates – proprietăți imobiliare – este trecut un apartament la Paris, un apartament la Lisabona.

Alte proprietăți: coproprietar la Valpaços (nu scrie cu cine) unde are în coproprietate un apartament.

Activități profesionale ale soției: nu are.

Data, semnată de José Manuel Durão Barroso la 22 iulie 2009.

David Cameron, pe care sper că, în numele tuturor, îl felicităm ca prim-ministru al Marii Britanii, are două părți de declarație, mai asemănătoare cu a noastră, una publică și una confidențială. Are trecute ipoteci, are trecute valorile pe care le are de la Parlament, ca și noi, trecute la zi, creditele și debitele, iar în partea confidențială se

pune un „x” la „da” sau la „nu”, la existența sau la inexistența bunului respectiv.

De ce am făcut referire la aceste două declarații? Pentru că domnul ministru, căruia vreau să-i mulțumesc pentru participare și activitate în comisii, pentru fermitatea cu care a apărat poziția Guvernului și elasticitatea pe care a manifestat-o atunci când a fost nevoie, uneori, în legătură cu amendamente logice, constituționale, ne-a indicat faptul că țara noastră are o obligație față de Comisia Europeană și că tocmai domnul Barroso, la o conferință de presă, a fost cel care a indicat necesitatea ca agenția să-și continue activitatea.

Este adevărat, dar nu poate să ne ceară mai mult decât este cadrul unui stat de drept, nu poate să ne ceară mai mult decât face el însuși, iar argumentul pe care unii încearcă să-l vândă, că avem o corupție mai mare în România decât în alte țări ale Europei, e posibil, dar corupția nu va fi înfrântă cu legi neconstituționale și antieuropene. Italia nu cred că are o corupție mai mare ca noi și vă prezint și declarația lui Barroso.

Nu cred că legi nedemocratice, legi care contravin statului de drept, legi care înfrâng Constituția României sau Convenția Europeană vor avea șanse să îmbunătățească viața cetățenilor acestei țări sau să-i ducă pe calea moralității. Nu lipsa de instrumente de urmărire fiscală, penală sau juridico-administrativă este explicația acestui lucru, explicația situației din România, ci ineficiența lor. Acest lucru trebuie respectat.

De aceea, doamnelor și domnilor senatori, vă propun să adoptați acest raport. Trebuie să vă împărtășesc și faptul că ieri, la sfârșitul dezbaterilor, cei 18 sau 19 membri prezenți ai comisiilor, prin vot, am hotărât că toate amendamentele făcute sunt considerate amendamente făcute de cele două comisii în comun. Asta pentru a înlătura caracterul, izul politic al dezbaterilor.

Nu are importanță din ce partid facem parte. Avem obligația să facem o lege care să fie eficientă – și este, așa cum am creionat-o –, dar care să respecte principiile statului de drept, să fie o armă în mâna administrației centrale și, în aceeași măsură, un scut pentru apărarea drepturilor cetățeanului.

Vă mulțumesc că m-ați ascultat. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc domnului președinte Frunda.

Îl invit la microfonul central pe ministrul justiției, domnul Cătălin Predoiu, pentru a prezenta punctul de vedere al Guvernului cu privire la acest text.

Domnule ministru, vă rog.

Domnul Cătălin Marian Predoiu – ministrul justiției:

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor senatori,

Vă mulțumesc pentru invitația de a mă adresa dumneavoastră pe marginea Proiectului de lege privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea

Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.

În câteva minute, voi expune câteva constante ale filozofiei care a stat la baza acestei inițiative.

De ce Guvernul a inițiat acest proiect de lege? E prima întrebare care cred că trebuie lămurită în fața Domniilor Voastre.

Reamintesc faptul că acest cadru normativ al Agenției Naționale de Integritate a fost adoptat în anul 2007 și a fost o consecință directă a Deciziei Comisiei Europene nr. 928 din 13 decembrie 2006. Această decizie a stat la baza finalizării procesului de aderare a României la Uniunea Europeană.

Cadrul normativ adoptat în 2007 a fost succesiv modificat, tocmai datorită faptului că a trebuit să se pună în acord, tehnic, în detaliu, conținutul său cu conținutul anexei deciziei Comisiei Europene sus-amintite.

De altfel, ultima modificare a acestui cadru normativ a avut loc în anul 2008, când plenul Senatului a adoptat legea, cu cvasiunanimitate, înregistrându-se atunci numai 3 abțineri. A intervenit însă decizia Curții Constituționale, în urmă cu trei săptămâni, care a criticat cadrul normativ sub mai multe aspecte. Acesta a fost motivul pentru care Guvernul a trebuit să inițieze proiectul de lege, pentru a pune de acord cadrul normativ al agenției cu prescripțiile Curții Constituționale, care, după cum știți, sunt obligatorii pentru noi toți.

Altminteri, nu am fi procedat la o restructurare sau o schimbare, în acest moment, a legilor aplicate agenției, pentru

simplul motiv că ea intrase într-un parcurs normal de funcționare și fusese notat acest lucru, în mod expres, în ultimele două rapoarte de țară pe justiție.

Fac o paranteză și subliniez, cred, pe bună dreptate, faptul că aceste rapoarte pe justiție implică o serie de obligații pentru țara noastră, fără de care nu putem ridica mecanismul de cooperare și verificare, aspect care este de natură să stânjenească nu numai acțiunea noastră în interior, inclusiv cea legislativă, ci și acțiunea noastră în exterior. Și sunt în această sală responsabili cu politica externă a României, de-a lungul vremii, care știu foarte bine la ce mă refer. Am închis paranteza.

Ce spune Curtea Constituțională în esență? Curtea Constituțională critică Legea privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate sub trei aspecte. În primul rând, spune Curtea Constituțională, agenția nu poate sesiza direct instanța solicitând confiscarea averilor. În al doilea rând, spune Curtea Constituțională, ANI nu poate face o activitate jurisdicțională, nu poate stabili dreptul, nu poate spune dreptul, *juris dicto*, atribuție care este rezervată, într-adevăr, organelor jurisdicționale stabilite potrivit Constituției și legilor ordinare.

În fine, mai spune Curtea Constituțională, declarațiile publice de avere încalcă dreptul la o viață privată.

Nu este rolul meu să fac o exegeză sau o analiză critică a prevederilor Curții Constituționale, vreau doar să reamintesc că aceste principii pronunțate de Curtea Constituțională au fost, la rândul lor, puse în discuție, dacă nu chiar criticate, chiar de o parte

din membrii completului care s-au pronunțat în sens contrar, prin opinie separată.

Atât decizia Curții Constituționale, cât și opinia separată sunt publice în acest moment, au fost chiar de la data pronunțării, prin afișare pe site-ul instituției.

Ce a făcut Guvernul? Guvernul a elaborat un proiect de lege prin care a încercat să răspundă criticilor Curții Constituționale. Ne-am conformat, cu alte cuvinte, deși – o spun fără nicio rezervă – nu ne-a fost confortabil și nu ne este confortabil, pentru că suntem între doi parametri care aparent se contrazic. Pe de o parte, avem decizia Curții Constituționale, care spune „Nu lăsați ANI să ia decizii obligatorii cu privire la patrimoniu și, pe de altă parte, avem decizia Comisiei Europene care spune *expresis verbis*: „Agenția Națională de Integritate trebuie să ia decizii obligatorii care să conducă la sancțiuni disuasive”.

Ce poți să faci în această situație decât să alcătuești un proiect de lege echilibrat prin care să înlocuiești termenul și conceptul de cercetare, de anchetă, cu cel de analiză și evaluare, să înlocuiești atribuțiile ANI de a merge direct la instanță cu acela de a elabora un raport de evaluare bazat pe probe pe care să-l trimită apoi către Agenția Națională de Administrare Fiscală și către Parchet, în fine să te asiguri, înainte de a face aceste lucruri, că persoana vizată este invitată și să dau posibilitatea să-și exprime punctul de vedere sau să exhibe o serie de documente, date, informații care să conducă la stabilirea concluziilor în corespondență cu realitatea, cu adevărul?

Am făcut toate aceste lucruri și am înaintat proiectul către Camera Deputaților, însoțit – iarăși trebuie să spun – de o serie de suspiciuni care veneau, pe de o parte, din rândurile suporterilor agenției care spuneau că proiectul este prea blând, pe de altă parte, de criticile adversarilor agenției care spuneau că proiectul este prea sever. În continuare, ANI are prea multe atribuții.

Noi rămânem la părerea că am făcut un proiect echilibrat care, dacă îmi permiteți termenul mai puțin academic, s-a strecurat printre cele două decizii ale Curții Constituționale și ale deciziei Curții Europene, asigurând Agenției Naționale de Integritate tot angrenajul necesar pentru a-și continua misiunea.

În viziunea acestui proiect, condiția, succesului agenției este cooperarea interinstituțională, adică ANI va trebui să coopereze foarte bine cu ANAF și cu Parchetul, astfel încât acțiunea ei să fie dusă la bun sfârșit, cu garanțiile de constituționalitate necesare.

La Camera Deputaților a fost propus un amendament prin care se reînființau comisiile de pe lângă curțile de apel, cărora ANI să le adreseze aceste lucrări de evaluare, pe baza cărora comisia să propună instanței – atenție – nu să ia direct singură, ci să propună luarea unor măsuri aplicate patrimoniului persoanei.

Am îmbrățișat această idee, pentru că am considerat că orice propunere, care întărește rolul agenției în cadrul constituțional existent, este o propunere benefică.

Voi reveni puțin asupra acestui aspect mai târziu.

Pe de altă parte, în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, am avut o serie de dezbateri, într-adevăr,

principiale și îndrăznesc să spun, cu voia comisiilor reunite, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități, chiar valoroase din punct de vedere juridic, în care s-au confruntat evident două concepții: una, potrivit căreia trebuie să întărim rolul agenției și, cealaltă, potrivit căreia ar trebui să avem o agenție cât mai neutră, dacă doriți, din punctul de vedere al intervenției directe asupra patrimoniului.

Ceea ce a fost important, după părerea mea, a fost, în primul rând, păstrarea naturii juridice a agenției. Ea rămâne un organism autonom aflat în subordinea Parlamentului, a dumneavoastră, care este supravegheată din punctul de vedere al managementului de un consiliu național de integritate care prezintă rapoarte care oferă toate garanțiile necesare pentru respectul vieții private, dar care, în același timp, să poată să exercite atribuții în domeniul asigurării integrității în exercitarea funcțiilor publice.

Un al doilea aspect important a fost legat de dosarele pe care ANI le-a procesat până în acest moment. Și nu ascund că aceasta a fost o miză tot timpul în acest proces, o miză ascunsă, o miză pentru care ne-am bătut, mai pe față, mai disimulat, sub forma amendamentelor pe care am încercat să le apărăm. În text există o prevedere foarte precisă, acceptată și de către comisii după vot, în sensul că dosarele, lucrările agenției rămân valabile, vor continua sub noua procedură și pot fi valorificate în condițiile date, recunoscute de legea pe care, eventual, o veți adopta.

Un al treilea element important asupra căruia, din păcate, argumentele noastre, ale Guvernului, nu au prevalat a fost păstrarea comisiilor despre care aminteam. S-a spus aici – și încerc să răspund domnului senator Frunda – că aceste comisii ar ieși din cadrul constituțional. Îndrăznesc să aduc în fața dumneavoastră o opinie contrară, argumentată chiar de către Decizia Curții Constituționale nr. 321 din 29 martie 2007 care spune *expressis verbis*: „Compunerea comisiei din judecători și procurori nu contravine Constituției” – repet, nu contravine Constituției – „deoarece aceasta nu cuprinde nicio restricție în această privință”.

Există și alte decizii care au controlat din punct de vedere constituțional existența comisiilor.

Deci, da, noi pledăm, în continuare, pentru această tehnică de a pune la dispoziția ANI un instrument în plus de asigurarea integrității.

De asemenea, s-a mai adus în discuție aici comisia stabilită pe vremuri pe Legea nr. 18 din 1968 – sigur, este un procedeu de virtuozitate oratorică să aduci în discuție un element care, în mod emoțional, evident, influențează negativ părerile dumneavoastră asupra proiectului, dar ANI nu are niciun fel de legătură cu ceea ce a fost sub imperiul legii din 1968 și nu insist asupra acestui lucru. O simplă lectură, a garanțiilor oferite persoanelor vizate este suficientă pentru susținerea acestei teze.

În fine, s-a mai ridicat problema – și mă apropii de finalul expunerii mele – existenței acestei agenții.

De ce să avem această agenție? S-au expus și declarațiile a doi responsabili importanți în cadrul angrenajului european. Cred că nu putem nega o realitate, și anume că România are încă probleme de integritate în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, poate nu de anvergura pe care o avea în anul 2006-2007, când s-a gândit acest mecanism, dar, cu certitudine, nu putem ignora acest fenomen.

Ca ministru al justiției, nu pot să mă fac că nu văd că statisticile ANI demonstrează indubitabil faptul că ne confruntăm în continuare cu probleme de integritate și chiar de corupție în exercitarea funcțiilor și demnităților publice.

Trebuie să avem acest mecanism instituțional complex, compus din Agenția Națională de Integritate, compus din Direcția Națională Anticorupție, compus din Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care să combată acest flagel al corupției și crimei organizate.

Fără stârpirea acestui flagel, țara aceasta nu va fi atractivă nici pentru investiții, nici pentru oricine dorește să-și caute fericirea printre noi, pentru că nu putem să fim compatibili cu ceea ce se întâmplă la ora aceasta în Europa.

Sunt convins că, în momentul în care vom reuși eliminarea acestui flagel, și declarațiile noastre de avere vor arăta ca cele ale domnului Barroso.

De altfel – și dați-mi voie să închei – în sistemul pe care Guvernul l-a propus, de declarații publice și declarații confidențiale, vă rog să observați că declarația publică prezintă exact aceleași date

pe care le prezintă declarațiile sau tipul de declarații pe care domnul senator vi le-a prezentat.

Aș vrea să mulțumesc, sincer, colectivului de la minister și de la agenție, care a contribuit la elaborarea acestei legi, aș vrea să mulțumesc și comisiilor reunite, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități, cu care am avut, într-adevăr, un dialog profesional extrem de valoros.

Sper că Domniile Voastre ați primit cu inima deschisă ceea ce am încercat să pledez în fața dumneavoastră și reamintesc faptul că nu este vorba doar de un act normativ intern, este vorba de o obligație, obligație pe care statul român o are față de partenerii europeni, față de comisie.

Vă mulțumesc pentru atenție.

(Aplauze)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule ministru.

Dacă pe fondul problemei și al dezbaterilor generale... Din partea grupurilor parlamentare, doamna senator Lia-Olguța Vasilescu.

Am notat și intenția domnului senator Cristian Diaconescu – rog secretarii de ședință să mă ajute pentru a putea contabiliza –, precum și solicitarea domnului senator Iulian Urban, și a domnului senator Puiu Hașotti.

Doamna Lia-Olguța Vasilescu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Astăzi, suntem sesizați cu un proiect de lege care este un proiect de lege antifraudă. Așa știu, cel puțin. Un proiect de lege care, din păcate, la Camera Deputaților a trecut printr-o mare fraudă, motiv pentru care colegii noștri, acolo, s-au abținut. Și spun că a trecut printr-o mare fraudă pentru că au fost numărați deputații din doi în doi, cât să le iasă numărul de voturi, fără respectarea Regulamentului Camerei Deputaților fără a avea timp suficient pentru dezbateri în comisiile raportoare, fără un raport al Comisiei juridice, de disciplină și imunități în momentul dezbaterii în plen și fără să existe o publicare în Monitorul Oficial a Deciziei Curții Constituționale.

Dar asta nu mai contează acum, pentru că toate aceste chestiuni s-au reglementat la Senat. Nu mai contează nici faptul că alte țări din Uniunea Europeană nu au un asemenea tip de agenție. Ne-am asumat de multe ori rolul de cobai al Europei, ni-l asumăm și de această dată. Și fiindcă a existat și până acum această agenție, vom fi scutiți de expozeuri ale unora, care ne vor spune ce importantă este agenția și ce bine va funcționa, pentru că am văzut-o deja funcționând.

Pentru cei care nu-și mai aduc aminte, aș vrea să fac o recapitulare a tot ceea ce a însemnat ANI până acum.

Din păcate, ea s-a dovedit a fi principala sursă de informare pentru presa scrisă și nimic mai mult. Și asta pentru că niciunul dintre dosarele verificate de ANI până acum, cel puțin în cazul politicianilor – mai corupți decât în alte țări ale Europei, ne spune

domnul ministru – niciunul din dosarele respective n-a fost soluționat de vreo instanță, exact așa cum spunea ANI.

Și atunci ne întrebăm: pe ce s-au cheltuit banii respectivi?

Pe ce s-au cheltuit nu numai plătiind 200 de inspectori de integritate, cât și pentru cei 6 000 – numărați – de funcționari, din întreaga țară care sunt în primării, care sunt în alte instituții și care adună aceste declarații de avere ale noastre?

Am aflat de la ANI că o serie de colegi de-ai noștri sunt declarați incompatibili. Și aici aș vrea să mă refer la alte cazuri, decât PSD, ca să nu se spună că avem vreun parti-pris.

Domnului Pogea, la două zile după ce nu mai era ministru, i s-a spus că este incompatibil.

Doamnei Sorina Plăcintă, colega noastră, primarului municipiului Sibiu, Klaus Iohannis, instanța le-a dovedit că niciunul dintre ei nu era incompatibil.

Absolut toți puteau să funcționeze ca miniștri, primari, parlamentari și așa mai departe tot ce s-a decis până acum de către instanță. Alți colegi de-ai noștri au fost convocați la ANI pentru lucruri care, dacă nu ar fi de plâns, ar fi de râs.

Este celebru cazul unui deputat care a fost chemat să explice de ce în declarația de avere a Domniei Sale dispăruseră 200 de milioane, iar persoana respectivă a spus: „Pentru că soția mea joacă la bursă și așa e cu acțiunile. Scad și cresc, nu au dispărut nicăieri 200 de milioane, pur și simplu, au scăzut acțiunile”. Și inspectoarea de integritate a spus că nu înțelege mecanismul – să i se explice mai bine, că-i trimite dosarul în instanță.

Am aflat apoi cu stupeoare cum, pentru președintele Senatului României a trebuit să se deplaseze o întreagă echipă peste ocean ca să găsească niște case pe care le-ar avea. Una dintre ele este Empire State Building.

Știu, și asta este de râs. Problema este că inspectorii s-au deplasat până acolo pentru a afla că Empire State Building nu aparține lui Mircea Geoană.

Mai avem, iarăși, cazul unui coleg senator din grupul nostru parlamentar, căruia și acum i se caută elicopterul și avionul, pentru că a apărut pe un site că are elicopter și avion. Sunt oameni care muncesc la acest lucru, le caută. Să sperăm că le și găsesc, dacă s-au apucat să le caute, nu?

Amintiți-vă ce era să se întâmple în vara anului trecut, mai precis în luna iulie. A apărut președintele agenției și ne-a spus că există doi miniștri ai Cabinetului Boc, care au conturi nedeclarate în declarația de avere, în Elveția. Excelent, am zis! În sfârșit, ceva palpabil.

După o lună, a venit o rectificare. Sunt cel puțin doi miniștri care au conturi nu numai în Elveția, dar și în alte țări, în paradisuri fiscale. Bravo! Așteptăm și acum detalii despre aceste chestiuni. Probabil că nu le-au găsit conturile respective, pentru că, altfel, bănuiesc că am fi aflat și noi de ele.

Am aflat apoi că patru judecători ai Curții Constituționale au probleme cu declarația de avere. Aceasta la câteva zile după ce Curtea Constituțională declarase Agenția Națională de Integritate ca funcționând în baza unei legi neconstituționale. Dar judecătorii

Curții Constituționale sunt mai mulți și atunci este foarte posibil ca ceilalți care au rămas, cei cinci judecători, să nu fi fost grevați în niciun fel de asemenea probleme, și atunci s-a revenit peste două zile. Nu sunt patru judecători, sunt șapte. Deci șapte judecători ai Curții Constituționale sunt hoți, stimați colegi, așa cum am aflat tot de la înalți oficiali ai agenției – care lucrează mai mult la posturile de televiziune decât în agenție, pentru că, cel puțin în timpul când ar trebui să fie la serviciu, îi vedem la televizor – că 100 de parlamentari sunt hoți, pentru că au foarte multe probleme în declarația de avere.

Aici aș vrea să vă spun, stimați colegi, că, printre acești hoți, în viziunea domnilor de la agenție, mă număr și eu. Am aflat din oficiosul zilei că am nereguli în declarația de avere cu niște terenuri. Terenurile respective, care sunt dobândite prin căsătorie, sunt în posesia familiei soțului meu de sute de ani. Deci în niciun caz dobândite în timpul mandatului – oricum sunt trecute toate în declarația de avere. Aveau niște probleme din punctul lor de vedere.

Haideți să vedem despre ce este vorba. Am mers la agenție pentru a-mi vedea dosarul. Nu au vrut să-mi arate dosarul, pentru că legea fusese declarată neconstituțională. Dar ce uitau Domniile Lor era faptul că legea fusese declarată neconstituțională și în momentul când a apărut întâi în presă că sunt verificată, și la două săptămâni după ce mi-a venit oficial că sunt verificată, și cu o zi înainte, când mă programasem să merg la agenție să-mi văd dosarul, să văd și eu despre ce este vorba. Mi-am dat seama de ce nu vor să-mi arate

dosarul. Pentru că la dosar nu era decât o filă, o cerere a domnului Macovei să mi se verifice averea.

Foarte bine, stimați domni de la ANI, cercetați! Chiar vă rog și v-am rugat, prin nenumărate declarații politice, s-o faceți bine, cu simț de răspundere, pentru că eu voi merge mai departe cu dumneavoastră.

În cadrul Grupului parlamentar al Alianței Politice PSD+PC s-a discutat în această săptămână să ne abținem. Să ne abținem, pentru că, așa cum ieșise legea de la Camera Deputaților, avea prevederi neconstituționale. Am spus că voi avea o poziție separată, tocmai pentru a nu se crede că-mi este frică de vreo verificare.

Apropo, am uitat să vă spun că, în momentul când am ieșit de la ANI, mă aștepta presa, principalul beneficiar al știrilor de la ANI.

Ei bine, am cerut să am o poziție separată de a grupului parlamentar. Astăzi, din fericire, nu mai este nevoie să am o poziție separată de a grupului parlamentar, pentru că întregul Grup parlamentar al Alianței Politice PSD+PC va vota acest proiect de lege.

Vă mărturisesc faptul că-l votez dintr-un motiv cât se poate de egoist, și anume vreau ca dosarul meu să meargă mai departe, să se finalizeze, să ajungă în instanță, pentru că, dacă nu-l trimit Domniile Lor în instanță, o să merg eu să mă adresez instanței pentru recuperarea prejudiciilor de imagine, pentru că nu-i așa, stimați colegi, în viziunea tuturor celor care s-au uitat la emisiuni și au citit toate ziarele din ultima perioadă, eu sunt o hoață. Atunci, trebuie să-mi recuperez acest prejudiciu de imagine.

Am spus că-i voi cere domnului Macovei salariul pe care l-a câștigat de când este director al ANI, cu o singură rectificare: în perioada în care au fost dosare ale ANI soluționate de instanță să nu plătească. Mi-e teamă însă că va trebui să dea toți banii! Nu-i voi opri eu, stimați colegi. Îi voi dona statului român. Trecem printr-o perioadă de criză și cred că banii aceștia trebuie să se întoarcă acolo.

Încă o dată vă spun, votăm acest proiect de lege. Ni l-am asumat la Uniunea Europeană. Nu ni l-a cerut nimeni, am vrut noi să fim verificați. Accept să fiu verificată, să se înțeleagă foarte clar. Chiar aștept rezultatele cu mare liniște sufletească și sper ca domnul Georgescu, pentru că domnul Macovei nu a catadicsit să vină astăzi alături de noi, să fi înregistrat tot ce am spus eu.

S-ar putea ca dumneavoastră să nu aveți aparatură de înregistrare la dumneavoastră și atunci o să vă facem rost de stenograma ședinței.

Vă mulțumesc. *(Aplauze în sală)*

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, doamnă senator.

Îi ofer cuvântul domnului senator Cristian Diaconescu.

Domnul Cristian Diaconescu:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Nu am să vin să susțin cauza unei instituții sau să încerc să aduc un alt gen de raționament în ceea ce privește votul dumneavoastră. Este dreptul fiecăruia în parte și, din ce s-a vorbit

aici, există, evident, doza de adevăr și neadevăr normală în orice fel de retorică politică.

Ce voiam să vă spun este o poveste din istoria acestei instituții. După cum știți, începând din 1998, 2000, prin diverse formule guvernamentale – mai mult sau mai puțin susținute de opinia publică – s-a încercat instituirea acestui mecanism de verificare a averilor, a bunurilor dobândite de demnitari în exercițiul mandatului lor.

Vreau să vă spun că, în cursul anului 2004, pentru a deveni membri ai Uniunii Europene, am fost puși în situația de a accelera foarte serios procesul instituțional de constituire a unei structuri – noi o concepusem în momentul respectiv – cum a fost ideea Ministerului Justiției, la nivelul curților de apel – printr-o formulă, într-adevăr, cvasijurisdicțională, tocmai pentru a reuși – să vă spun foarte cinstit și direct – să închidem dosarul și Capitolul de negociere nr. 24 – Justiție și Afaceri interne, și pentru a deveni membri ai Uniunii Europene. Am făcut acest lucru, pentru că angajamentele personale pe care și le luau câțiva dintre noi în acea perioadă erau de maximă importanță și, până la urmă, singura carte disponibilă pentru a finaliza procesul de integrare și a fi acum în Uniunea Europeană și nu în afara Uniunii Europene.

Sigur, să ne amintim – poate multora dintre dumneavoastră nu o să vă facă plăcere – faptul că, în acel moment, Alianța D.A. era extrem de vehementă și extrem de virulentă la adresa Guvernării PSD din acea perioadă, tocmai pe aceste criterii. Organizațiile neguvernamentale, în egală măsură, ne criticau pentru lipsa de

activism și de forță în a combate corupția, corupția devenind, începând cu anul 2001, 2002, un argument și politic intern, și perceput ca atare, în plan extern. Atunci a trebuit să forțăm și să schimbăm cât se poate măcar încrederea pentru perspectivă în ceea ce privește România, iar câțiva oameni – sunt foarte bucuroși că am fost și eu printre ei, și președintele Senatului și domnul Pușcaș – am făcut o serie de angajamente, reușind să închidem Capitolul nr. 24 și Capitolul „Concurență” cu două săptămâni înainte de summit-ul Uniunii Europene. Probabil că pe mulți acest lucru nu vă mai interesează, dar, de atunci în continuare, problema instituțională și formulele Agenției Naționale de Integritate au devenit punct de reper în ceea ce privește România.

Vreau să vă spun că în formula intruzivă și oarecum relativă din punct de vedere juridic, în formula care, din punct de vedere instituțional, suferă în fața opiniei publice din cauza unor greșeli și a unor inadecvări a funcționării acestei instituții, a reprezentat totuși un argument, repet, solid.

În anul 2009, în momentul în care se negocia împrumutul României cu Comisia Europeană, au fost state europene care au cerut ca în acel memorandum de înțelegere să apară mențiunea mecanismului de verificare, atât DNA, cât și ANI fiind considerate încă repere în legătură cu fluctuația percepției de corupție în România, și nu a corupției ca atare.

Din păcate, vreau să vă spun că, în formula care ne este prezentată astăzi în Senat Legea ANI, noi nu am fi devenit membri

ai Uniunii Europene în 2004, dacă am fi menținut această variantă. Asta este.

Dumneavoastră rămâne să hotărâți. Este însă, repet, un argument pentru care este bine să privim dincolo de limitele acestei săli, dincolo de caracterul uneori enervant și contradictoriu al unor prevederi, spre o rațiune politică ceva mai mare.

Mulțumesc. (*Aplauze în sală*)

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc domnului senator.

Îi ofer cuvântul domnului senator Iulian Urban.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc frumos, domnule președinte.

Stimați colegi,

Este adevărat că, într-o măsură sau alta, sunt instituții în această țară despre care pot spune că nu funcționează corect, că pot folosi, la un anumit moment, ca obiect de presiune politică, eu cred că trebuie să votăm legi și, în special, această lege, lăsând la o parte orice fel de aspect de natură emoțională.

Nu cred că trebuie să venim la tribuna Parlamentului să pledăm pentru cauzele noastre. Cu siguranță, fiecare dintre noi, dacă a avut vreodată o cât de mică tangență cu justiția, probabil că am fost nemulțumiți. Asta este, nu avem ce să facem.

Dacă ați avut timp să vă uitați pe raportul celor două comisii, veți constata – iar eu vreau să fac o paranteză pentru a vă spune că sunt dintre cei care consider că legea, în actuala formă, este o lege extrem de blândă ... Și, într-adevăr, în această formă în care a ieșit

din cele două comisii, cred că, în momentul de față, ANI arată ca un pechinez bătrân, fără dinți în gură, care este pus să păzească o turmă de oi în fața unei haite de 100 de lupi înfometaji.

Vreau să vă spun că, în momentul de față, sunt suficiente filtre oferite de această lege, sunt suficiente proceduri. Persoana este invitată în fața ANI. Inspectorii nu au voie să facă niciun demers până persoana nu este invitată.

Al doilea filtru este această comisie, care a fost eliminată în dezbaterile celor două comisii reunite. Mă refer la comisia de verificare de pe lângă curțile de apel.

În critica adusă de Curtea Constituțională Legii ANI s-a spus un singur lucru, și anume faptul că ANI nu poate să facă ceea ce fac magistrații. Această comisie de verificare a averilor de pe lângă curțile de apel era formată din magistrați care trebuiau să facă ce fac magistrații, care, atenție – și o să vă rog să citiți acea secțiune – o să vedeți că nu poate să confişte averi. Nu-ți fac absolut nimic, pentru că ei fac o cercetare, sunt obligați să citeze persoana și apoi trimit dosarul în instanță sau dau o ordonanță de clasare. Iată vorbim de al doilea filtru.

Al treilea filtru, și cel mai important, este cel al justiției.

Antevorbitorii noștri care își povesteau experiențele personale au spus: am câștigat în instanță. Foarte bine, acolo este și normal să se finalizeze orice fel de dezbateri asupra unor aspecte care privesc vinovăția sau nevinovăția unei persoane. Iată câte filtre și garanții avem. Iată că este mai mult decât necesar ca, în momentul de față, România să aibă o asemenea instituție și o asemenea lege.

Nu știu dacă trebuie să ne uităm la statistici care trebuie să ne arate nouă că în România este mai puțină corupție decât în Germania sau în alte țări ale Uniunii Europene, însă lucrul acesta îl constatăm și singuri. Nu trebuie să mai așteptăm să citim pe site-urile ziarelor sau în ziare despre fapte de corupție, despre cât fură nu știu ce oficial, ci trebuie să luăm măsuri de comun acord cu faptul că trebuie să avem grijă ca aceste instituții să nu ajungă la mâna intereselor unor politicieni. Trebuie să ne asigurăm că instituțiile statului lucrează exact după litera legii. Asta este o altă discuție, pentru că dacă am sta să desființăm sau să lăsăm fără atribuții instituții, agenții are statului român care funcționează în momentul de față pe principiul că ele sunt un instrument politic în mâna celor care vor să le folosească în mod nelegal, ar trebui să le desființăm pe toate. Nu așa funcționează un stat de drept. Nu trebuie să ne fie frică să dăm un vot pe Legea ANI. Avem nevoie de ea, este necesară.

Eu am participat ieri la dezbaterile comisiei și la un moment dat, mă trezeam că votez la anumite amendamente. Cine susține amendamentul, bineînțeles, domnul Urban. Asta este. Se întâmplă, însă încercam să le explic colegilor de ce avem nevoie de această transparentă. Nu ne facem niciun serviciu nouă, nu facem niciun serviciu familiilor noastre, nu facem decât deservicii României ca țară și cetățenilor din această țară, în momentul în care încercăm să ne ascundem. Trebuie să încercăm să devenim transparenți și avem nevoie de o agenție puternică, chiar dacă acest lucru ne deranjează, chiar dacă acest lucru – de foarte multe ori – tinde să devină extrem

de sâcâitor. Noi nu votăm legi pentru noi, noi nu votăm legi aici raportându-ne la situația noastră, la faptul că mai am acasă un tablou, mai am 20 de terenuri pe care le am în familia mea de 200 de ani. Nu, aici votăm legi pentru România și pentru viitorul acestei țări. Dacă nu vom înțelege acest lucru, dacă nu vom înțelege faptul că noi, aici, avem o misiune de îndeplinit față de România – iată cuvinte mari care s-au demonetizat și care sunt asociate cu populismul, din nefericire – vom fi condamnați și eu cred că, cu atât mai mult în momentul de față, votul pe care dumneavoastră îl veți da la această lege, nu va fi un vot ce va ține de o indicație primită sau de o discuție care a avut loc la grupul parlamentar. Este vorba de conștiința fiecăruia dintre noi și de modul în care noi ne raportăm la această realitate care există în acest moment în România, pe care noi trebuie să o îndreptăm.

Fac un apel la Domniile Voastre ca în momentul în care vom începe să discutăm pe amendamente, să încercăm să le tratăm cu seriozitate maximă, să încercăm să înțelegem ceea ce vrem și să votăm în consecință.

Din punctul meu de vedere, în momentul de față, așa cum a ieșit Legea ANI de la cele două comisii reunite, prin dispariția acelei Comisii de verificare a averilor de pe lângă Curtea de Apel, către care se trimite raportul de analiză al ANI, pentru că altfel, într-adevăr, acest raport ajunge pe la finanțe, pe la alte instituții ale statului, dacă vă uitați în lege, veți vedea că acele instituții trebuie să se pronunțe asupra lor. Această comisie de verificare era importantă pentru că era liantul, cureaua de transmisie dintre munca ANI și

justiție. Dacă avem trei filtre și considerăm că sunt insuficiente, atunci, din punctul meu de vedere, cred că deja manifestăm o lașitate pentru că ne raportăm la interesele personale și nu este normal să facem acest lucru. Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnul senator Puiu Hașotti.

Domnul Puiu Hașotti:

Domnule președinte,

Domnule ministru,

Doamnelor și domnilor senatori,

Sigur se poate discuta foarte mult pe marginea acestui proiect care, astăzi, se află în fața noastră. Eu nu voi aborda un discurs gen Robespierre, ca acel al antevorbitorului meu, domnul senator Urban. Sigur, între Domnia Sa și Robespierre sunt mari diferențe, dar aș vrea să vă aduc aminte și să-i aduc aminte cam cum a terminat Robespierre.

În altă ordine de idei, aș spune către domnul ministru Predoiu, care și-a încheiat foarte interesanta intervenție în fața noastră, spunând că alți oameni nu vor veni în România să-și caute aici fericirea, dacă nu vom avea o Lege ANI mai consistentă decât până acum – cred că nu trebuie să deviem discuția. Personal, mă întreb ce legătură are ANI cu această guvernare catastrofală? Oamenii nu vin în România să investească, nu pentru că avem o Lege ANI mai bună sau mai puțin bună, ci nu vin pentru că această guvernare este un dezastru pentru România și ar fi și pentru ei.

Sigur că, după votul care va fi dat astăzi, ne putem gândi că legea trebuie amendată. Suntem liberi stimați colegi, să facem amendamente la această lege, să o facem mai bună, dar să nu uităm un lucru foarte important. Pe 17 mai 2010, Comisia Europeană vine pentru raportul de evaluare periodică și este obligatoriu să avem această lege.

Fac un apel la dumneavoastră să dăm vot final pe această lege pentru că altfel vom avea probleme foarte mari de rezolvat. Multe dintre ele au fost amintite cu foarte multă exactitate de domnul ministru.

Acum am să vă spun, pentru că nu vreau să lungesc foarte mult discuția, motivul principal pentru care această lege a ieșit așa cum a ieșit, a fost atât de discutată, disputată, contestată și în cele din urmă Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra unor aspecte ale ei.

Era începutul anului 2007, vă rog să rețineți că este foarte important. În acea vreme, eram liderul Grupurilor parlamentare PNL,PD. Legea urma să fie discutată și votată în acea zi, în plen. Am invitat-o pe doamna Monica Macovei, ministru la acea vreme, la grup să ne facă prezentarea acestei legi. A venit cu maxilarele încleștate, cu pumnii strânși – cum o cunoaștem – în sfârșit, chestiunea a fost acceptată de noi și de colegii de la UDMR – și atunci la guvernare ca întotdeauna, aproape. În drum, conducând-o spre această sală, am rugat-o pe doamna ministru să se adreseze plenului Senatului, așa cum a făcut-o astăzi domnul ministru Predoiu, cu politețe, cu reverența firească și mi-a răspuns textual:

„Nu pot să fac acest lucru pentru că vă urăsc pe toți, dar lasă, cu această lege am să vă vin de hac la toți.” Dacă a făcut o lege stăpânită de ură, evident că această lege a fost și este, până astăzi, discutabilă.

Ce vreau să vă spun în ceea ce ne privește pe noi, pe liberali: Totuși, ieri am asistat la Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și la Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități la o chestiune foarte rară, poate chiar o premieră. Comisiile au votat în unanimitate raportul care v-a fost prezentat. De asemenea, toate amendamentele adoptate de comisii, indiferent de cine au fost susținute, au fost însușite prin consens de toți membrii comisiilor. De ce? Pentru că am știut foarte bine, așa cum v-am mai spus, că pe 17 mai 2010 vine Comisia Europeană pentru evaluarea periodică.

Așadar, Grupul parlamentar al PNL din Senat va vota acest raport, cu amendamentele admise.

Ar fi fost interesant să fi știut dacă distinșii antevorbitori au vorbit în nume propriu sau în numele grupurilor parlamentare din care fac parte, dar aceasta este o altă chestiune. Vă mulțumesc. (*Aplauze*).

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc, domnule senator.

Dau cuvântul domnului senator Petre Daea:

Domnul Petre Daea:

Rămân consecvent și vorbesc de la același microfon al intervențiilor mele în Senatul României.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor senatori,

Domnule ministru,

Domnilor invitați, susținători și lucrători ai Legii ANI,

Cu câțva timp în urmă – memoria mă ajută să-mi aduc aminte –, în aceeași sală de juriști valoroși se spunea cu argumente juridice și cu aplombul izvorât din interesul de a legifera corect că Legea ANI este neconstituțională.

Din sufletul celui care vă vorbește, inginer fiind, iar dumneavoastră, domnule ministru, jurist fiind – vremelnic senator, și dumneavoastră vremelnic ministru –, gândeam că fiorul acesta al responsabilității mă determina să-mi pun întrebări. Facem bine sau rău? Timpul ne-a demonstrat că am făcut și bine și am făcut și rău. Am făcut bine că am scos o lege care a protejat România de lovitură nemeritate, și din acest punct de vedere mă văd îndreptățit să-mi aprob votul pe care l-am dat atunci. Dar timpul mi-a demonstrat că am făcut și rău, că am scos o lege neconstituțională, că am pus în pagina juridică încă o lege care a atins nefiresc, nemeritat Constituția.

Domnule ministru,

Dacă s-ar opri aici, ar fi bine, dar îmi este teamă că, în fuga aceasta permanentă și în interesul de a vedea țara cât mai bine protejată, scoatem legi care sunt neconstituționale și, este rău. Îmi aduc aminte – și dumneavoastră sunteți un valoros jurist, Emil Boc, de asemenea – că, în această sală, mi-am permis, respectând instituția prim-ministrului cum respect și instituția ministrului, să

atrag atenția să fim mai prudenți, mai atenți, mai exacti, într-un cuvânt, să lăsăm în urma noastră cea ce Constituția ne-a dat voie, iar timpul interpretării să nu opereze asupra unei decizii corecte.

Spuneam cândva și repet: mi-e dor de vocea juridică a profesorului Iorgovan. Unii haini spun: „Dacă îți este dor de Iorgovan, du-te după el!”. Eu le dau răspuns și vă dau și dumneavoastră. Toți ne ducem după Iorgovan! Important este ce lăsăm în urmă. Important este ce lăsăm astăzi prin decizia pe care o vom lua-o în liniște – legată de responsabilitatea care ne revine – și, poate, remarcați și dumneavoastră și colegul de la ANI, că în Senatul României este liniște și responsabilitate, că se poate dialoga fără a fi tulburat. Pe mine însă m-a tulburat un aspect al colegului dumneavoastră de la ANI – și păcat că a ieșit afară, nu știu cum îl cheamă – când vorbea un senator dumnealui trăda prin mimică atitudinea de persiflare a celor care, de la microfonul Senatului României, îndrăznesc să transmită fie o preocupare pentru domeniu, fie o grijă personală, care face parte din viața noastră, și, toate la un loc, grija față de perspectiva pe care o deschidem.

Folosesc acest prilej, domnule ministru, pentru a vă întări convingerea că în Senatul României veți găsi tot timpul acest climat, dar vă atrag atenția la modul foarte sincer, colegial și respectuos, cu condescendența necesară față de locul unde ne aflăm și nu numai, că nu vom admite – și în ceea ce mă privește nu o voi face niciodată – să dăm votul pe o lege care încalcă Constituția.

Am luat aminte, am fost extrem de atent la nuanțe, m-a preocupat conținutul și am dat valoare principiilor pe care le-a

prezentat, cu o valoare recunoscută, colegul Frunda, dându-ne semnalul că suntem pe drumul cel bun. Dacă este așa, atunci conștiința mea va prelucra întocmai aceste spuse. Dar, stimate domnule ministru, am cârmuit și noi sectoare ale administrației centrale și locale și am sesizat și noi la timpul nostru – și încă mai sesizăm – că principiile sunt fundamentale, mecanismele, de asemenea, dar atitudinile unora sunt de neiertat. Nu are rost să personalizez. Cred că este suficient numai că am afirmat. În rest, să fim împreună și să ne respectăm, respectând și pe ANI, cum respectăm, deopotrivă, Constituția și, de aici încolo, tot ceea ce lăsăm în urma noastră.

Vă mulțumesc. Să ne dorim succes! (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Domnul senator Corlățean, urmat de domnul senator Radu Feldman Alexandru.

Domnul Titus Corlățean:

Domnule președinte,

Domnule ministru,

Stimate colege,

Stimați colegi,

Am ascultat cu extrem de mare atenție intervențiile, atât ale președintelui Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților, ale ministrului justiției, cât și ale colegilor, și sunt perfect de acord că este nevoie de o dezbatere, în primul rând, publică, transparentă și rațională în legătură cu un subiect referitor

la care isteria mesajului public a constituit, cel puțin în ultima perioadă, mai degrabă regula și nu excepția.

Și așa începe cu o primă afirmație, pe care așa numi-o „regula nr. 1”, pe care, până la urmă, cu toții ne-am asumat-o: atunci când îți asumi o funcție și o demnitate publică, îți asiguri și o anumită conduită, un respect al legii și o anumită transparență a exercitării mandatului și este firesc să fie așa, este regula din toate statele democratice, deci și în România.

Care sunt mecanismele instituționale ale oricărui stat democratic pentru a asigura această conduită și respectul legii? De fapt, acest lucru îl avem astăzi în dezbateră. Cred că a fost bine că s-a menționat un pic din istoricul acestei instituții, pentru că adesea ne ajută să ne aducem aminte de unde am plecat, unde suntem și unde vrem să ajungem. S-a menționat, în special, rațiunea de „oportunitate politică pentru accelerarea aderării la Uniunea Europeană” ca fiind motivația fundamentală. Eu sunt complet de acord, dar credeam că la fel este și dorința de a asigura transparența actului decizional, respectarea legii de către cei care au funcții și demnități publice, așa cum este conduita europeană, nu așa vrea să neglijăm acest aspect. Care sunt însă realitățile românești față de practica europeană?! Aici sunt puțin diferite. Așa reveni un pic și la istoric, pe scurt, și la situația actuală, și încotro ne îndreptăm.

S-a spus, pe bună dreptate, că în 2004 au fost negocierile legate de Capitolul Justiție – Afaceri interne, capitolul 24, cu o decizie de închidere a acestuia care a inclus și o așezare instituțională, o formă instituțională de verificare a averilor. Atenție!

Acesta a fost principiul stabilit cu Bruxelles-ul și atunci, și ulterior, atunci când s-a pus problema deciziei Comisiei Europene din 2006, la care domnul ministru a făcut referire. Spun asta, și cred că este important, pentru că la acel moment, în 2004, când cei care conduceau România au decis înființarea acelui Consiliu Național de Integritate, în baza unei cooperări cu cei de la Transparency International și cu experții de la Bruxelles, au răspuns acestui principiu stabilit, dar niciodată – atenție! și aici voi nuanța afirmația domnului ministru – Bruxelles-ul nu ne-a impus soluția concretă instituțională. Ceea ce a venit de la București a fost o formă voluntară a angajamentului, care a îmbrăcat o anumită formă, acceptată de Comisia Europeană în 2004 și modificată ulterior în forma pe care o cunoașteți.

Rațiunea de fond, și vă spun foarte clar, transparent, a acestei instituții ANI, așa cum a fost construită după 2005, personal nici astăzi nu o înțeleg pe deplin. Pot înțelege rațiunile de oportunitate politică pe relația integrării în Uniunea Europeană, pot înțelege că, după 2005, în stratosferă s-a dorit, eventual, și un instrument de control politic, pot înțelege acestea, chiar dacă nu le accept, dar rațiunea de fond a acestei instituții, eu personal încă nu am înțeles-o. De ce? Este foarte simplu. De fiecare dată, ne raportăm la practica europeană uneori doar declarativ, nu și în practică. În statele europene există instituții pe care le avem și noi în România, există fiscul, care își face datoria, oameni plătiți din banul public, există procurorii, Parchetul, există Ministerul Administrației și Internelor, există Oficiul pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, ca

să mă refer la instituția românească care controlează tranzacțiile suspecte, are pârghiile instituționale, colaborarea instituțională și accesul la datele confidențiale. O așezare corectă, pe model european, ne-ar permite și astăzi, și mâine, și poimâine să urmăm acest model.

La noi s-a dorit un pas în plus, plecându-se de la prezumția că și românii, și maghiarii domnului senator Frunda, și germanii, și ceilalți sunt mai corupți decât ceilalți europeni. Bun. Putem să acceptăm această chestiune. Am acceptat înființarea – domnul senator Meleşcanu nu, am înțeles –, dar nu putem accepta că s-a luat o decizie privind înființarea acestui gen de instituție. Încă o dată, să fie foarte clar: decizia Comisiei Europene din 2006 poate formal a reprezentat o bază, pe fond, nu. Ne-a permis, într-adevăr, un mecanism de cooperare și verificare care să înlăture riscul activării clauzei de salvagardare, deci amânarea aderării României, cu un an, la Uniunea Europeană, dar nu a fost decizia pe fond. A fost asumată voluntar de doamna Macovei și de cei care conduceau România la acel moment. Spun asta pentru că această instituție putem să contestăm, putem să o atacăm, putem să o aprobăm, să o ridicăm în slăvi, dar ea există în clipa de față și sunt convins că va primi votul Senatului, deci va intra în vigoare o nouă lege a ANI.

Problema care se pune este foarte simplă: responsabilitatea demnitarilor, cei controlați, este firească într-un stat democratic. Care este, pe de altă parte, conduita instituției și a celor care controlează? Se supun ei regulilor democratice în egală măsură? Își respectă competențele legale, potrivit Constituției, potrivit practicii

europene? Este și aceasta o parte a discuției, este o dezbatere rațională ceea ce vă propun, pentru că, din punctul meu de vedere, nu înțeleg nici astăzi, nu pot accepta și consider incorect faptul că cei care sunt verificați, potrivit legii, află din surse colaterale, află din presă, află de la ziariști, care au această informație înaintea celor verificați și care le mai și spun „vedeți că aveți probleme, iar aceste probleme se datorează pozițiilor publice pe care le luați”. Avem un exemplu, avem un al doilea exemplu, avem foarte mulți colegi care au spus acest lucru. Este o încălcare flagrantă a oricăror reguli de procedură și nu este în regulă.

Credibilitatea acestei instituții se construiește, se consolidează prin conduita, în primul rând, a celor care verifică și a celor care activează în această instituție. Eu nu pot să cred 100% în credibilitatea aceste instituții, când observ, pe de altă parte, o selectivitate: atunci când personaje, precum Manțog și alții asemănători acestui domn ca tipologie, care devin instituții publice intangibile, care nu sunt atinse, în ciuda tuturor elementelor care apar public, apar în presă, elemente concrete care nu pot fi negate, este o problemă de credibilitate a acestei instituții și ar trebui să vă asumați această chestiune, pentru că, până la urmă, jucăm un joc transparent, democratic, dar haideți să respectăm cu toții regulile.

Eu personal nu am niciun fel de problemă să-mi asum transparent această chestiune, să pun pe site tot ceea ce este nevoie, chiar mai mult decât se decide. Nu asta este problema. Suntem un stat democratic, între altele, și trebuie să evităm folosirea unor instituții în scopuri politice, iar dezbaterea din plenul Parlamentului

este una rațională, tehnică, juridică, dar este și politică și atunci trebuie să spunem lucrurilor pe nume.

Spre final, menționând faptul că vom vota această lege, pentru că ne asumăm actul transparenței, trăgând un semnal de alarmă asupra problemelor de credibilitate și de funcționare, asupra problemelor politice care există, și pe care nu le poate nega nimeni sau cel puțin noi, cei care cunoaștem anumite lucruri, pun o întrebare care este adresată președinților comisiilor, domnului senator Frunda, domnului senator Greblă: există în proiectul de lege actual – pe care îl vom vota – nu doar aspectul de control și sancționator pentru cei care își asumă funcția de demnitate publică, există și un mecanism de control și sancționare a abuzurilor care pot fi probate și trebuie să fie probate în actul de control? Este o chestiune pe care aș fi dorit să o aflu.

Închei spunând că apartenența României la Uniunea Europeană este un lucru important pentru noi, conduita transparentă a demnitarilor români trebuie să fie similară cu cea a demnitarilor europeni. Noi ridicăm, uneori, chiar mai sus – poate e bine, poate e rău – standardul și am ascultat, și știam aceste exemple ale președintelui Comisiei Europene, ale membrilor Parlamentului European. Foarte bine. Dar, atunci când avem o astfel de instituție care nu mai există nicăieri în Uniunea Europeană, și noi, și instituția să respectăm regulile juridice și de morală, pentru că nu mi se pare firesc – și cu asta închei – ca deplasări cu elicopterul în Franța ale unora din conducerea ANI să fie supuse după aia, ca solicitare, decontării din banul public, din bugetul ANI. Și este o informație...,

totul se află, totul se cunoaște. Este o chestiune pe care eu, cel puțin, nu o pot înțelege, pentru că cine face o astfel de chestiune nu are platforma morală să dea lecții altora.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc, domnule senator.

Domnul senator Radu Alexandru Feldman.

Se pregătește domnul senator Valer Marian, urmat de domnul senator Frunda, în calitate de senator, nu de președinte al comisiei.

Domnul Radu Alexandru Feldman:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Domnule președinte,

Domnule ministru,

Stimați colegi,

Nu am fost printre cei dintâi care au cerut să li se dea cuvântul, pentru că, așa cum știți, nu am competența juridică necesară pentru a mă pune în rândul specialiștilor care își pot permite o analiză pe fond, o analiză juridică a proiectului de lege pe care îl discutăm.

Îndrăznesc să cred însă că am acces la o logică a bunului-simț, la o logică elementară și, mai ales, îndrăznesc să cred că pot să vin în fața dumneavoastră eliberat de orice interes și de orice fel de resentiment, când discut o lege și când discut despre o instituție pe care o consider de maximă importanță.

Colegul nostru, domnul senator Cristian Diaconescu, ne-a făcut serviciul să ne reamintească un lucru pe care nu trebuie să-l uitate niciunul dintre noi, și anume, la data la care Domnia Sa era

ministru de externe și România a negociat admiterea în Comunitatea Europeană, înființarea acestei instituții a fost o condiție. Colegul nostru, astăzi – în clipa asta nu este în sală –, ne-a reamintit că, pe 17 mai a.c., Comisia Europeană vine și se pronunță, și ne dă o notă asupra felului în care funcționează justiția. Cum bine știți, DNA și ANI, mult hulitele instituții ale statului, au fost, până la urmă, bilele albe hotărâtoare asupra felului în care Comisia Europeană a calificat, a notat procesul de reformă în justiție din România.

Stimați colegi,

Reprezentantul PSD a venit la microfon, la tribuna Senatului, și a declarat că Grupul parlamentar al Alianței Politice PSD+PC va da un vot favorabil acestei legi, PNL, la rândul lui, a făcut aceeași afirmație, PDL, UDMR... raportului și, firește, și legii. Suntem, în aparență – și subliniez, în aparență – într-o situație ideală. Ar trebui să ne felicităm, să ne bucurăm, uniți în cuget și simțire, facem ce trebuie să facem pentru țară.

În urmă cu aproape 150 de ani, cu un secol și jumătate, Titu Maiorescu a lansat o teorie filozofică a „formei fără fond”. Îmi permit să spun că, astăzi, suntem martori ai celei mai expresive probe că intuiția, clarviziunea acestui munte al spiritualității românești care a fost Titu Maiorescu, bate peste secole, iar astăzi nu avem de mișcat o virgulă, un punct la această teorie pe care a lansat-o Titu Maiorescu – formă fără fond.

Sigur, pe 17 mai 2010 vom putea spune: „Avem legea, avem instituția, totul este în bună ordine, nu aveți de ce să fiți nemulțumiți de noi”. Au toate motivele, pentru că ce a spus colegul meu, domnul

senator Urban, este purul adevăr. Această lege este cadrul în virtutea căruia, în continuarea căruia instituția rămâne un obiect de pus în vitrină, cu eficiență redusă la cote ne semnificative.

Vreau să vă spun, stimați colegi, sigur, e limpede, e un truism: România are nevoie de această instituție și de această lege, dar, dacă se poate spune „în egală măsură”, pentru că nu vreau să spun „înaintea României”, fiecare dintre noi, membrii clasei politice, avem nevoie de această lege, o lege care, poate, nu este în mod ideal exprimată, articulată, o lege care ne poate crea multe inconforturi, dar avem nevoie de ea, câtă vreme, după 20 de ani, Parlamentul este una dintre instituțiile care își păstrează, invariabil, locul de lanternă roșie în credibilitatea oamenilor, câtă vreme fiecare dintre noi suntem priviți cu neîncredere, cu suspiciune, câtă vreme marea corupție este legată, invariabil, de noi. Și atunci, avem nevoie de această lege, pentru ca în fiecare zi și în fiecare moment să putem să dovedim că nu avem, într-adevăr, motive să ni se facă reproșuri, că nu avem, într-adevăr, motive să fim priviți ca niște oameni care folosim poziția pe care o avem în interes propriu, într-un mod în care ne plasăm în afara legii.

Stimați colegi,

Vorbeam de logica bunului-simț, logica elementară la care, indiferent de pregătire, fiecare dintre noi avem acces. Un copil, un elev de liceu știe foarte bine că acest calificativ de „hoț”, de „infractor”, de „răufăcător” ți se cuvine în momentul în care justiția s-a pronunțat asupra faptelor tale. Faptul că ești verificat nu are absolut nicio semnificație. Faptul că o instituție a statului, plătită

absolut în modul prevăzut de lege, te verifică și, în finalul verificării, justiția spune „persoana respectivă este nevinovată” este un lucru absolut firesc și absolut normal.

Într-un paralelism cât se poate de simplu și de accesibil, vreau să vă reamintesc un lucru pe care îl știți foarte bine. În Occident, dar nu numai în Occident, și în România, în marile întreprinderi, în marile firme, în marile conerne, fiecare angajat este obligat, în fiecare an, să-și facă un control medical de la firul de păr la vârful unghiei. Și, dacă îl găsesc sănătos, ce fac? Mă întreb dacă era nevoie să-i fac acel control? Sunt măsuri preventive, care se iau pentru sănătatea societății la propriu și la figurat. Și, a mă întreba ce mai am nevoie de o asemenea instituție care face o verificare, câtă vreme nu poate proba vinovăția mea, înseamnă a te plasa în afara logicii elementare de care vorbesc.

Avem nevoie să fim verificați, avem nevoie să fim dovediți ca oameni care trebuie să fim onorați cu încrederea aceloră căroră le cerem votul și ajungem în Parlamentul României.

Am ținut să vă spun toate lucrurile acestea, pentru că am ascultat opinia unor colegi care invocau aspecte reale, care pun în dificultate, într-adevăr, sistemul de siguranță al vieții private, care pun sub semnul întrebării felul în care ei, membrii familiei se pot aștepta la o anumită agresiune din partea celor care, văzând declarații de avere și primind informații care nu trebuie să devină publice, se gândesc la siguranța vieții private. Dar sunt detalii care mi se pare că pot fi îndreptate, problema de fond ține de necesitatea acestei legi, pe care m-aș bucura să ajungem la momentul în care o

votăm, nu constrânși de condiții exterioare, ci, prin excelență, de sentimentul datoriei noastre, de onestitate și de cinste în fața celor pe care îi reprezentăm.

Vă mulțumesc foarte mult. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnul senator Valer Marian, urmat de domnul senator Frunda György. Ultimul înscris pe lista de vorbitori la dezbaterile generale, domnul senator Mitrea.

Domnul senator Valer Marian, microfonul 4.

Domnul Valer Marian:

Domnule președinte,

Domnule ministru,

Onorați colegi,

Cu trei ani în urmă, Parlamentul României a adoptat, cu unanimitate de voturi, defuncta Lege privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate. Atunci, nu eram politician, nu eram parlamentar și, ca simplu cetățean, ca jurist de profesie și ca jurnalist de ocazie, am crezut că ANI va fi miracolul care va curăța societatea românească de corupție și de corupți.

După un an de activitate parlamentară, am început însă să am serioase îndoieli, motiv pentru care, în ședința Senatului din 15 februarie a.c., am prezentat o declarație politică cu titlul “A devenit Agenția Națională de Integritate Agenția Națională de Imbecilitate?”

În această declarație, am prezentat o suită de abuzuri procedurale grave și de gafe profesionale impardonabile, comise de

ANI la adresa unor politicieni de toate culorile, începând de la fostul ministru PSD Nicolae Nemirschi, continuând cu foștii miniștri PDL Gheorghe Pogea și Sorina Plăcintă, cu fostul ministru liberal Eugen Nicolăescu, cu marele poet și pamfletar Mircea Dinescu și încheind cu dumneavoastră, domnule președinte al Senatului.

Vreau să spun că nu sunt și nu suntem împotriva noii Legi ANI, care a fost “moșită” de Guvernul Boc și pe care am analizat-o și avizat-o zilele trecute, în ședința comună a Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități, dar, în principal, pentru edificarea noastră și a opiniei publice și, în subsidiar, pentru a decide dacă mai țin sau nu mai țin semnul întrebării la titlul declarației mele politice, vreau să adresez mai multe întrebări reprezentanților Agenției Naționale de Integritate.

Din păcate, nu l-am văzut astăzi pe președintele agenției, domnul Cătălin Macovei, care se pare că evită o întâlnire cu Senatul, cum a evitat și întâlnirea cu membrii Curții Constituționale. Nu l-am văzut nici pe vicepreședintele agenției, l-am văzut pe secretarul general Horia Georgescu, care a dispărut. Să fie teamă, să fie lipsă de respect, să fie ofensă la adresa instituției legiuitoare? Asta vom cântări fiecare. Eu totuși o să adresez întrebările, măcar pentru posteritate.

1. Câte cauze a avut în lucru Agenția Națională de Integritate în cei trei ani de activitate, câte din acestea le-a finalizat și, ce este mai important, câte din cauzele finalizate au fost confirmate de parchet prin rechizitorii pentru fals intelectual sau de instanțele

judecătorești prin hotărâri definitive și irevocabile de admitere a sesizărilor?

2. De ce buget a beneficiat ANI în cei trei ani de activitate?

3. Câți angajați are ANI și care este cuantumul lunar sau anual al salariilor acestora?

4. Ce salarii au președintele, vicepreședintele și secretarul general al agenției și ce salariu are un inspector de integritate?

Vreau să vă ofer și două elemente ajutătoare. Procurorul general al României, doamna Laura Codruța Kovesi a declarat într-o conferință de presă, la Satu Mare, în februarie a.c., că în cursul anului trecut, deci în decurs de un an, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a primit doar zece sesizări de la ANI, ceea ce înseamnă mai puțin de una pe lună, și că majoritatea acestora au fost soluționate cu „Neînceperea urmăririi penale”.

Al doilea element rezultă de pe site-ul ANI. Marile și numeroasele cauze soluționate de această agenție privesc un fost parlamentar – e vorba de cunoscutul medic cardiolog Șerban Brădișteanu, care a cauzat infarctul ANI la Curtea Constituțională – de un actual parlamentar și de câțiva agenți de poliție, probabil, șefi de post.

Vreau să închei spunând că, personal, voi vota pentru Legea ANI, dar cu următorul amendament. După adoptarea acestei legi, să ne gândim că, la lege nouă, trebuie oameni noi și să purcedem la reselectarea personalului agenției.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Am o întrebare pentru domnul președinte Frunda.

Mai este o intervenție din partea unui coleg. Doriți să aveți totuși ultima intervenție, pentru că au fost și întrebări adresate dumneavoastră, în calitate de co-raportor? În aceste condiții, îl invit pe domnul senator Miron Mitrea la microfonul Senatului.

Vă rog, domnule senator.

Domnul Miron-Tudor Mitrea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Domnule ministru,

Stimați colegi,

N-aș fi intervenit, dar colegul și prietenul meu Radu Alexandru Feldman m-a făcut să-mi doresc să vin la acest microfon.

Sigur, cu toții suntem de acord că transparența și controlul averii într-o societate ca a României, în ceea ce privește demnitarii, este un lucru sănătos. Cu toții am fost de acord că vom vota această lege, așa cum este ea acum. Cu toții suntem de acord că, de fapt, este o ipocrizie. Înființăm o instituție care, de fapt, nu are niciun fel de putere de a face acest lucru, la care m-am referit mai devreme. Dar nu este singura ipocrizie care se întâmplă în Europa și în România.

Eu, personal, aș fi fost de părere că ori facem o instituție care are, cu adevărat, forță să acționeze în acest domeniu, ori n-o facem. Am hotărât s-o facem într-o formă care, după părerea mea, nu-și va atinge scopul. Își va atinge totuși alt scop. Cel mai sigur, în

România, să se discute despre un lucru, este ca acel lucru, acel document să fie confidențial. Faptul că avem o declarație de avere confidențială, asta, nu numai că mă duce cu gândul că instituția va avea un extrem de mare impact politic, de data aceasta, ci mă duce la convingerea că va avea acest impact, pentru că aceste declarații confidențiale, știm cu toții, cei care suntem în sală, vor ajunge la presă înainte de a le scrie. Este un lucru cunoscut și, abia în acest mod, vom crea mai multe discuții despre noi și despre ceea ce avem noi ca avere. De aceea, eu eram de acord, mai degrabă, cu forma inițială în care, dacă tot era să spunem, trebuia să spunem tot.

Vă aduc aminte că au fost doi parlamentari care, pe modelul greșit de declarație de avere, ca să folosesc un cuvânt elegant, dat de Monica Macovei, și-au scris toată averea, element cu element – Nicolae Văcăroiu și cu mine – încercând să se păzească de „confidențialitatea” care poate veni din spatele unei asemenea acțiuni. Eu sunt convins că, după ce va trece acest vot, pe care îl vom da, acest element de confidențialitate va fi principala armă politică care se va putea folosi împotriva oricărui demnitar din România.

Mai am o problemă. Dacă vrem să vedem cum stăm cu averile demnitarilor, de ce Dumnezeu băgăm 600 000 de oameni sau 400 000 de oameni în control? Ca să fim siguri că nu putem să urmărim ceea ce se întâmplă sau ca să putem să folosim – și nu vorbim de ANI, că noi facem legea, nu ei o fac –, ca să putem să vorbim de faptul că nu a fost controlat X sau Y din cauză că nu a fost timp?!

Dacă este vorba de averile demnitarilor, de nu limităm legea ANI numai la demnitarii care conduc această țară și o ducem până la tot felul de șefi de servicii și de birouri? Acesta este pentru mine un nou motiv de a mă întreba.

Nu vreau să intru mai departe, dar aș vrea să-i răspund colegului meu Radu Feldman Alexandru, să-i spun că nu este adevărat. Îți dau o veste bună, Radule, nu este Parlamentul, cel puțin în România, instituția cu cea mai joasă imagine. Slavă Domnului că Guvernul Boc ne-a luat-o înainte și, în felul acesta, am trecut și noi pe locul penultim.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Gyorgy Frunda, microfonul central.

Domnul Frunda György:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul și domnului ministru.

Vreau să mulțumesc staff-ului celor două comisii, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări și Comisia pentru drepturile omului, culte și minorități, experților noștri care aseară, au terminat aproape de miezul nopții întocmirea raportului, au făcut, în ultima săptămână, un efort supraomenesc ca să venim cu acest raport în fața dumneavoastră.

Aș dori să dau niște răspunsuri.

Domnule senator Mitrea, să știți că eu am propus în comisii ca, din cele patru legi care reglementează această problemă socială, din Legea nr. 144/2007, Legea nr. 115/1996, actuala modificare și Legea nr. 161/2003, să fac o singură lege.

Mai mult, din primele trei am redactat și un proiect de lege, pe care l-am pus pe masa tuturor membrilor comisiei și l-am transmis și Ministerului Finanțelor Publice.

Dorința mea a fost să nu mai fie România condamnată la Strasbourg, cum a fost anul trecut, în cauza Katz contra România. Ni se cere – și este o obligație a Parlamentului României – ca pe o plajă de probleme să avem o singură lege. Noi acum vom avea patru legi – foloseam noțiunea de „ceață legislativă”. Dacă cineva nu va avea interesul să aplice aceste legi cu bună-credință, va putea foarte ușor să manevreze printre ele. De ce am renunțat la ideea mea, pentru că, dacă insistam și dacă se vota, trebuia să mergem înapoi la Camera Deputaților pentru a respecta principiul bicameralității și puneam în pericol termenul de 17 mai 2010.

Dar cred că în viitor, așa cum a achiesat și domnul ministru Predoiu, va trebui să ne gândim – și Guvernul are această obligație, să vină în fața Parlamentului cu o singură lege – ca din cele patru legi care vor fi în vigoare să se reducă la una singură, coerentă, de la A la Z, cu introducerea definiției – de exemplu, nu s-a acceptat ideea mea, propunerea mea de a avea o definiție a Agenției Naționale de Integritate, pentru că ar fi avut niște consecințe juridice – și până la sancțiuni. Și va trebui să facem acest lucru.

Este adevărat că am modificat și am introdus sancțiuni pentru ANI și pentru membrii acesteia. Acest lucru exista și până acum. Nu exista clar și se făcea trimitere la legislația ordinară. Am arătat într-un articol că răspund juridic atât persoane care fac sesizări cu rea-credință sau neadevărate, cât și membrii agenției și agenția însăși, ca persoană juridică, atunci când nu respectă principiile înșirate în art. 9, printre altele, de confidențialitate.

Am adoptat – cred eu – o lege care este clară.

Voi reveni la punctul nevralgic, la problemele comisiei.

Domnule ministru, ne-ați arătat că a declarat Curtea Constituțională că nu este admisibilă excepția de neconstituționalitate privind comisiile. Este adevărat ce spuneți dumneavoastră, dar ați citat doar o parte din legi. Și ați uitat să faceți unele precizări. Comisiile respective, într-adevăr, funcționau pe baza Legii nr. 115/1996 pe lângă curțile de apel, numai că ele funcționau înainte de existența Agenției Naționale de Integritate. Niciun moment, în România de după 1990, nu a existat agenție și comisii. Acest lucru se propune doar acum.

2. Atunci când s-a pronunțat acea decizie a existat o opinie separată a trei dintre judecători care au declarat și atunci că acea construcție era neconstituțională.

3. Prin Legea de înființarea a ANI din 2007, acele comisii au fost desființate. Acele articole din Legea nr. 115/1996 au fost abrogate, adică, tradus pe românește, în locul construcției juridice – Comisiile de pe lângă curțile de apel, am înființat Agenția Națională de Integritate. Ceea ce a făcut Camera Deputaților a fost să împartă

în două atribuțiile agenției. Lăsa agenția ca autoritate administrativă care colecta declarațiile, făcea investigații, strângea date, apoi le dădea comisiei care devenea organ jurisdicțional care sesiza curțile de apel sau, în cazul nostru, Înalta Curte de Casație și Justiție. Ce este asta? O dejucare a legii, o dejucare a prevederilor Constituției.

Dacă mă veți întreba de ce este jurisdicțională acea comisie care ni s-a propus, iată ce se spune în textul adoptat de Camera Deputaților:

„Pe lângă fiecare curte de apel va funcționa o Comisie de cercetare a averilor – denumită în continuare comisie – din care fac parte doi judecători, un procuror de la parchet și așa mai departe.

Lucrările comisiei se fac pe baza unor sesizări.

Actele și lucrările comisiei de cercetare nu sunt publice.

Președintele dispune citarea de urgență în fața comisiei de cercetare a reprezentantului ANI, precum și a persoanei a cărei avere este supusă controlului și a soțului sau soției, după caz, pentru a fi ascultați.

Comisia de cercetare poate cita orice persoană care ar putea da relații utile pentru lămurirea provenienței bunurilor persoanei controlate și poate solicita autorităților publice sau oricărei alte persoane juridice informații necesare pentru soluționarea cauzei”.

Comisia poate efectua cercetări locale – adică poate veni la tine acasă să vadă ce ai – sau poate dispune efectuarea unei expertize tehnice pentru lămurirea cauzei”.

Articolul următor arată: „Comisia de cercetare hotărăște, cu majoritate de voturi, în cel mult trei luni de la sesizare, și se pronunță printr-o ordonanță motivată.”

Iată, deci, că, fără doar și poate, am înființat sau s-a înființat o jurisdicție specială care nu poate fi admisă, potrivit Constituției României.

De fapt, în România, nu suntem pentru prima dată în asemenea situații. Discuții asemănătoare am avut, acum câțiva ani, în legătură cu Curtea de Conturi, Curtea de Conturi care avea activități jurisdicționale, care avea procurori financiari și se pronunța pe anumite lucruri. Încă din 1994, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 64 din 2 iunie, a arătat că activitatea de jurisdicție a Curții de Conturi este în contradicție cu prevederile constituționale referitoare la liberul acces în justiție. Atenție, eram încă în 1994. Din cauza acestui lucru, în anul 2003, Constituția României, modificată, arăta că, în cadrul Curților de Conturi, justiția nu poate fi îndeplinită decât de instanțele ordinare.

V-am spus aceste amănunte – poate multora li se par tehnice – pentru a vă dovedi că ceea ce vă propunem este soluția constituțională și nu înseamnă slăbirea ANI. Autoritățile administrative nu au voie să facă acte jurisdicționale.

Problema noastră nu este că nu avem suficiente instituții de stat care să facă verificările averilor sau să descopere evaziuni fiscale sau infracțiuni. Eu cred că avem, în unele cazuri, prea multe, care se calcă pe picioare. Prea mulți funcționari care încearcă să fie

utili, care iau șpagă. Nu trebuie umblat la lege, în sensul înființării unei noi autorități, ci la aplicarea ei. Iar aici și noi avem un rol.

M-aș bucura, domnule coleg Feldman, dacă singura problemă, a noastră, comună, a țării noastre, pe 17 mai 2010 ar fi Legea ANI. Greșit, ANI nu reprezintă nici 1%, iar forma pe care o prezentăm și sper să o adoptăm astăzi, va fi convingătoare pentru Comisia Europeană. Noi avem probleme mari cu justiția și România este condamnată pe dreptul de proprietate și, dacă nu vom modifica legea, într-o sută de ani, nu ne vom putea despăgubi concetățenii. Avem probleme cu corupția din magistratură și trebuie să o rezolvăm, trebuie să regândim situația Consiliului Superior al Magistraturii și să-i lăsăm pe judecători să-și rezolve problemele. Avem probleme cu durata proceselor care durează ani de zile, cu hărțuirea și tracasarea persoanelor în Poliție și în Parchet.

Îmi spuneți, domnule senator Feldman, că într-un stat de drept și copilul știe că e hoț cel pe care l-a condamnat instanța. Și aveți dreptate. Așa este. Dar, dragă Radule, nu-ți doresc să fi tracasat, hărțuit, invitat, citat și pus să duci dovezi la ANI sau la procuratură și să dovedești tu că ești om cinstit. Acesta nu este stat de drept. Statul de drept e cel care pornește de la prezumția că toți suntem cinstiți și în proporție foarte mare și suntem. Dacă ai o excepție, descoperă și condamnă. Statul de drept, *rex publica*, nu-i acela care își hărțuiește cetățenii, e cel care astfel aplică legea, încât niciun nevinovat să nu fie condamnat, dar niciun vinovat să nu scape. Este o situație ideală, nu vom reuși, dar prin ceea ce am făcut vom reuși să dăm putere autorității administrative și vom mai face

un lucru, domnilor colegi, vom crește puterea și responsabilitatea instituțiilor statului.

În clipa în care Parchetul va primi de la ANI o sesizare, va trebui să o rezolve cu urgență pentru că, în procedurile penale modificate, am asemenea prevederi. În situația în care Agenția Națională de Administrare Fiscală, administrația financiară, direcția financiară primește sesizări cu privire la unele nereguli, poate să-și facă treaba. De ce trebuie să înființez atunci o instanță specială la nivelul Curților de apel. *Qui prodest?* Absolut nimănui, nici României și nici cetățenilor ei.

V-o recomand, de aceea, nu numai cu conștiința împăcată, cum spunea domnul senator Daea, dar convins de rațiunea legii pe care v-o propunem, că facem un bine și aducem spre normalitate Legea ANI. Și să știți, cu toate acestea, rămân elemente de neconstituționalitate în lege pentru că ea este construită pe responsabilitatea familiei demnitarului. Răspunde persoana demnitarului, soțul sau soția, după caz, copiii minori și copiii majori în întreținere. Vă recunosc că am avut ideea unui amendament de a scoate soția, pentru a intra în plaja legală, constituțională. N-am făcut-o pentru că nu voiam să se creadă că avem lucruri de ascuns, iar în viață mai faci și compromisuri, uneori în defavoarea ta, dar nu avem ce ascunde. Dar avem dreptul să fim apărați în viețile noastre intime.

Iar domnului senator Mitrea îi spun că, oricare dintre noi dorește, poate în continuare să-și afișeze averea pe site. Poate să scrie pe ușă „Cheia e sub preș”, dar nu cred că servește cuiva.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Un scurt drept la replică, domnul senator Radu Alexandru Feldman și, pe procedură, domnul senator Mircea Diaconu.

După aceea am să rog reprezentanții Guvernului și ai ANI să aibă o intervenție, înainte de a intra în dezbaterile amendamentelor și a da votul.

Domnul Radu Alexandru Feldman:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Îmi pare nespuse de rău să observ că până și o memorie prodigioasă și prestigioasă ca a domnului senator Frunda poate, uneori, să intre în momente de impas.

Vă amintesc, domnule senator Frunda, că, urmare faptului că am sesizat instituțiile abilitate ale statului referitor la excrocheriile pe scară largă pe care un membru al Partidului România Mare le făcea în detrimentul cetățenilor României, respectivul individ a făcut un denunț la DNA, punându-mi în cărcă o sumă gravă de acuze. DNA-ul și-a făcut datoria: m-a chemat, m-a cercetat, m-a anchetat, mi-a cerut declarații, probe, o procedură întregă. De câte ori am intrat și de câte ori am ieșit de la DNA, presa era la intrare, presa își făcea datoria. A fost un final cu happy-end. Parchetul, respectiv DNA-ul, a dat acel verdict de „Neîncepere a urmăririi penale”. Nicio clipă, nici atunci, nici ulterior nu mi-am pus

întrebarea dacă DNA-ul este necesar, dacă DNA-ul este o instituție de care România are nevoie.

Așa că urarea prietenească și sinceră, mai ales sinceră, și nu mă îndoiesc de aceasta, pe care mi-o faceți este futilă, pentru că am trecut prin această experiență și oricare dintre noi putem trece prin asemenea experiențe, extrem de neplăcute, și oricare dintre noi putem trece, cum am trecut eu, prin această experiență în avanpremiera unei campanii electorale. E un risc pe care trebuie să ni-l asumăm. Asupra acestei chestiuni nu încap discuții, nu încap nuanțe.

Referitor la cea de-a doua intervenție, în care ați avut bunăvoința să mă citați, n-am spus nicio clipă că ANI este cea mai importantă problemă a justiției române, dar mi se pare că a proceda prin a spune: „Uite câte altele mai avem de rezolvat, de ce să ne oprim acum tocmai pe ANI”, este o procedură nu foarte elegantă și nu foarte productivă.

Așa că, domnule senator Frunda Gyorgy, vă rog foarte mult, dăruiți-ne nouă, Senatului României și colegilor dumneavoastră, de câte ori aveți ocazia, proba înaltului dumneavoastră profesionalism și a bunei-credințe. În această ipostază, în aceste ipostaze vă voi aplauda întotdeauna. În celelalte, cu cel mai sincer regret, îmi voi exprima rezervele. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Pe procedură, domnul senator Mircea Diaconu.

Domnul Mircea Diaconu:

Mulțumesc.

Doamnelor și domnilor,

Și mă adresez așa pentru că în fața ANI toți suntem egali, fie că suntem președinți sau miniștri.

De acord și eu să dăm pagina, dar întâi s-o citim. Și iată cum o citesc eu: un cetățean, adică eu, prin anii '90 și ceva, m-am îndeletnicit un pic cam prea mult cu sintagma vremii numită „Jos Iliescu!”. E adevărat că am greșit. Imediat ce a fost numit un nou Guvern, care a născut prefectii săi, deci reprezentanții statului, Guvernului, în teritoriu, a venit unul dintre prefecti, a cerut actele familiei Diaconu la primăria din satul meu și cu pixul său ministerial sau senatorial sau nu știu ce o fi fost la vremea aceea, a tăiat tot ce însemna proprietate, pădure, casă, cred că tot. M-a sunat tatăl meu. În prima fază mi s-a părut ridicol, am râs un pic și am dat un telefon, două, pe cale administrativă.

Din clipa aceea un cetățean, adică eu, am pornit pe cale administrativă – deci statul român de la vremea aceea – pas cu pas, din ce în ce mai sus. Am ajuns foarte sus, numai la președinte n-am ajuns, la vremea aceea, încercând să explic omenește și civilizată, chiar cu umor, situația pixului, adică, ...știți, să-și tragă pixul deoparte, să ne lase să trăim. Nu s-a putut. Mi s-a sugerat chiar să merg la președinte, și în clipa aceea m-am oprit eu – pe cale administrativă, repet, contactul unui cetățean cu statul român – și am zis: „Nu, așa ceva nu pot să-i fac domnului președinte, nu pot să-l pun în situația penibilă de a lua o hotărâre într-un domeniu în

care nu are atribuții. Dânsul nu are atribuții aici!”. M-am oprit și am mers la justiție, firesc. Au mai trecut 4 sau 5 ani până când pixul domnului prefect a fost rezolvat.

Merg mai departe, într-o altă bună zi, tot anii '90, și mulți deja, '98-'99, habar n-am când sau nu vreau să-mi aduc aminte când, s-a întâmplat ca o televiziune din România să vrea un reportaj amplu, o oră de reportaj, cu casa mea de la țară, pe malul apei, copilăria mea, casa mea, bucuriile mele. Le-am făcut cu mare fericire. Era Crăciun. Am tăiat și porcul în curtea casei mele de la țară. Minunat! Februarie a venit și am primit repede un telefon de la țară: acea casă minunată de pe malul apei arsese toată! Toată! Rămăsese coșul sobei, atât. Am zis: „Nu-i nimic, asta-i viața”. M-am dus acolo cu fratele meu și m-am apucat să-mi plantez ceapa, în timp ce casa mea nu mai era. Aveam în cap chestia asta, trebuie să trăim, trebuie să muncim, trebuie să trăim, o luăm de la capăt. Azi, fac la fel.

Bun. A venit lângă mine, în timp ce plantam ceapa, șeful pompierilor, care mai strângeau ce mai puteau pe acolo și mi-a spus următorul lucru: „Domnule Diaconu, dacă faceți vreo plângere ne complicați viața. Trebuie să cercetăm. Nu-i așa că a ars din întâmplare..., o chestie electrică?” Și am zis: „Bine”. Am semnat o hârtie că a fost cauză electrică.

Am mers mai departe. Alt contact, repet, cu statul român de la vremea aceea. N-a durat mult și am primit un telefon de la tatăl meu: „Vino repede, că ne anchetează Miliția”, pardon, Poliția. M-am dus repede. Era vorba despre un colonel – la vremea aceea erau colonei, cred – de la Pitești, care venise să ancheteze – și tatăl

meu dădea declarații, și mama mea dădea declarații – cum că eu am luat o sumă foarte mare de bani de la asigurări pentru casa aceea care a ars, deși n-am asigurare. Anchetă în toată regula. Am venit în goana mare, fac o oră și jumătate până acolo. Era acolo colonelul și i-am zis: „Domnule, nu-ți era mai simplu să dai un telefon de la dumneata din birou, de la Pitești – repet, e statul român, e autoritatea – acolo, la asigurări – la vremea aceea nu exista decât o singură asigurare, ASIROM se numește astăzi, se numea altfel, nu mai știi cum – și să întrebi „Diaconu a luat, vreodată măcar, vreun ban de la asigurări?” și primeai un telefon și îți spunea: „Da, a luat!” sau „Nu, n-a luat!” și îți încheiai dosarul?” Răspunsul colonelului a fost următorul: „Noi trebuie să ne facem meseria”. Deci a trebuit să se urce în mașină, cu costurile necesare, mai știu eu, cu șofer și restul, să ajungă până la mine, să îl chinuie pe tatăl meu, să mă chinuie pe mine ca să-și facă meseria. El este statul român, este autoritatea. Am înțeles și am mers mai departe.

Acum, pot să continui, dacă vreți, un serial pe teme de tipul acesta. Iată câtă încredere are cetățeanul de care vă vorbeam, adică eu, în instituțiile statului român.

Singura cale – cel puțin așa am înțeles eu din viață – este justiția totuși. Consider și continui să cred că trăim într-un stat de drept, așa că, din fericire, există justiția.

Apropo de ceea ce discutăm astăzi – îmi iertați divagația, dacă vreți – eu cred că trebuie să existe instituții foarte puternice în statul român, care să găsească peste tot pe cei care ne fură, ne păcălesc, ne mint. Ceea ce mă supără azi și am cerut cuvântul în mod special,

deși n-ar fi trebuit să scot o vorbă, pentru că, după cum știți foarte bine, „pare” că sunt incompatibil, deci ar fi trebuit să tac cuminte și cu asta basta, dar vorbesc pentru că m-a enervat, o dată în plus, repet, ca cetățean, faptul că trebuie să mă îmbrac într-o altă haină în 17 mai 2010, că vine cineva să ne vadă. Și atunci pun pe mine o haină care nu-i neapărat a mea sau nu arată așa. Mă deranjează profund acest lucru.

De ce trebuie să mă îmbrac cu altă haină și să votez o formă fără fond, pronunț și eu numele lui Titu Maiorescu – în speranța că nu va cere drept la replică – da, a avut dreptate o dată în plus. Din păcate, conform lașității contemporane a tuturor și a mea – îmi cer scuze tuturor, de aceea am luat cuvântul – voi vota și eu această lege, ca, pe 17 mai 2010, să fim îmbrăcați cu o haină care nu e a noastră și care, pe termen lung, pe mine cel puțin, mă jignește. Simplul fapt că mă îmbrac altfel, să par altfel că îmi vine un control mă deranjează profund.

Mersi. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumim foarte mult.

Dacă reprezentanții Guvernului sau ai ANI doresc să adauge ceva?

Domnule ministru Predoiu, vă invit la microfonul central.

Rog ca și reprezentanții agenției, dacă sunt prezenți, să pregătească răspunsurile la întrebările punctuale adresate de domnul senator Valer Marian.

Domnule ministru, vă rog.

Domnul Cătălin Marian Predoiu:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Pledez în fața dumneavoastră pentru distincția între managementul agenției și cadrul normativ consacrat agenției. Noi am susținut aici un cadru normativ care să îndeplinească cerințele obligatorii ale Curții Constituționale, îndeplinind în același timp, pe cât posibil, și cerințele Deciziei Comisiei Europene.

Și, da, subscriu și la propunerea domnului senator Mitrea, dacă putem să facem instituția și mai puternică, chiar și astăzi, noi vom sprijini.

În același timp, din punct de vedere tehnic, vreau să răspund domnului senator Frunda, menționând faptul că apariția comisiilor este explicată prin faptul că ANI a pierdut dreptul de a se adresa direct instanței de judecată. Deci nu o să se mai adreseze instanței de judecată, dacă aceste comisii vor fi menținute, ci se va adresa mai întâi comisiilor și mai departe procedura a fost explicată exact de către domnul senator.

În fine, nu pot să fac abstracție și de interesantele remarci care s-au făcut pe tema necesității existenței acestei instituții sau a misiunii sale. Pentru că nu e timpul necesar și nu doresc să abuzez de răbdarea dumneavoastră, aș vrea să răspund, într-un fel, tuturor acestor întrebări printr-o butadă, aducându-mi aminte de o peliculă cinematografică pe care eu am găsit-o extrem de bine făcută și despre care vă mărturisesc că, întrucâtva, mi-a influențat modul de gândire și de acțiune. Pelicula se cheama sau se cheamă „Mere roșii”.

În această peliculă e vorba de un tânăr medic care se luptă cu probleme de integritate în spitalul său, care se bate pentru pacienții săi și care reușește să spargă toate barierele și prejudecățile sociale, rămânând onest și integru.

Despre ANI nu e vorba de 17 mai 2010, este vorba de „Mere roșii”.

Vă mulțumesc. (*Aplauze*)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

O să-l rog pe reprezentantul Agenției Naționale de Integritate să ia cuvântul. Vă rog să vă și prezentați, pentru a putea să stabilim un dialog corect. O prezentare succintă, vă rog.

Domnul Horia Georgescu – secretar general al Agenției Naționale de Integritate:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Sunt Horia Georgescu, secretarul general al Agenției Naționale de Integritate.

Aș vrea să fac câteva observații punctuale.

Nu avem trei ani de când funcționăm. Agenția Națională de Integritate și-a stabilit sediul în luna decembrie 2008, iar primii inspectori au fost angajați în luna august 2008. Deci vorbim de un an și jumătate.

În acest an și jumătate, pe rolul ANI sunt finalizate și în lucru aproximativ 5 000 de dosare, din care 1 576 de dosare au fost soluționate. În 180 de cazuri am trimis aceste dosare la Parchet, în 3 cazuri am obținut confiscări definitive în fața instanței, de

aproximativ 1 500 000 de euro. Am trimis peste 100 de cazuri comisiilor de disciplină pentru cazuri de incompatibilitate, unde 55 dintre acestea au rămas definitive.

Bugetul anual al ANI s-a situat, pe parcursul a trei ani, între 2 000 000 de euro pe an și 3 000 000 de euro pe an.

Numărul de angajați al ANI este de 113, din care 55 sunt inspectori de integritate, iar salariul mediu al acestora este aproximativ 2 000 lei pe lună sau 500 de euro.

Referitor la salariul președintelui, al vicepreședintelui și al secretarului general, acesta este stabilit de legislația generală, respectiv fiind asimilat celui al secretarului de stat, respectiv subsecretarului de stat sau înalților funcționari publici.

Atât am vrut să vă spun și încă un lucru.

Două rapoarte de audit extern independent, făcute de o companie internațională de cel mai înalt prestigiu – care a analizat în detaliu managementul, procedurile și activitățile ANI – au constatat faptul că lucrurile se desfășoară în deplină legalitate și cu respectarea tuturor procedurilor.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule senator Valer Marian, răspunsul este mulțumitor?

Aveți cuvântul, microfonul 4.

Domnul Valer Marian:

Domnule președinte,

Ieri, președintele Agenției Naționale de Integritate, domnul Cătălin Macovei, ne spunea, la ședința comună a Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări și a Comisiei pentru drepturile omului, culte și minorități, că ANI a avut în lucru 4 000 de cauze, din care a finalizat 300 de cauze. Astăzi, secretarul general ne vorbește de 5 000 de cauze, din care au soluționat 1 576. Îi rog să se sune cât mai rapid și să se pună de acord. Mi se pare o discrepanță mare.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Stimați colegi,

Vă propun să avansăm în dezbateră noastră și întreb dacă există inițiatori care doresc să susțină amendamentele respinse în plenul Senatului României.

Domnule senator Urban, aveți cuvântul, microfonul 2.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc frumos, domnule președinte.

Primul amendament respins, pe care aș vrea să-l susțin în plen, se referă la art. 1 pct. 36. Vreau să vă spun că în proiectul de lege, așa cum a venit el de la Camera Deputaților, la pct. 36 era prevăzut faptul că au obligația declarării averii și a intereselor citez: „Președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor sindicale”.

Am avut un amendament care adăuga la aceste categorii, după „confederațiile sindicale” urma textul: „precum și ai uniunilor sindicale”. Amendamentul a fost respins în raportul celor două

comisii. Mai mult de atât, s-a mers mai departe și s-a eliminat din textul inițial al legii, așa cum venise el de la Camera Deputaților, pct. 36, astfel încât, în momentul de față, nimeni din partea conducerii sindicatelor, federațiilor sindicale și a confederațiilor sindicale nu mai este obligat să-și declare averile și interesele, ceea ce cred că este o greșeală și pentru acest motiv înțeleg să-mi susțin amendamentul în plen.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, domnule senator.

Domnule președinte Greblă, vă rog să prezentați punctul de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

Domnul Toni Greblă:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Este punctul de vedere al celor două comisii reunite care au eliminat prin vot art. 36 pentru a adecva textul legii, care se cheamă: „Exercitarea funcțiilor și demnităților publice” cu conținutul acesteia, pentru că președinții, vicepreședinții, secretarii uniunii federațiilor și confederațiilor sindicale nici măcar nu pot fi asimilați cu o funcție publică sau cu o demnitate publică.

Pentru acest motiv, dacă se dorește ca și aceste ocupații să poată să depună declarații de avere sau de interese, trebuie inițiat un nou proiect de lege, văzând însă și reglementările în materie, mai

ales cele internaționale elaborate de Organizația Internațională a Muncii.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule senator Mitrea, doriți să interveniți pe marginea acestui amendament?

Domnul Miron-Tudor Mitrea:

Domnule președinte,

Doar să completez un pic, pentru că ceea ce am vrut să spun a spus domnul senator Greblă. Conform Organizației Internaționale a Muncii, în 1947, a fost adoptată o convenție prin care statul nu are dreptul să intervină, să controleze activitatea sindicatelor.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc foarte mult.

Dacă nu sunt alte comentarii, supun votului dumneavoastră amendamentul respins de la nr. crt. 4 referitor la art. 1 pct. 36 din textul legii. Vă rog să votați acest amendament cu privire la includerea liderilor organizațiilor sindicale și a membrilor acestora cu funcții de conducere sub jurisdicția acestei agenții.

(Tabela electronică de vot indică 10 voturi pentru, 37 de voturi împotriva și 6 abțineri) (Rumoare în sală)

Vă rog să reluăm votul și-i rog pe toți colegii să intre în sală.

Să așteptăm ca doamna senator Popa să revină în sală, și domnul senator Șova, și cunoscutul actor din filmul „Mere roșii”, și doamna senator Vasilescu.

În condițiile în care este vorba de un amendament respins, dacă veți vota în favoarea acestui amendament, înseamnă că aceste categorii de lideri sindicalii vor fi incluși în lege. Dacă veți vota împotriva propunerii făcute, rămânem pe textul propus de comisie.
(Discuții în sală)

Propunerea domnului senator Urban a fost următoarea: amendamentul respins să devină amendament admis. Deci, dacă votați în favoare, veți susține punctul de vedere al domnului senator Urban. Dacă votați împotriva, înseamnă că respingeți acest amendament și rămânem pe textul propus de comisie.

Vă rog să votați.

Cu 32 de voturi pentru, 58 de voturi împotriva și 9 abțineri, amendamentul nu a fost reținut de plenul Senatului, confirmând punctul de vedere al comisiei.

Domnule senator Urban, aveți cuvântul pe procedură.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte, pe procedură.

Vreau să vă semnalez un aspect pe care vreau să-l luăm în discuție și să consultăm inclusiv punctul de vedere al președinților celor două comisii, cât și al reprezentanților Guvernului.

La art. 36, la pct. 50 din raport, am adus niște modificări la dispozițiile Legii nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici. În condițiile în care ne uităm în Constituția României, vedem că, pe această lege, Camera decizională este Camera Deputaților. Pe cale de consecință, cred că

în acest moment adoptarea de către Senat, în calitate de Cameră decizională, a acestui art. 36 va duce la ridicarea unei excepții de neconstituționalitate, întrucât nu se respectă, în primul rând, dispozițiile constituționale, astfel încât propun să discutăm pe acest aspect și să vedem ce hotărâre vom lua din acest punct de vedere.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule președinte Frunda, vă rog, microfonul 6.

Domnul Frunda György:

Mulțumesc, domnule președinte.

Susținerea domnului senator Urban nu este sustenabilă din punct de vedere constituțional.

Domnia Sa se referă la comisia despre care am discutat. Dacă această comisie are caracter jurisdicțional, atunci, potrivit art. 73 lit. l), coroborat cu art. 75 alin. (1), care reglementează „organizarea CSM-ului, a instanțelor judecătorești și a celorlalte instituții asemănătoare”, coroborat cu art. 88 alin. (8) pct. 1) din Regulamentul Senatului, Camera decizională este Senatul.

Dacă considerăm această comisie ca o parte a autorității administrative autonome ANI, atunci, potrivit art. 117 alin. (3) din Constituția României și art. 88 alin. (8) pct. 2 lit. o) din Regulamentul Senatului, tot Senatul este Cameră decizională.

Al treilea argument. Oricum, acest amendament s-a introdus la Camera Deputaților. Nu putem susține că nu a fost discutat și nu s-a aplicat acest lucru. Camera Deputaților a discutat această excepție,

și anume care este primă Cameră sesizată, și a ajuns la concluzia că noi suntem Cameră decizională în acest caz.

De aceea dezbateră este în cadrul Constituției și al Regulamentului Senatului. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule ministru Predoiu, aveți cuvântul, microfonul 9.

Domnul Cătălin Marian Predoiu:

Domnule președinte,

Doamnelor și domnilor senatori,

Există două argumente pentru care noi considerăm excepția ridicată de domnul senator Urban întemeiată. În primul rând, este vorba de obiectul reglementării și nu de natura juridică a comisiilor.

Indiferent cum vom considera natura juridică a acestor comisii, obiectul reglementării este, de fapt, Legea nr. 115/1996 asupra căreia s-a intervenit.

Or, în ceea ce privește această lege, competentă, Cameră decizională, este Camera Deputaților. Pe cale de consecință, ea ar trebui să dea votul final.

Pe de altă parte, potrivit Regulamentului Senatului – dacă nu mă înșel, art. 88 pct. 2 – se vorbește de înființarea de autorități administrative autonome. Or, noi în această reglementare nu înființăm o autoritate administrativă autonomă. ANI este înființată deja prin legea din anul 2007. Noi modificăm doar cadrul ei normativ de organizare, deci nu este aplicabil acest text și toate celelalte citate de domnul senator Frunda.

Pentru aceste motive, susținem excepția ridicată și considerăm că, în mod normal, ar trebui să fie Cameră decizională Camera Deputaților, pentru a evita o critică de neconstituționalitate.

Vă mulțumesc

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului senator Frunda. Microfonul 6.

Domnul Frunda György:

Domnule președinte,

Situații asemănătoare sunt reglementate de art. 143 din Regulamentul Senatului, care prevede că în cazul în care Senatul, ca primă Cameră sesizată, adoptă o prevedere care, potrivit dispozițiilor Constituției, intră în competența sa decizională, prevederea este definitiv adoptată dacă și Camera Deputaților este de acord. V-am spus că în Camera Deputaților a existat un asemenea vot. În caz contrar, numai pentru prevederea respectivă legea se întoarce la Senat, care va decide definitiv, în procedură de urgență, alin (2). Dispozițiile aliniatului cu privire la întoarcerea legii se aplică în mod corespunzător și în cazul în care Senatul are calitate de Cameră decizională, adoptă o prevedere pentru care competența decizională aparține Camerei Deputaților”.

Domnule președinte,

Întrucât s-a ridicat un incident procedural, întrucât senatorii au ascultat punctele de vedere ale celor care au semnalat incidentul, a inițiatorului și a comisiei de specialitate, cred că decisiv este votul

senatorilor, pe care îl cer pe excepția ridicată. În mod cert, Regulamentul este respectat.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Rog atenția tuturor colegelor și a colegilor.

Ne-a fost invocată de domnul senator Urban această chestiune procedurală în care se invocă că Senatul nu se poate pronunța cu privire la o speță care aparține Camerei Deputaților. Comisia susține că suntem în interiorul Regulamentului, pentru a putea să ne pronunțăm cu privire la acest aspect. Rog colegii să-și ocupe locurile în sală.

Supun votului dumneavoastră excepția procedurală pe care domnul senator Urban a invocat-o. Dacă veți vota „pentru”, această teză susținută de domnul senator Urban va avea câștig de cauză, dacă veți vota „împotriva” propunerii, înseamnă că ceea ce a susținut domnul senator Frunda și comisiile va avea girul dumneavoastră. Vă rog să votați. *(Discuții aprinse în sală.)*

Cu 16 voturi pentru, 65 de voturi împotriva și 5 abțineri, excepția a fost respinsă de către plenul Senatului.

Dau cuvântul domnului senator Ioan Chelaru, microfonul 3.

Domnul Ioan Chelaru:

Mulțumesc, domnule președinte.

Nu aș fi luat cuvântul dacă domnul ministru nu ar fi considerat că poziția ministerului poate fi favorabilă unei asemenea excepții.

Îi aduc aminte și aduc aminte tuturor colegilor că, în forma inițială, Legea nr. 144/2007 a fost de competența decizională a

Senatului. După ce am elaborat și promulgat această lege la două săptămâni, Guvernul a dat o ordonanță de urgență și a modificat legea care a venit în Parlament, prima Cameră fiind Camera Deputaților, iar Cameră decizională fiind Senatul.

Astăzi, în mod uluitor pentru mine, pentru un jurist de talia ministrului justiției, constat că a găsit în subtext, nu pe text, argumente în susținerea unei excepții care nu mergea nici măcar la studenții mei de la facultate. Îmi pare foarte rău că a trebuit să iau astăzi această poziție. Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Am depășit acest moment și comentariile politice pot fi făcute și după sfârșitul ședinței noastre.

Vă consult dacă sunt alte amendamente respinse, pe care inițiatorii doresc să le susțină în plenul Senatului. Domnul senator Radu-Alexandru Feldman. Vă rog, o secundă domnule senator. Domnule ministru, doriți o replică pentru că v-a fost invocat numele? Microfonul 9.

Domnul Cătălin Marian Predoiu:

Noi am ridicat această problemă exact în momentul procedural la care ea trebuia discutată, nu în preambul, ci la probleme de procedură. De altfel, poziția noastră cu privire la acest punct a fost transparentă și ieri în comisie. Asta pe formă.

Pe fond, motivația v-am explicat-o și o reiau, dacă îmi permiteți, faptul că proiectul de lege formulat de Guvern are în vedere, prin amendamentul care a fost introdus la Camera

Deputaților, și Legea nr. 115/1996, or acolo este o problemă de competența Camerei Deputaților. Aceasta este rațiunea, nu alta.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dau cuvântul domnului senator Frunda, dacă dorește să mai facă vreun comentariu cu privire la acest subiect.

Domnul Frunda György:

Domnule președinte,

Stimate doamne și domni senatori,

Nu v-aș fi spus acest mic secret dacă această excepție nu s-ar fi ridicat acum.

Înainte de începerea dezbaterilor, doamna secretar de stat și domnul secretar general al ANI, în mod colegial și corect, au ridicat această excepție. Le-am dat argumentele respective și, întrucât am început dezbaterile, mi s-a părut că i-am convins.

Excepțiile se ridică înaintea dezbaterii legilor. Oricine, ministru sau senator, dacă are o excepție de ridicat privind procedura de dezbateri și Camera decizională, în condiții morale nu o poate ridica atunci când ajunge la un articol adoptat în altă formă decât a propus-o. Această excepție trebuia ridicată înainte de dezbaterile întregului raport și să hotărâm asupra întregului raport. Raportul nu este un cumul de puzzle în care anumite articole merg sub un regim și altele sub alt regim. Domnul senator Urban știe, ca și mine, că accesoriul urmează principalul totdeauna în justiție și în legislație. Deci, ridicarea excepției acum are serioase semne de întrebare asupra moralității și oportunității ei.

Vă propun să trecem peste acest incident, dar corectitudinea m-a obligat să vă spun aceste lucruri. Da, am zis că domnul Urban a ridicat-o, nu dumneavoastră, domnule ministru. Dimpotrivă, am spus că echipa dumneavoastră - nu erați încă aici – a înțeles punctul nostru de vedere, al comisiilor, privind excepția și nu a ridicat problema. Problema s-a ridicat de către un senator la un moment nepotrivit și într-o situație nepotrivită. Dacă doriți să avem un rezultat pe lege vă propun să mergem în continuare și să adoptăm raportul.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Dar nici nu putem cenzura dreptul oricărui senator de a se pronunța în timpul dezbaterii pe o problemă pe care o consideră relevantă.

Dau cuvântul domnului senator Urban.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte,

Eu am ridicat această excepție raportată la un amendament care a fost respins. Acest amendament se poate discuta oricând în plenul Senatului, iar dacă vorbim de moralitate, chiar acum mă uitam să văd un amendament respins la art. 7 lit. (f), care nu apare ca fiind amendament respins, pur și simplu, în raportul comisiei ați uitat să-l treceți. Nu-i nimic, îl invoc eu acum, pentru că am venit cu actele de la comisie, dar, dacă raportul conține asemenea erori, nu este normal ca noi să revenim asupra lor măcar aici? Dăm un vot și apoi, gata, am scăpat, mergem să facem fiecare ce vrem.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc mult.

Dau cuvântul domnului senator Radu-Alexandru Feldman, pentru a susține un alt amendament. (*Discuții în sală.*)

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Mulțumesc, domnule președinte.

Stimați colegi,

Sunt dator să recunosc că de regulă m-ați onorat cu atenția dumneavoastră când am considerat că trebuie să vă supun atenției un subiect care merită analizat cu toată atenția. Acesta este motivul pentru care am venit tocmai la acest microfon și vă rog ca și de data aceasta să aveți bunăvoința să mă ascultați cu atenția cuvenită.

Vă cer acest lucru pentru că este vorba de un amendament de maximă importanță. Ce spune acest amendament?

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă rog să-l indicați în listă.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Da.

Este vorba de nr. crt. 38, art. 1 alin (1), în raport poziția 5. Ce spune acest amendament care face parte din amendamentele respinse? „Jurnaliștii din presa scrisă și audiovizuală vor depune anual o declarație de interese conform Anexei nr. 4 la prezenta lege. Agenția Națională de Integritate publică declarațiile de interese ale jurnaliștilor într-o secțiune specială pe pagina de internet a instituției. Jurnaliștii din presa scrisă și audiovizual nu sunt subiectul analizelor și sancțiunilor prevăzute de această lege”. Deci,

tot ce trebuie să știm noi, cei care cumpărăm un ziar, cei care ne petrecem și o clipă în fața televizorului, ține de zona de interese a ziaristilor din presa scrisă sau din audiovizual.

Stimați colegi,

Este un adevăr asupra căruia nu încap nuanțe că, începând cu anii '90, una dintre instituțiile care a avut un aport covârșitor în intrarea României pe calea democrației a fost mass-media, a fost presa. Din păcate, pe parcursul timpului, lucrurile s-au degradat, lucrurile au evoluat în detrimentul onestității, a probității presei. Astăzi suntem în situația în care fiecare dintre noi putem invoca o mulțime de grave abuzuri, de grave încălcări ale codului deontologic ale multora din cei care lucrează în presa scrisă sau în audiovizual. S-a ajuns la situația fără precedent în care Clubul Român de Presă a retras dreptul de a se prezenta ca ziaristi pentru doi oameni care au fost surprinși în flagrant de șantaj, urmărind interese personale.

Ca atare, acest amendament nu face altceva decât să ofere fiecărui cetățean al României imaginea cât se poate de clară a intereselor pe care, eventual, un ziarist din presa scrisă sau audiovizual ar fi dispus să le onoreze. Este un amendament de maximă importanță, un amendament pe care îl considerăm extrem de util, extrem de necesar, tocmai pentru ca formatorii de opinie să aibă un singur punct cardinal, și acela să însemne conștiința și corectitudinea. Vă mulțumesc foarte mult.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Comentarii referitoare la acest amendament.

Dau cuvântul domnului senator Şova.

Domnul Dan-Coman Şova:

Vă mulţumesc, domnule preşedinte.

Să vă spun că am avut dezbateri pe tema acestui amendament referitor la jurnalişti. La Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunităţi şi validări, amendamentul propus de colegul nostru, domnul senator Urban şi susţinut de domnul senator Radu-Alexandru Feldman, sună ca şi cum cineva mi-ar propune să-mi pun cătuşe singur în sufragerie, având în vedere că nu pot fi tras la răspundere. Nu fac obiectul unei legi, dar să îmi pun singur cătuşe în sufragerie şi să mă uit la etapă. Asta îmi propun domnul senator Urban şi domnul senator Feldman.

1. Jurnaliştii nu au nicio legătură cu vreo funcţie publică în România.

2. Jurnaliştii fiind cetăţeni ai României sunt liberi să se asocieze şi să facă ce presă vor dânsii.

3. Nu pot să uit că în campania electorală din 2004 s-a insistat foarte mult pe libertatea presei, care presă era foarte bună atunci când subiectul ei de discuţie, de sus până jos, eram noi şi fostul premier Adrian Năstase. Acum când presa critică în mod natural puterea, aflăm că şantajează, că nu ştiu ce nebunii mai face.

Vreau să susţinem următorul lucru: având în vedere că toţi din clasa politică am trecut prin experienţa mai bună sau mai rea a criticilor formulate de presă, adevărate sau neadevărate, eu vă mărturisesc că îmi place foarte mult libertatea presei şi nu înţeleg de

ce ar trebui să oblig jurnaliștii să se joace cu cătușele, să și le pună singuri, să arunce cheia pe geam și jos să o prindă PDL- ul.

Ceea ce rog toți colegii este să fim foarte atenți la acest amendament și cu toată responsabilitatea să votăm împotriva. Cerem și o listă să vedem dacă senatorii PDL votează să verificăm presa. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Dau cuvântul domnului senator Severin. Urmează domnul senator Ghișe.

Domnul Georgică Severin:

Sunt uimit că după 20 de ani tot nu a dispărut această obsesie de a pune zăbală presei. Sub orice formă, sub orice tentativă se încearcă în continuare. Prin această Lege ANI s-a încercat să se deschidă o cutie a Pandorei spre un stat polițienesc, să fie obligați să depună declarații de avere și cei care nu primesc nici un ban de la stat. Mă refer la liderii de sindicat, mă refer la ziarști.

Ce vreau să precizez? Că este oneros numai să ne gândim la așa ceva. Cui nu-i place are telecomandă, poate să cumpere alt ziar în care este lăudat, pupat în fund cât dorește. Dar este inadmisibil să acceptăm așa ceva, este o rușine, eu nu voi vota așa ceva niciodată și sper că și ceilalți vor proceda la fel.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnule senator Ghișe, microfonul 1.

Domnul Ioan Ghișe:

Domnule președinte, stimați colegi.

Este bine că ne-am mai destins în legătură cu pupăturile, ce doresc să spun este că acest amendament merită respins din câteva argumente de ordin principal.

S-au adus aici în atenție situații care sunt reale în privința responsabilității civice pe care o au reprezentanții ai presei, formatori de opinie. Inșă cred că este bine să respingem amendamentul, pentru că nu este bine să facem lucruri amestecate în lipsa unei legi a presei, pe care chiar Clubul Român de Presă sau asociațiile profesionale ar putea s-o inițieze.

Nu este bine ca într-o lege, care se referă la exercitarea de demnități și funcții publice, să amestecăm persoane private care se asociază în mod liber. Societatea românească are multiple disfuncții în multiple structuri, instituții, autorități sau media. Și atunci nu este bine să aducem disfuncțiile dintr-un mediu, să le reglementăm prin ceea ce ține de domeniul de reglementare al altui mediu sau al altei instituții sau al altei autorități. De aceea, cine dorește să creeze reglementări pe un anumit domeniu este bine să inițieze un act normativ pe acel domeniu, și să nu amestece planurile.

Propunerea este ca să menținem raportul comisiei și să respingem amendamentul.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnul senator Verestóy, Grupul parlamentar al UDMR.
Microfonul 2.

Domnul Attila Verestoy:

Mulțumesc, domnule președinte.

Nicidecum nu voiam să iau locul domnului Urban, nu doresc acest lucru. Dânsul are o părere diferită de cea pe care o avem noi și din alte rațiuni, sigur că da. Eu nu pot să mă număr printre cei care sunt considerați că sunt, cum a spus un domn coleg, flatați de presă. Nu am fost niciodată. Și am respectat și respect în continuare libertatea presei de a avea alt rol decât cel pe care-l avem noi, demnitari ai statului român, care trebuie să avem posibilitatea să arătăm că, prin deciziile noastre, nu acumulăm averi pe care să nu le putem justifica cu veniturile după impozitare. Aceasta este, de fapt, esența acestei legi. Și dacă excedăm legea, atunci intervenim în societatea civilă exact acolo unde nu este rolul acestei legi s-o facă.

Noi nu vom putea susține acest amendament, considerăm că legea este un întreg, așa cum este conceput acum, mai ales după această justă și chibzuită gândire, pe care colegii noștri din comisiile care au făcut raportul ne-au prezentat-o. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Domnule Urban, vă rog.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte, mere roșii. Eram aici, în plenul Senatului, atunci când o modificare la Legea ANI a conținut un amendament al meu, respins la comisii, exact pe aceeași temă, care a fost adoptat în plen. Deci, iată că, într-adevăr, are perfectă dreptate colegul nostru când spune că, de fiecare dată când adoptăm o

postură diferită, ne îmbrăcăm cu haine diferite. Nu știu ce este mai rău: să vii cu un amendament care se referă la depunerea de declarații de interese de către ziariști, fără să poată fi obiectul unui control, sau să vii cu o lege care să împartă știrile în pozitive și negative? Eu vreau să vă spun, că, din punctul meu de vedere, și mărturisesc că nu mă uit la televizor în sufragerie cu cătușe la mâini, așa cum acest amendament nu-mi sună a zornăit de cătușe pentru ziariști, stimați colegi, nici pentru noi nu sună a zornăit de cătușe dacă votăm o lege ANI așa cum trebuia să fie.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Un ultim comentariu. Domnul Corlățeanu și, evident, domnul președinte Greblă, pentru un punct de vedere al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări.

Domnul Titus Corlățean:

Mulțumesc, domnule președinte.

S-a spus deja că acest amendament introduce o confuzie gravă, noi vorbim, ca obiect al legii, de statutul de demnitar pe care ni-l asumăm, cu bune, cu rele, cu o transparență, cu un anumit mecanism de verificare. Nu știu dacă trebuie să amestecăm, și nu avem cum să amestecăm merele, fie ele roșii, galbene, portocalii, cu obiectul legiferării. Eu vă dau astăzi în scris că, dacă adoptăm acest amendament pe art. 10 al Convenției Europene a Drepturilor Omului și pe o jurisprudență consolidată, România va fi condamnată la Curtea Europeană în secunda următoare. Dar nu acesta este motivul pentru am dorit să intervin. Acest amendament,

ca și amendamentul anterior legat acum de jurnaliști, anterior de sindicate, reflectă de fapt o filozofie politică autoritară, pe care grupul politic respectiv, cu excepțiile notabile, bazate pe conștiința individuală și liderul spiritual al acestui grup, altfel spus, de a controla tot ce mișcă în țara aceasta, o răspândește în societatea românească de ani de zile. Nu cred că putem accepta, nici democratic, nici pe textul legii. Vom vota împotriva. Vă mulțumesc.

(Aplauze)

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnul președinte Greblă. Microfonul 7. Și, în final, susținătorul amendamentului, domnul senator... întâi să ascultăm și opinia domnului senator Greblă, președinte al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări, și după aceea vă dau și dumneavoastră cuvântul.

Domnul Toni Greblă:

Comisiile reunite, cu o covârșitoare majoritate de voturi, au respins amendamentul cu mențiunea că jurnaliștii nu se încadrează în sfera funcțiilor și persoanelor care fac obiectul de reglementare asupra căruia ne aplecăm, și, de asemenea, am considerat că este și inutilă, dincolo de primul aspect, pentru că, doar se propune o obligare a jurnaliștilor să depună o declarație de interese, care va fi publicată pe pagina de internet a agenției, doar că jurnaliștii nu formează obiectul analizelor și sancțiunilor prevăzute de lege, deci ar fi o obligație fără sancțiune, fără finalitate, motiv pentru care, comisiile reunite au respins amendamentul. Aș ruga însă, dacă este

să nu mai iau cuvântul, staff-ul să modifice corespunzător pct. 5 în sensul că acesta este un amendament făcut în comisie și nu a existat în textul transmis de la Camera Deputaților.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Domnul senator Radu Alexandru Feldman, pentru că, subiectul este evident controversat.

Domnul Radu-Alexandru Feldman:

Domnule președinte, stimați colegi, urmăresc cu tot interesul pasiunea pe care o puneți în discutarea acestui subiect. Îmi permit, în forma cea mai succintă, în buna intenție de a vă descreți puțin frunțile, să vă spun un banc, care mi se pare extrem de actual, este extrem de scurt. Înainte de 1989, în perioada războiului rece, o delegație a Congresului American vizitează Moscova, sunt invitați să li se arate acest monument splendid care este metroul, gazdele le dau explicații: „uitați, linia întâi - în fiecare minut trece o garnitură, linia a II-a – la fiecare două minute trece o garnitură, pe linia a V-a la fiecare cinci minute trece o garnitură ... Stau de vorbă, în final cineva din delegația americană îndrăznește să observe: „Stăm de vorbă de un sfert de oră și nu a trecut nicio garnitură!”. Răspunsul rușilor: „N-a trecut nicio garnitură, dar voi în America, cu negrii, ce faceți?”

Stimați colegi, nimic din ceea ce-și propunea acest amendament nu are legătură cu temerile dumneavoastră. Vreau să vă spun că pe parcursul anilor, la Comisia pentru cultură, artă și mijloace de informare în masă a Senatului, ca și în Camera

Deputaților, s-a discutat despre oportunitatea unei legi a presei, și de fiecare dată am fost împotriva unei legi a presei tocmai pe ideea că Clubul Român de Presă și breasla sunt în măsură, singure, să-și rezolve toate problemele. Nu se pune problema de cătușe, domnule senator, nu se pune problema de a le pune pumnul în gură, nu se pune problema nicio clipă de a le îngrădi datoria sfântă și libertatea sfântă de exprimare. Tot ce încercăm să propunem prin acest amendament este ca libertatea deplină, onestitatea deplină a lucrărilor din presă să poată fi dovedită. Atâta tot. În rest, nici un fel de imixtiune în practica liberă a acestei profesii absolut stimabile și demne de tot respectul nostru.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc. Procedăm la vot. Vă rog să vă pregătiți să votăm cu privire la acest amendament, evident cine votează în favoare votează în favoarea introducerii, cine votează împotriva, pentru eliminarea acestuia. Vă rog să votați. Și liste pentru liderii de grup.

Cu 83 voturi împotriva, 6 voturi în favoare, 8 abțineri, amendamentul a fost respins. (*Aplauze*)

Domnul Urban, doriți să interveniți? Alt amendament?

Domnul Iulian Urban:

Am un amendament respins.

La art. 7 alin. (1), lit. f) nu o să regăsiți în rapoartele pe care le aveți la dispoziție, nici eu nu am înțeles de ce nu este acolo, și acest amendament de la lit. f).

Domnul Mircea-Dan Geană:

Lit.e) sau lit.f)?

Domnul Iulian Urban:

Lit.f).

Domnul Mircea-Dan Geoană:

De la Radu F.

Domnul Iulian Urban:

Suna în felul următor: „Persoanele responsabile cu implementarea prevederilor referitoare la declarațiile de avere și declarațiile de interese îndeplinesc următoarele atribuții: lit.f) trimit agenției, în vederea îndeplinirii atribuțiilor de analiză, originalele declarațiilor de avere și de interese depuse în regim public confidențial, împreună cu codul numeric personal al declarantului și câte o copie certificată al registrelor speciale, prevăzute la lit.d) în termen de cel mult 10 zile de la expirarea termenelor de depunere prevăzute de art. 8.

În forma actuală a lit.f), aceste persoane responsabile trimit agenției numai copii certificate de pe declarații de avere și de interese. Care este rațiunea modificării? Este una extrem de simplă. Agenția nu poate să desfășoare investigații și să trimită mai departe raportul de analiză către instituții decât dacă are aceste originale. Agenția, în momentul de față, se confruntă cu situații în care sunt instituții ale statului român, care, pur și simplu, refuză să le dea curs solicitărilor de trimitere a originalelor declarațiilor de avere și de interese. Sunt cazuri în care Agenția a revenit și de câte zece, douăsprezece ori. Deci iată că, prin abuzul conducătorilor unor instituții unde funcționează persoane care au obligația de a-și declara averile și interesele, Agenția ajunge în imposibilitatea de a-i

investiga pe aceștia. Ca atare, acest amendament eu l-am supus raportului celor două comisii, a fost respins și eu revin cu el în plen și reiterez, pentru că vreau să fie supus votului senatorilor. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Aș dori să precizez că acest amendament respins figurează pe lista amendamentelor respinse la nr. crt. 19, referitor la art. 7 alin. (1) și vă rog să vă aplecați atenția asupra lui.

Nr. crt. 19 art.7 alin. (1), dacă comisia are un punct de vedere.

Domnul senator Frunda. Microfonul 6.

Domnul Frunda György:

Mulțumesc, domnule președinte. Vroiam să-mi apăr colegii, staff-ul, într-adevăr amendamentul respins figurează la nr. crt. 19, dar probabil domnul Urban era concentrat pe verificarea intereselor ziaristilor și nu a avut timp să parcurgă tot raportul amendamentelor respinse.

Acesta este unul dintre amendamentele în care „pentru” a votat un singur senator din cele două comisii, domnul senator Urban, pentru că, dacă verific textul existent în lege și voi studia construcția legii, voi vedea că exemplarele originale rămân la instituția unde se află persoana declarantă, tocmai pentru a exista garanția existenței acesteia. De pe original, o copie certificată merge la ANI, alta la registrul înregistrare, pe care atât ANI, cât și celelalte instituții pot să lucreze. De aceea, considerăm amendamentul neavenit, nu are nici un rost și bulversează sistemul actual.

Vă rog să votați împotriva amendamentului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc, supun votului acest amendament. În aceeași logică, cine votează în favoare este de acord cu propunerea domnului senator Urban. Cine votează împotriva votează pentru respingere. Vă rog să votați.

Cu 9 voturi pentru, 77 de voturi împotriva și 10 abțineri, amendamentul nu a fost adoptat.

Domnul senator Frâncu, procedură. Microfonul 1.

Domnul Emilian-Valentin Frâncu:

Două rugăminți, domnule președinte. Prima ar fi ca să prelungim lucrările plenului până epuizăm dezbaterile pe această lege. A doua este o rugămintă pe care o adresez personal domnului senator Urban, ca, la acele amendamente la care numai dânsul în comisiile reunite a avut o opinie și chiar și colegii din grupul Domniei Sale nu au susținut, să renunțe, fiindcă altfel vom sta patru ore aici și nu cred că rostul este doar să prezentăm aceste amendamente. Presa poate să le cunoască studiind stenogramele. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Oricum, decizia noastră de la plenul precedent a fost că astăzi vom da vot final pe Legea ANI, de aceea, evident că vom prelungi programul. Sunt convins că numărul de amendamente susținute vor fi cu adevărat cele importante și relevante pentru dezbaterile noastre.

Domnul președinte Filip, microfonul 2.

Domnul Petru Filip:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului a fost comisie de aviz a acestui raport și a dat un aviz favorabil, având un amendament pe care vi-l supunem atenției. Este vorba de art. 3, în care persoanele care candidează pentru diverse funcții de demnitate publică, la nivel național sau la nivel local, sunt obligate ca înainte de a candida, înainte de procesul votului să-și depună declarațiile de interese, respectiv de avere.

Trebuie să ne gândim totuși că, până la urmă, acești oameni candidează foarte mulți dintre ei fără a avea poate speranța de a deveni persoane publice. A merge cu aceste declarații de avere pentru toate aceste persoane care candidează, și numărul lor se ridică la câteva sute de mii, până la nivelul consilierilor locali, pentru că mergem până la nivelul fiecărui consiliu local, cu toată acea rezervă de 25% pe listele pe care partidele trebuie să și le depună, mi se pare o aberație. De aceea, acest amendament care a trecut de Comisia pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului, în unanimitate de voturi, vi-l supunem atenției dumneavoastră, mai ales că, aceia care vor fi aleși, în termen de 15 zile au obligația, în calitate de demnitari, să-și depună declarația de avere.

Chestiunea de a le face publică declarația de avere în perspectiva alegerilor, indiferent de poziția în care se află pe listele electorale, mi se pare un lucru care depășește și excede înțelegerea actului de deschidere față de alegător.

Închei această susținere. Am avut la comisie, ieri, un raport al unui grup parlamentar, o propunere legislativă legată de legea alegerilor, în care s-a propus ca să prezinte și adeverință medicală toți candidații pentru demnități publice. Haideți să nu cădem în derizoriu. Poate ar fi necesară și o adeverință medicală pentru mulți, dar cred că nu putem să ajungem chiar la acest nivel. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc. Punctul de vedere al comisiei. Este vorba de nr. crt. 10 de la amendamentele respinse, referitor la art. 3 alin. (1). Domnule președinte Greblă, aveți cuvântul.

Domnul Toni Greblă:

Majoritatea membrilor comisiei au considerat că dacă în exercitarea unei funcții sau a unei demnități publice trebuie să dai dovadă de transparentă, aceeași transparentă trebuie să te caracterizeze și în momentul în care aspiți ca prin alegere să obții o asemenea funcție. Este o chestiune de apreciere. Noi am considerat că este preferabil ca în momentul în care te prezinți pentru a aspira la o demnitate publică să începi să faci dovada faptului că ești transparent, să nu se trezească alegătorii că au votat mere roșii, și din declarațiile de avere publicate peste 30 de zile să reiasă mere portocalii. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc. Domnul senator Borza. Microfonul 2.

Domnul Tiberiu Prodan:

Domnule președinte,

Susțin punctul de vedere al domnului președinte al Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului și vreau să-i dau un drept la replică domnului senator Greblă, dacă vrea să intervină după mine.

Dacă eu sunt pe poziția 31 pe lista de consilieri locali într-o anumită localitate, sunt la supleanți, nu voi intra în acel consiliu local niciodată. Și vom aduna tone de hârtii, de declarații de interese și avere ale unora care nici măcar nu visează să ajungă consilieri. De ce? Dacă ajung pe acea listă sunt obligat să depun, cum spune legea, în momentul în care sunt validat depun declarația de avere și de interese, ele se aplică, dar nu mă pui pe mine, care sunt pe poziția nu știu care, neeligibilă total, să completez aceste declarații. Vom veni cu liste incomplete la alegeri în acest caz.

Voi susține acest amendament al Comisiei pentru administrație publică, organizarea teritoriului și protecția mediului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc. Vă propun să tranșăm prin vot. Domnul ministru Predoiu, microfonul 9.

Domnul Cătălin-Marian Predoiu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Textul nu este o noutate, el a fost aplicat în practică. Pe de altă parte, el corespunde scopului subsidiar al Agenției, acela de a avea un efect disuasiv. Dacă s-ar elimina acest text, o bună parte din scopurile urmărite de către Agenție ar fi practic zădărnicate.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Da. Este o chestiune de interpretare, în mod evident. Domnul senator Frunda dorește să intervină. Microfonul 6.

Domnul Frunda György:

Doamnelor și domnilor senatori, vreau să susțin afirmația domnului ministru. În procesul electoral nu este important numai cel care câștigă demnitatea publică. Alegătorul, pentru a putea decide, trebuie să aibă o imagine completă asupra tuturor candidaților unui partid, să vadă situația lui materială, să vadă funcțiile pe care le ocupă, influența pe care o are, trecutul lui, cazierul judiciar și așa mai departe. Cred că această prevedere este bună, s-a dovedit benefică și până acum, și, doamnelor și domnilor senatori, am introdus un articol, am modificat unul din articolele următoare care prevede că, la 10 zile după publicarea rezultatelor alegerilor în Monitorul Oficial, datele candidaților care nu au fost aleși se șterg. Deci este doar un drept de transparență și de informare a alegătorului, care cred că trebuie să rămână, este bine să rămână și nimeni nu are nimic de ascuns. Este adevărat că, și sunt de acord cu domnul senator Filip și cu domnul senator Tiberiu Prodan, este o muncă în plus, o activitate în plus.

Ceea ce ne sugerați dumneavoastră ar fi o altă construcție a legii, transparentă, mult mai ușoară, mult mai light decât cea actuală. Nu e cazul să facem un asemenea pas. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnul senator Orest Onofrei dorește să mai adauge un comentariu, după care vom propune un vot pentru a tranșa acest lucru.

Domnul Orest Onofrei:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Nu aș fi vrut să intervin, totuși ar trebui să fim consecvenți cu noi. La amendamentele dinainte spuneam că legea are o denumire, că se referă la demnitari, or, un domn care vrea să fie consilier local până nu depune jurământul nu este demnitar, nici parlamentar. Nu mai vorbesc de ceea ce spunea domnul Filip, căruia îi dau foarte mare dreptate. Practic, este imposibil să aduni sute de mii de declarații de interese și de avere, pe care nu știu dacă le citește cineva în 30 de zile de campanie.

Dacă suntem consecvenți cu noi, am putea să nu fim de acord cu acest text sau să fim de acord cu amendamentul, așa cum am fost consecvenți și cu amendamentele dinainte. Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc. Vă propun să ne pronunțăm prin vot. Rog și colegii care nu sunt în apropierea cartelelor să-și ocupe locurile. Vă mulțumesc.

Art. 3 alin. (1) nr. crt. 10. Vă rog să vă exprimați prin vot.
Listă pentru liderii de grup.

Cu 56 de voturi pentru, 34 de voturi împotriva și 5 abțineri, amendamentul a fost reținut prin votul plenului Senatului.

Alte susțineri? Domnul senator Urban.

Domnul Iulian Urban:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Art. 11 alin. (2) nr. crt. 25 la amendamente respinse. Ieri, un site de presă titra: „Legea ANI a fost măcelărită”. Da. Haideți să vă dau exemplul cel mai bun acum.

Art. 11 în forma în care a venit de la Camera Deputaților, la alin. (2) spunea următoarele:

„Activitatea de analiză se efectuează pe durata exercitării funcțiilor și demnităților publice, precum și în decursul unui an de la încetarea acestora.”

Amendamentul propus la acest articol se referea la prelungirea duratei de la 1 la 3 ani. Amendamentul a fost respins. Dar mă uit la nr. crt. 16 din raport, că alin. (2) al art. 11 se elimină, adică nu mai există deloc, adică activitatea de analiză care ar trebui „să se efectueze pe durata exercitării funcțiilor și demnităților publice, precum și măcar în decursul unui an de la încetarea acestora” nu mai există. Așa scrie aici. Astfel încât, vreau și eu să înțeleg... Păi eu vreau să supun votului amendamentul care mi-a fost respins, dar eu nu înțeleg, că nu-mi aduc aminte dacă noi am votat pentru eliminarea alin. (2) de la art. 11. Așa scrie aici. Eu de aici citesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Nu. Este nr. crt. 26, domnule senator. V-ați referit la nr. crt. 26, nu nr. crt. 25, care se referă la art. 11 alin. (2). (*Rumoare, discuții*) Și nr. crt. 16

Clarificări din partea comisiei. Domnul președinte Frunda.
Microfonul 6.

Domnul Frunda György:

Nu. Este o greșeală la nr. crt. 16. Verific ceea ce este la nr. crt. 26. Rămâne textul inițial venit de la Camera Deputaților, potrivit căruia „activitatea de analiză va continua în decursul unui an după încetarea acestuia”.

Legea așa a fost și până acum, termenul s-a dovedit a fi suficient. Trebuie să existe un termen rezonabil în care, pe de o parte, membrii Agenției să aibă posibilitatea de a studia declarațiile de avere și de interese ale demnitarilor care nu mai au această funcție, aceasta se poate face cu prioritate într-un an.

Pe de altă parte, în cealaltă balanță trebuie să am persoana care nu mai este demnitar și care trebuie să intre în regimul normal al cetățeanului care nu mai este supus controlului dacă nu îndeplinește o funcție publică. De aceea, textul inițial al legii rămâne valabil și considerăm că este bun. Propunem respingerea amendamentului.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnule senator Urban, aveți cuvântul.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte, dacă nu aș fi păstrat cearșafurile acestea pe care am lucrat ieri la raport, aș fi spus că, într-adevăr, este o greșeală în raport, deși să vii cu un raport de asemenea importanță în plenul Senatului și să spui că este o greșeală, nu știu ce comentarii ar putea aduce. Însă art. 11 alin. (2), cu cerere de eliminare, a fost obiectul unui amendament, de eliminare, un amendament, conform

acestui cearșaf, menționat ca fiind propus de colegul nostru domnul senator Gyerkó László.

Eu mi-am notat că acest amendament de eliminare a art. 11 alin. (2) s-a votat cu 14 voturi pentru și 7 împotriva. Deci nu este o greșeală, domnule președinte al Comisiei pentru drepturile omului, culte și problemele minorităților. Iar dacă eliminăm alin. (2) al art. 11, mai bine respingem acum legea, ca să știm că am făcut o treabă.

Vă rog foarte mult să vă uitați la modul în care s-a făcut raportul, fiindcă sunt greșeli.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

E în regulă, dar asta nu afectează dezbateră noastră de astăzi, fiindcă în textul pe care îl avem în față, art. 11 alin. (2) este intact și prezent în lege. Din punctul de vedere practic al dezbaterii și al votului de astăzi nu ne influențează. Domnule președinte Greblă, aveți cuvântul.

Domnul Toni Greblă:

Cred că este o ușoară neînțelegere, și dacă ne uităm pe tabele ne vom lămuri foarte ușor.

Textul pe care l-am primit de la Camera Deputaților dădea posibilitatea ca analiza să se efectueze de către ANI pe toată durata exercitării funcțiilor și demnităților publice, precum și un an după încetarea acestor funcții.

S-au făcut mai multe amendamente. Unul dintre amendamente, susținut de colegul de la UDMR, prevedea eliminarea întregului articol. Acest amendament nu a mai fost

susținut în plenul comisiei. S-a trecut la amendamente care pot fi susținute, și domnul senator Urban a propus modificarea de la un an la trei ani a posibilității ca, după încheierea mandatului, ANI să mai poată să facă unele verificări.

Supus la vot, acest amendament a fost respins, astfel încât avem, în prezent, în textul legii, art. 11 alin. (2), așa cum a venit el de la Camera Deputaților, și amendamentul respins al domnului senator Urban, care prevedea majorarea la trei ani a termenului prevăzut la acest articol.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Domnul senator Frunda.

Domnul Frunda György :

Așa este, domnule președinte, când se lucrează într-un ritm foarte rapid.

Domnule senator Urban, formal, aveți dreptate. Recunosc că aveți dreptate. La punctul 16 se prevede eliminarea alin. (2) al art. 11, dar, dacă mergeți la punctul 17, veți vedea că textul art. 11 alin. (2) intră la art. 12 alin. (1) și de aceea comisia a admis eliminarea alin. (2) al art. 11, pentru că el se regăsește la finele alin. (1) al art. 12.

Dacă îmi dați voie, eu îl citesc, să nu existe dubii: „Activitatea de analiză a averii, existentă pe perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de analiză a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul unui an după încetarea acestuia”.

Acesta este textul final adoptat la art. 12 din lege, care este valabil.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Deci, practic, a fost, mai degrabă, o problemă de adaptare a textului în urma dezbaterilor din comisii, deci nu suntem sesizați cu un amendament formal.

Există alte amendamente...?

(Intervenție neinteligibilă din sală)

Ba da? Propunerea cu trei ani.

Deci avem la nr. crt. 26 referitor la art. 11 alin. (2) o propunere a domnului senator Urban, ca această activitate de analiză să se facă față timp de trei ani în loc de un an.

(Intervenție neinteligibilă din sală)

Indiferent unde îl vom introduce, amendamentul este, formal, prezent pe lista de amendamente respinse și domnul senator Urban are tot dreptul să și-l susțină. Unde va intra după aceea, în economia textului, este o chestiune mai degrabă de procedură și de toaletare a textului, nu atât de mult de fond.

De aceea, supun votului propunerea domnului Urban de extindere de la un an la trei ani a procedurilor de investigare din partea ANI.

Vă rog să votați.

Cu 6 de voturi pentru, 61 de voturi împotriva și 13 abțineri, amendamentul a fost respins de plenul Senatului.

Alte amendamente? Domnul senator Urban.

Rog ca intervențiile să fie făcute exclusiv pe amendamentele respinse.

Domnul Iulian Urban:

Absolut. La nr. crt. 45, la amendamente respinse, la art. 33. Acum să-i vedem pe cei care vorbeau de libertatea presei, vorbeau de dreptul de petiționare în această țară. Art. 33 spune că orice persoană, care sesizează sau face o reclamație împotriva unui demnitar și o trimite la ANI, va putea să facă subiectul infracțiunii de denunțare calomnioasă. Noi avem deja, din punctul acesta de vedere, niște reglementări în Codul penal. Amendamentul meu, care a fost respins în comisii, se referea la eliminarea integrală a art. 33 și vreau să-l supuneți la vot, domnule președinte.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Comisia, domnul președinte Frunda.

Domnul Frunda György :

Domnule președinte, acest amendament a fost respins, pentru că s-a admis un alt amendament făcut împreună de mai mulți colegi, care a introdus un alin. (2) nou al art. 33, care prevede că nerespectarea principiilor prevăzute la art. 9 alin. (3) angajează răspunderea civilă, penală sau administrativă, după caz, a Agenției sau a membrilor acesteia.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Deci comisia susține că este acoperit printr-un alt amendament care a fost admis.

Domnul senator Șova.

Domnul Dan-Coman Șova:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Vreau să vă spun că, în general, colegul nostru Urban va trebui să accepte, este normal ca acela care face o reclamație numai în încercarea de a distruge imaginea sau prestigiul cuiva să răspundă conform legii. De aceea a fost respins amendamentul Domniei Sale.

Printre altele, vreau să vă spun că mulți am avut amendamente acolo și unii am renunțat la ele din bună înțelegere chiar și pentru colegii noștri de la ANI.

Și aș vrea să dau chiar exemplul meu, ca să nu-l dau pe al altcuiva. Eu am propus un amendament la art. 13 alin. (1), prin care solicitam ca Agenția Națională de Integritate să verifice o dată pe an, din oficiu, în mod obligatoriu, pe toți cei care sunt supuși controlului Agenției Naționale de Integritate.

Colegii noștri de la ANI mi-au explicat că, fizic, nu este posibil, deși nu au reușit să-mi explice totuși care vor fi criteriile după care unii vor fi verificați și alții nu, și eu totuși am renunțat la acest amendament, tocmai dintr-o comunicare și din dorința de a nu crea impresia că am vrea noi sau alții să blocăm Agenția.

Referitor la ce spunea colegul Urban, cu toții am fost de acord că, dacă cineva face o reclamație numai de dragul de a-și bate joc de cineva este normal să răspundă.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc foarte mult.

Aș vrea să luăm în considerare ceea ce ne-a spus domnul președinte Frunda. La amendamentele admise la art. 33 alin. (2) s-a făcut o completare care vorbește despre răspunderea penală, civilă, contravențională și a celor care, eventual, fac abuzuri și cred că este un text bun, pentru că nu mi se pare firesc ca, pe baza unui articol obscur dintr-o gazetă necunoscută, Agenția să se autosesizeze pentru că a citit din presă. Cu tot respectul față de presă, de multe ori poate să existe suspiciunea că acest lucru a fost făcut cu telecomandă. De aceea, cred că atunci când avansezi pe o astfel de supoziție trebuie să-ți asumi toate responsabilitățile legale cu privire la un astfel de gest.

În aceste condiții, supun votului amendamentul propus de domnul senator Urban și vă rog să vă pronunțați.

Cu 15 voturi pentru, 59 de voturi împotriva și 8 abțineri, amendamentul a fost respins.

Alte amendamente susținute?

Domnul senator Ichim și domnul senator Gyerkó László imediat după aceea.

Domnul Paul Ichim:

Îmi cer scuze. Revenim la pct. 32. Am crezut că e în ordine.

La art. 13 alin. (4) se modifică și va avea următorul cuprins...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Dacă puteți să ne dați numărul curent de la amendamentele respinse.

Domnul Paul Ichim:

Nr. crt. 32. Cred că este în consens cu ce am discutat mai înainte. La art. 13 alin. (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „În cazul în care nu se confirmă sesizarea făcută de persoana fizică sau juridică către ANI, aceasta se amendează cu 5 000 de lei și suportă cheltuielile efectuate de Agenție și de persoana incriminată, care poate cere și daune morale”.

E adevărat, e dreptul, prin Constituție, al oricărui cetățean, numai că trebuie să ai și dovezi. Or, Agenția face cheltuieli și persoana respectivă suportă și oarecare daune, mai ales că noi suntem slobozi la gură și apărem mai întâi în presă. Cred că ar fi foarte bine] a limita un pic entuziasmul acesta de denunț.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Comisia? Domnul președinte Greblă.

Domnul Toni Greblă:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Am fost și noi preocupați de acest aspect însă amendamentul, în varianta prezentată, nu putea fi acceptat. Noi am mers pe o răspundere generală, pentru a acoperi toate posibilele abuzuri, și anume răspunde conform legii, adică penal, administrativ, civil, incluzând și daunele morale. Deci legea, așa cum este ea în proiect, astăzi, acoperă toate posibilele soluții de abuz din partea unora și cu posibilitatea de a acoperi integral inclusiv prejudiciul moral, în conformitate însă cu prevederile legii: denunț calomnios, abuz de

sesizare și așa mai departe. Însă toate au regimul specific, nu le putem reglementa pe toate într-un singur articol și simpla neconfirmare a sesizării nu dă obligatoriu naștere și la despăgubiri. Este motivul pentru care noi am respins în Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, considerând însă că sunt suficiente mijloace legale la îndemână pentru a te putea apăra în cazul unui abuz.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc mult.

Vă rog să vă pronunțați cu privire la acest amendament.

Cu 29 de voturi pentru, 43 de voturi împotriva și 9 abțineri, amendamentul a fost respins.

Domnul senator Gyerkó László.

Domnul Gyerkó László:

Mulțumesc.

La pct. 49, art. 35, după punctul 12 se introduce un punct nou, 12¹, care va avea următorul cuprins: „Între a nouăzecea zi și a treizecea zi înaintea expirării mandatului consiliului, se vor desemna membrii viitorului consiliu. Mandatul primului consiliu se prelungește până la 1 iulie 2011.”

Completarea textului este necesară, având în vedere că pe data de 1 iulie 2010 expiră mandatul majorității membrilor Consiliului Național de Integritate numiți în 2007, ceea ce ar provoca blocaje instituționale. Considerăm că în actuala lege am corelat la patru ani atât conducerea ANI, cât și conducerea CNI și, ca urmare, considerăm că această propunere trebuie adoptată.

Mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Opinia comisiei, domnul președinte Frunda.

Domnul Frunda György :

Mulțumesc, domnule președinte.

În calitate de co-președinte al comisiilor, trebuie să spun că acest amendament a fost respins. Am avut discuții destul de lungi dacă să aibă un mandat sau două mandate atât ANI, cât și CNI-ul. Consider, personal, că acest amendament este bun și previne o serie de probleme. Mandatul CNI-ului urmează să expire în 2010. Noi, în Parlament, am avut situații când, de exemplu, la Curtea de Conturi am prelungit mandatele președinților la limita Constituției. Suntem în situația când la Societatea Română de Televiziune și la Societatea Română de Radiodifuziune publice am prelungit mandatele consiliilor de administrație, așa încât cred că adoptarea acestui amendament ar preveni o problemă și este benefică.

Deci, vă spun, informația corectă este: comisia a respins, personal o susțin.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geană:

Mulțumesc.

Dacă nu sunt alte intervenții, vă rog să vă pronunțați cu privire la acest amendament. Este vorba de prelungirea cu o lună, practic, a mandatului actualei formule de conducere.

Cu 39 de voturi pentru, 40 de voturi împotrivă și 3 abțineri, amendamentul nu a fost adoptat de plenul Senatului.

Alte amendamente?

Domnul senator Urban.

Domnul Iulian Urban:

La nr. crt. 50 de la amendamente respinse, la art. 36, am avut un amendament respins la pct. 3 al art. 36.

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Dacă vă veți uita la poziția 33 de la amendamente admise, veți observa faptul că pct. 2 și pct. 3 ale art. 36 s-au eliminat. Sunt cele referitoare la comisia de cercetare formată din magistrați de pe lângă Curțile de Apel.

În heurupismul muncii noastre de ieri, deși prin votul majorității s-a eliminat prevederea referitoare la această comisie, am uitat să mergem și la alin (4) al art. 18 unde se prevede faptul că raportul de analiză al inspectorilor de integritate se comunică acestei comisii.

Deci, trebuia să scoatem comisia și de acolo. Însă eu cer să reluăm votul atât pe amendamentul pe care eu l-am avut la pct. 3 al art. 36, care se referă la aceste comisii de verificare fără de care, din punctul meu de vedere, ANI nu mai are niciun fel de valoare și de finalitate, cât și să reluăm votul asupra punctelor 2 și 3 ale art. 36, care au fost eliminate. Mă refer la nr. crt. 33 de la amendamente admise.

Repet, din punctul meu de vedere, dacă scoatem din această lege comisia de cercetare de pe lângă Curțile de Apel, pe lângă faptul că lăsăm ANI fără niciun fel de putere și fără niciun fel de atribuții, eu cred că ne facem, în primul rând, nouă un deserviciu, pentru că aceste comisii erau un filtru pertinent format din magistrați care, repet, nu luau nicio decizie, ci doar continuau munca ANI, urmând ca ei să fi fost cei care sesizau instanțele de judecată și parchetele.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Pe procedură, domnule președinte Toni Greblă. Microfonul 7, vă rog.

Domnul Toni Greblă:

Domnule președinte,

Stimați colegi,

Întâi să epuizăm toate amendamentele respinse care se susțin astăzi, după care să trecem la analiza amendamentelor admise, inclusiv cea ce susține domnul coleg, neputând analiza acum amendamentul propus la un articol care a fost eliminat ca urmare a adoptării unui amendament.

Ele sunt strâns legate între ele astfel încât, dacă în cuprinsul legii vor fi reintroduse comisiile de pe lângă Curțile de Apel, apoi putem să discutăm despre amendamente la aceasta. Dar dacă ele au fost eliminate, amendamentele propuse rămân fără obiect. Este o chestiune strict de ordinea în care dezbatem.

De aceea, domnule președinte, v-aș sugera să consultați plenul dacă mai există amendamente respinse, susținere a amendamentelor respinse. Dacă nu, să trecem la cele admise, eventual, analizând cu precădere solicitarea domnului senator Urban.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă rog, domnule senator Urban.

Înțeleg că aceasta a fost și propunerea făcută de cele două comisii reunite.

Domnul Iulian Urban:

Domnule președinte,

Suntem la secțiunea de dezbateri a amendamentelor respinse.

Noi, aici, trebuie să ne pronunțăm asupra acestui amendament. Faptul că trebuie pus un punct 3 într-un loc din care a fost scos conținutul nu are cum să impieteze asupra faptului că Senatul trebuie să se pronunțe prin vot. Senatul nu poate amâna votul pe un amendament respins, pentru momentul la care noi vom ajunge la amendamentele admise. Trebuie să respectăm o ordine firească. Luăm și-l punem la loc, iar când ne vom întoarce la amendamentele admise ne vom pronunța și pe pct.2, pentru că au fost scoase punctele 2 și 3. Aceasta este ordinea firească.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Verestoy.

Domnul Verestoy Attila:

Domnule președinte,

Onorați colegi,

Sigur că, în decursul anilor, au existat numeroase astfel de situații în care, datorită rațiunii și logicii legii, s-a impus ca, într-un anumit moment, să se voteze un articol care nu era în ordinul numeric la următorul punct.

Acest lucru se întâmplă destul de des. E drept, în ultimii ani, de când domnul senator Urban este colegul nostru, nu prea s-a întâmplat, dar, poate că dânsul va studia un pic și arhiva parlamentară și își va da seama că există nenumărate situații pe care le-a rezolvat cu rațiune Senatul în forța pe care o are plenul.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Frunda.

Domnul Frunda György:

Domnule președinte,

În principiu, cred că domnul senator Urban are dreptate. Trebuie să ne pronunțăm prin vot asupra amendamentului respins, dar, pe fond, domnul președinte Toni Greblă este imbatabil la acest lucru. Noi am ales varianta eliminării comisiilor de pe lângă Curțile de Apel.

Deci, tot ce este legat, în toate articolele legii, de aceste comisii, implicit, au fost abrogate.

Eu cred că domnul senator Urban lucrează pe un raport, pe primul raport care s-a făcut ieri, la ora 8-9 seara. Pe urmă, am pieptănat tot raportul și am arătat că toate aceste articole, inclusiv 18, se elimină și, drept urmare, dacă îmi permiteți, cu respect vă propun să votăm respingerea acestui amendament, pentru că, dacă

nu, am avea o contradicție între construcția întregii legi, așa cum este la amendamentele admise, și un singur amendament care ar bulversa tot sistemul. Acest amendament urmează să fie respins.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnul senator Petre Daea, microfonul de sub streășină.

Domnul Petre Daea:

Vă mulțumesc, domnule președinte al Senatului.

Domnule președinte al Senatului,

Doamnelor și domnilor senatori,

Sigur, este ora 14.00, timpul dezbaterilor s-a prelungit – și bine am făcut – oboseala a intervenit și nu e rău, și nici nu poți să o elimini, dar logica nu trebuie să dispară.

Or, dacă am scos din corpul legii începutul, rădăcina juridică, restul e de prisos, iar votul va decide, invariabil, pe logică, respingerea.

Vă rog să supuneți la vot.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Evident că aceasta este formula.

Domnul senator Urban, procedural, are dreptate. Este vorba de un amendament respins pe care Domnia Sa îl susține.

Vă propun să votați cu privire la acest amendament de la pct. 33, referitor la art. 36.

Vă rog să votați.

Cu 14 voturi pentru, 60 de voturi împotrivă și 7 abțineri, amendamentul nu a fost reținut.

Înțeleg că domnul senator Staicu Florian dorește să prezinte un amendament respins.

Microfonul 2, vă rog.

Domnul Dumitru-Florian Staicu:

Domnule președinte,

Art. 24 alin (3) nr. crt. 40, în raportul celor două comisii, spune: „Instanța va putea dispune motivat pe lângă constatarea nulității absolute și repunerea părților în situația anterioară. Însăși constatarea nulității absolute prevede desființarea de drept a actului juridic și repunerea părților în situația anterioară”.

Prin urmare, consider că acest articol nu face altceva decât să explice ceea ce înseamnă constatarea nulității, prin urmare nu-i văd rostul și am propus un amendament care abrogă acest articol.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Comisia, vă rog. Este vorba de nr. crt. 40 referitor la art. 24...

Domnul Frunda György:

Domnule președinte,

În principiu, înțeleg că domnul senator Staicu este, ca și noi, jurist, are dreptate. (*Replică neinteligibila din sală*)

Nu este jurist. Vă mulțumesc și atunci vă felicit.

Nulitățile absolute atrag subsecvent asemenea consecințe, dar, pe de altă parte, am principiul disponibilității și doar dacă partea cere va fi repus în situația anterioară.

De aceea am lăsat-o la latitudinea instanței.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Cred că elementele sunt suficient de clare.

Vă rog să vă pronunțați cu privire la acest amendament.

Cu 17 voturi pentru, 56 de voturi împotriva și 12 abțineri, amendamentul nu a fost reținut de plenul Senatului.

Alte amendamente, tot domnul senator Staicu.

Microfonul 2, vă rog.

Domnul Dumitru-Florian Staicu:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Un singur amendament mai vreau să susțin dintre cele respinse.

Este vorba de art. 33 alin (2) care spune: „Nerespectarea principiului confidențialității angajează răspunderea civilă a agenției, dacă persoanei analizate i s-a cauzat un prejudiciu”.

Pot să vă spun că nu trebuie specificată existența prejudiciului pentru că atragerea răspunderii civile implică ea însăși existența unui prejudiciu.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Comisia, vă rog.

Domnul Frunda György:

S-a admis mult mai mult de atât, domnule senator Staicu.

Am prevăzut responsabilitatea agenției și a membrilor acesteia pe toate domeniile justiției, în toate cazurile de nerespectare a principiilor de la art. 9.

Nu trebuie să-ți dovedești prejudiciul...*(rumoare)*... Nu interveniți că e mai mult decât cereți... E bine cum s-a adoptat.

Citiți 33, 2 nou...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă rog, domnule senator Staicu, încă o dată...

Domnul Dumitru-Florian Staicu:

Aici e vorba de formulare, domnule președinte Frunda. Nu este prima oară când formularea unor texte de lege este, din punctul meu de vedere, ambiguă, ceea ce nu face altceva decât să ducă la rezultate care depind de interpretarea celor care o fac...

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Votul va decide.

Vă rog să vă pronunțați cu privire la acest amendament.

Cu 18 voturi pentru, 60 de voturi împotriva și 9 abțineri, amendamentul nu a fost reținut de plenul Senatului.

Vă rog, domnule senator Urban.

Domnul Iulian Urban:

Știu, dragi colegi, că doare, dar acesta este ultimul amendament pentru că, oricum... *(Aplauze)*...la modul în care am reușit să facem praf această lege, nu are rost să le mai susținem.

Fac un apel la Domniile Voastre, haideți să facem un efort.

La nr. crt. 51, la amendamente respinse, haideți să trecem în declarația de avere valoarea de dobândire a imobilelor. Măcar atât să știe cetățeanul. Cât am dat pe un teren? Că dacă am dat un milion de euro pe terenul acela, să știe cetățeanul de unde?! Să se uite, să vadă cum lucrăm cu statul, cu contractele!

Deci, solicitarea mea este de a supune votului amendamentul de la nr. crt. 51, amendament care a fost respins în comisii.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Punctul de vedere al comisiei? Din partea comisiei, avem un comentariu? Nu.

Vă rog, domnule senator Severin, și după aceea, domnul senator Șova.

Domnul Georgică Severin:

Stimate domnule președinte,

Domnilor colegi,

Nu sunt jurist, dar, din câte cunosc, în momentul în care dobândim un bun, există două părți. Există confidențialitatea unor acte de vânzare-cumpărare fără să se încalce vreo lege.

Dacă statul consideră sau organele statului consideră că este ceva în neregulă, nu au decât să verifice, dar capacitatea de negociere, modul legal în care se dobândește un bun este o problemă între părți și nu cred că este o problemă de interes public.

Dacă dorim să mergem la maximum, eu propun cu totul altceva. Haideți, de când ne naștem să ne notăm tot ce avem,

cumpărăm și cum facem 18 ani să le depunem la ANI, ca să fie tot poporul fericit.

Vă mulțumesc.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc.

Vă rog, domnule senator Șova.

Domnul Dan-Coman Șova:

Domnule președinte,

Astăzi, am aflat de la colegul nostru, domnul senator Radu Feldman Alexandru că avem nu numai libertatea de a ne exprima liber, dar și datoria de a ne exprima liber, și atunci trebuie să mă exprim liber și să vă spun că domnul senator Urban a propus o mulțime de amendamente care ar fi sabotat conținutul legii și am o singură susținere de făcut, pentru toți colegii noștri.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Vă mulțumesc foarte mult.

Vă rog să vă pronunțați cu privire la acest amendament susținut în plen.

Cu 18 voturi pentru, 63 de voturi împotriva și 11 abțineri, amendamentul a fost respins.

Vă rog, domnule senator Bașa. Microfonul 3, vă rog.

Domnul Petru Bașa:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Vreau să mă refer la nr. crt. 43 art. 30. În opinia mea, nu constituie infracțiune fapta persoanei care își modifică declarația de patrimoniu sau de interese, care nu corespunde adevărului, dacă

denunță fapta mai înainte ca autoritatea să se fi sesizat pentru aceasta.

E drept că intenția nu o stabilește decât procurorul, dar s-a întâmplat ca mulți colegi din această sală să-și dea seama de faptul că au omis ceva din declarație sau soția a omis ceva și atunci și-au corectat declarația. Cred că acest lucru nu trebuie să mai constituie pentru ANI o muncă și ca atare trebuie să fie luată ca un adevăr care l-a depus după.

Domnul Mircea-Dan Geoană:

Mulțumesc.

Supun votului acest amendament. Vă rog să vă pronunțați prin vot.

Cu 72 de voturi pentru, 9 voturi împotriva și 8 abțineri, amendamentul a fost adoptat.

(Aplauze)

Mai sunt alte susțineri de amendamente ? Nu.

Stimați colegi, vă rog să acordăm atenție momentelor următoare, care sunt voturile de ansamblu.

Supun atenției și votului raportul comun al comisiilor, cu amendamentele admise, inclusiv cele care au fost adoptate în plen, inițial respinse.

Vă rog să vă pronunțați prin vot.

Cu 90 de voturi pentru, 3 voturi împotriva și nicio abținere, raportul comun a fost adoptat.

Vă supun votului Proiectul de lege cu privire la Agenția Națională de Integritate. Vă rog să votați.

Cu 92 de voturi pentru, 1 vot împotrivă și o abținere, proiectul de lege a fost adoptat.

(Aplauze)

*

Doresc să vă informez că, din acest moment, dreptul dumneavoastră de a sesiza Curtea Constituțională pentru acest proiect este valabil.

*

Aș dori, de asemenea, să informez membrii Biroului permanent că întâlnirea cu ministrul finanțelor va fi reprogramată și de asemenea să vă rog ca în ședințele următoare ale plenului să putem parcurge și celelalte texte cu care am fost sesizați pentru legiferare.

Lista cu votul final pentru liderii grupurilor parlamentare.

Cu acestea, declar închisă ședința plenului Senatului de astăzi.

Vă mulțumesc foarte mult.

O după-amiază plăcută!

Ședința s-a încheiat la ora 13.55.